

உயர்வாய்வு

தணபதி குணே
மகாமகோபத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதன் தலைநிலையம்
அரு. ம. ம. சென்னை-20.

சிவ தத் துவ விவேகம்.

—X. D. 12

திருக்கயிலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறைபாதீனத்துச்

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளியது.

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்ச்

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

த ட து

சைவவெத்தியா நுபாலனயந்திரசாஸ்திரம்

அச்சுற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

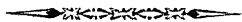
சென்னைப்பட்டணம்

இதன்வீகி அரூ - ௨

கனகசபைப்பாத்தாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடைபாடி, சென்னை-20.
கணபதிநிலை.

சிவதத்துவவிவேகம்.

பாயிரம்.

உலகெ லாந்தன தொருசிறு கூற்றினு ளமைய
வலகி லாற்றலா னிறைந்தவ னெனவரு ணூலோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொரு கூற்றி
னலர்க றைக்களச் சிவபிரா னடியினை போற்றி. (க)

வேறு

செவியுற வாங்கி மோகத் திண்படை சிலையிற் பூட்டுங்,
கவிகைவேண் டடியச் சற்றே கறுத்தியோ குறையும் டெய்மா
ன், குவிதழை நிறையப் பூத்த கோழிணர்ப் பதுமச் செக்கே,
ழவிர்தரு விழித்தீம் கென்றன் வினையிலக் காகு மாலோ. (உ)

வேறு

திருமாலிந் திரன்பிரம னுபமனியன் றபன்னந்தி செவ்வே
ளாதித், தருமமுது குரவருக்குந் தனதருளா லாசிரியத் தலைமை
நல்கி, வருமெவர்க்கு முதற்கருவாய் மெய்ஞ்ஞான முத்திரை
க்கைம் மலரும் வாய்ந்த, வருவழகுங் குறுகையுங் காட்டியரு
டருஞ்சிவனை யுளத்தில் வைப்பாம். (ங)

வேறு.

எல்லை யில்கலை யென்னுங் கொடிபடர்
மல்லல் வான்கொழு கொம்பரின் வாய்ந்தருள்
கல்வி ஞானக் கடலமு தாயசீர்
பல்கு தேசிகர் பாத மிறைஞ்சுவாம். (ச)

வேறு.

மறைமுடிவிற்பயில்கருத்து மன்னியமெய்ப்பொருள்
விருப்புங், கறைமிடற்றோன் நிருவடிக்கீழ் மெய்யன்புங் கடுங்
துயர்நோய், பறையவரு மிம்மூன்றும் பரிந்தியல்பாக் கிடைத்த
மன, நிறைவுடையோ ரேவாவர் நீழி வாழியவே. (ரு)

வேறு.

பரசி வன்றன துயர்ச்சியே தெரிப்பதிற்பகரொருப் பாட்
டிற்று, யரிய காஸ்கதிர் வியாதன தியர்மொழி யால்விளங் கிடு
நீர்த்தாய்த், திரிவு காட்சிய ருளத்துறு தறிநிகர் செம்பொருட்
கோவைத்தாய், விரியு நீருல கினுக்கிதந் தருமுதல் வித்தை
யோங் குகமாதோ. (சு)

வேறு.

எட்படுநெய் யெனவுயிருக் குயிரா யெங்கு மேகமாம் பசு
பதிதா னேத்துஞ் செய்யுள், விட்பருமுண் ணிறைந்தபொருட்
சுவைய வாகி மேலோர்தம் வழிச்செல்லு மறுபானுக்கு, முட்க
ருத்து வெளிப்படுப்ப விழிந்த மார்க்கத் துழல்வோர்தம் பிதற்
றுரைகட் சுணுகொணாத, நட்புடைய வுரையிண்டுச் செய்ய
லுற்றே னல்வழிச்செல் லறிவாளர் நயக்கு மாறே. (எ)

நூ ல்.

நின்பெருந் தன்மை வானவர் தமக்கு நிகழ்த்தரி தாதலின் மனித, னன்பொடும் வழுத்த விழைந்திடி னகையே யடைவ தற் கையமின் றேனு, முன்பெயர் கருதும் பெருந்தவம் வருவா யொருவழி யாற்கிடைத் திடுக, வென்பதோர் மதிவந் தென்னை யீர்த் தெழுமா லெங்கணு நிறைந்தபூ ரணனே. (க)

விச்சவா திகனும் விசுவசே வியனும் விமலநீ யேயென மறைக, ணிச்சய மாக முழக்கவு மறிபா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ, மச்சரத் துனக்கே தீங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பயன்படா தாலத், துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதலே தண்டஞ் சொற்றிடு நூலெலா மன்றே. (உ)

ஏழைய ரிருகாற் பசுக்கண்மற் றிவரா வியன்றிடத் தக்க தொன் றிலையே, வாழிய நலந்தீங் கறிந்துயி ரியற்ற வல்லதோ யாங்கணும் விரவிச், சூழுநீ யெவ்வா றசைத்தனை யவ்வா றசை தலிற் சுதந்திர மிலதாற், பாழிமால் விடையா யவ்வுயி ரந்தோ பழித்திடுந் தகையதொன் றன்றே. (ங)

கீதநான் மறையு ளோரொரு விதிவாக் கியங்களைப் பற்றி நல் வேள்வி, யாதிகண் முயலத் துணிபவ ரெல்லா வருமறை முடிவினு முழக்கு, மேதகு முனது தலைமையைத் துணியா தொழிவரோ விளங்கிழை யொருபா, ஞாதனே யவர்தாம் பரவ சத் தினராய் நணுகில ராயிடின மன்றே. (ச)

உன்றனை யெதிரே கண்மும் புயத்தோ னுணர்ந்திலன் மால்சொல வுணர்ந்தான், வென்றிவென் ளானைப் பாகனு முமை யாள் விளம்பிடத் தேர்ந்தன னிமலா, மன்றலந் துளவோ நய னுட னுன்னான் *மயக்கறுத் துணர்ந்தன னென்றா, லின்றினை யேழை மானுட ரறியா ரென்பது மாயவேண் டுவதோ. (ரு)

* பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், இர்திரனும் அறிவிக்க அறிந்தார்களென்பதனைச் சூதசங்கிதை சிவமான்மியகாண்டம் இரண்டாம் மூன்றாம்த்தியாயங்களினும், எக்கிய வைபவகாண்டம் நான்காம்த்தியாயத்துங்காண்க.

உன்றிரு வடிக்கீ முறுதியா மன்பு முன்றிரு வருளினற்
கிடைப்ப, தன்றிநூல் பலவு மாய்ந்ததா லுரைசெ யளப்பருந்
கிறமையான் மதியான், மன்றவே கிடைப்ப தன்றும்ற் றதனை
மாதவஞ் செய்திலாக் கும்மை, துன்றிய புலையோர் யாங்கனம்
பெறுவார் சோதியே கருணைவா ரிதியே. (சு)

உலகர்சே ருறுதிப் பயனெவற் றினுக்கு முறைவிட மாய்
த்துயர் முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங் கணிச்சியா முன்றாள்
விரைமலாக் கியற்றுமெய்ப் பத்தி, யலகிலாப் பிறவி தொறும்
புரி தவத்தா லல்லதெவ் வாற்றினு மரிதே, நலமதொன் றடை
தற் குறுமிடை யூறு நாதனே பலவுள வன்றே. (சு)

பலவகைப் பவந்தோ நெய்திடுந் தவத்தோர் படர்ந்தெழு
மகத்திருள் கடிந்தோர், நலமுறு மியம நியமநற் செய்கை நய
ந்துளோ ருணைப்பெற முயல்வார், கலியுறு நவைசே ருளத்தவ
ரசுரக்கிமையர் * ததிசியா திகளா, லலமரச் சபிக்கப் பட்டுளோ
ரெவ்வா றறிவரோ வையநின் றனையே. (அ)

அளவிலுன் பெருமை யறியவு முன்றாட் கழிவிலா வன்
புவைத திடவுந், தளமல ரெடுத்துன் னருச்சனை யாற்றிச் சால
ந்ன் றிருவருள் பெறவும், வளமலி புலியூ ரம்பலத் தமுதே மல
ர்தலை யுலகினுட் சுரும்பு, ருளர்துழாய்ப் படலை மார்புடை
யண்ண லொருவனே வல்லனா மன்றே. (க)

தணப்பிலா நிரதி சயமதாஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாய்த்
துவிதப், பிணக்கிலி பரமான் மாவெனுந் தகைத்தாய்ப் பிரத்தி
யக் காயுப றிடத்த், திணக்குறு மகண்டப் பொருள்களா லுணரு
மியல்பதா யனந்தமா யோங்குங், குணிப்பருஞ் சோதி யாகி
நிற் கின்றாய் கோதிலாச் சிவபரம் பொருளே. (க0)

குணங்களைக் கடந்தோ யெனினுமா யையினத் தோய்த
லாற் குணமுடை யவன்போ, லணங்கொரு பாலுங் கறைமி

* ததிசியாதிகளாற் சபிக்கப்பட்டமை சூதசங்கிதை எக்கியவை
பவகாண்டம் முப்பத்திரண்டாமத்தியாயத்துட் காண்க.

டற் றழகு மம்பக மூன்றுமா முருக்கொண், டிணங்குறு நாமஞ்
சிவன்பவன் முதலா வியைந்தய னரியான் முன்னு, முணங்
கிடா வுலகை நடாத்துவோ னாகி யோங்கினை நீங்கரும் பொ
ருளே. (கக)

அதர்வசிகை.

முளரியோன் முதலாஞ் சுரரெலாம் பூத முதலவற் றோடு
தித் துள்ளோ, ரளவிடுந் தலைமையானரென் றவரை யகற்றி
மால் விடையவ நினைவே, வளமுறுமெல்லாத் தலைமையு முடை
யோன் வருமுதற் காரண னல்லோ, ருளமுறு தியானப பொ
ருளெனச் சிகைதேர்ந் துரைப்பவு மயங்குவர் சிலரே. (கஉ)

மறையகத் தெல்லாத் தலைமையோ ரொருபால் வருத்தி
டுங் கேவல மதுதா, னிறைவனே யிவ்வா றம்புயன் முதலோ
ரினும்பிரித் துத்தியால் விளக்கா, தறைதரு மிதனான் முரணுழி
வேறோ ராற்றினற் போக்கவற் றுமற், கறைமிடற் றடக்கி
யேழைவா னவரைக் காத்தருள் கருணைமா கடலே. (கங)

கதித்தெழும் பொருளா லுனைவிளக் கிடுங்கா ரணபத
மனுவதிப் பெண்ணப், பொதுக்குணம் பொதுச்சொற் பற்றியே
தொடக்கம் புகல்பொருண் மாயவன் றானே, யிதற்கெனத்
துணியா விறுதியும் வலியா லிம்முறை யேற்றிமற் றொருவ,
னதிர்ப்புற மருளின் மருளுக பிறரு மந்நெறிப் படருமா
றெவனோ. (கச)

சுவேதாச்சுவதரம்.

தற்பரா வுலகுக் காதிகா ரணந்தான் றலைமையி லுயிரு
டன் சடத்தைச், சொற்றிடிற் பழுதாற் பிரமமா மெனவே
துணிந்துபின் பிரமமா ரென்றாய், வற்றிடு மானறோ ருமையரு
ளோக்கா லுணர்ந்தனர் நீயென வென்னு, வற்புறச் சுவேதாச்
சுவதர மென்னு மறைமுடி வரைத்திடு மன்றே. (கரு)

படைப்புறு முறைமை சொலற்கெழுஞ் சுருதிப் பரப்பெ
லாம் பிறிதொன்றன் பொருட்டாய்க், கிடைத்தலா லவற்றுட்

காரண பதத்தைக் கிளத்தலாந் தன்பொருள் படாமை, விடைக் கொடி யாயீண் டசனென் றானென் றெடுத்துமெய்க் காரணத் துணிதற், கடுத்தெழு மொழியுந் தன்பொருள் படாதே லாவி னித் துணிவென்ப தெங்கே. (கக)

இதனுளெப் போது தமமது பகலன் றென்னுமந் திர முனை யுணர்த்தி, யிதமுறு மேனைக் காரண மொழிகள் யாவு நின் பாலுறச் செலுத்தி, மதமுறு மருளோ ரவற்றினைப் பிறர் மேல் வகுப்பதைப் பயன்படா தாக்கு, மதனுடல் பொடிப்ப துதல்கிழித் தெழுந்த வாளெரி காட்டிய முதலே. (க௭)

மனுவிதிற் சிவச்சொல் வேறுள சுருதி யாம்புரோ வாதத் திற் றெரிக்கும், புனிதமாம் பொருளே சாற்றிடு மெனிலெப் போதினு மாதிகா லத்தை, யனுவதித் துன்ற னுண்மையை விதியா தாயின்மற் றென்செயப் புருந்த, தினியபே ரின்பத் தண்ணருள் கொழிக்கு மெம்பிரா னிந்தமந் திரமே. (கஅ)

பெரிதுயா னத்தா லுயர்ந்தவன் பிறரைப் பேசிடை வரன் சிவன் முதலா, மரியநின் னுமக் குருமணிக் கோவை யாலுடன் முழுதலங் கரித்தாள், கரியவற் கரியாய் நின்னொடொப் பவரே சுருதினு மிலையெனத் துணிந்துன், நிருவடிக் கேதன் கருத் தெலா மமைத்தாள் சீருப டிடதமா மிவளே. (ககூ)

புருடருத் தத்தின் மந்திர மிதனுட் பொருந்தினு முனைக் குறித் திடும்பல், சுருதியா னியமித் ததனையெவ் வாறு தூர்க்கு மிம் மறைமுடி வதாஅன்று, திருவுருத் திரத்து மந்திரம் பல வுஞ் சிறப்பவீண் டுறுதலா லறியாக், குருடர்தா மதனாற் றுணி வது தகுமோ கோமளக் குணப்பெருங் கடலே. (உ.௦)

உருத்திர மனுக்கண் முன்னரும் பின்னு முரைக்குமீண் டாதலா லிவைதாந், தெரித்துற விளக்கு நின்றிருப் பெயராற் சிறத்தலா லுருத்திர மோதல், கருத்தன முணக்கே நிச்சயித் ததனாற் கதம்பயி லெழுழ்விடைப் பாகா, வருத்தியா லவற்றை யுரைத்ததே யீண்டைக் களந்தறிந் திடச்செயு மெமக்கே. (உ௧)

உரைக்கும் சானச் சுருதியாற் றெரிக்கு முன்னிடத் தெய்துமென் பதுவே, பொருத்தமாம் புருட சூதத்தின் முடிவு புனைமலர்க் கருங்குழல் பாகா, விருப்புறு மேனோர் பூசனை விதியுள் விளம்பினு மவ்விதிக் கேற்பக், கருத்தும் பொருட் பெ பொருள்விரித் தறவோர் காட்டினு மிதுவழப் படாதே ()

அதர்வசிரசு.

அனைத்துயிர் களுமாந் தன்மையும் விண்ணே ராற்றொழு தகைமையு மரனே, யுனக்குரைத் தயன்மான் முதலியோ ருனது விபூதியென் றோதியுன் பெயர்கட், கின்பபொரு ளுரை க்துங் கடமையா லுன்ற னிறைமையே குறித்துநின் பெருமை, சினத்தொகை யகலத் தேற்றுமா லதர்வ சிரோபநி டசமுழு வதுமே. (௨௩)

நின்றுழி நின்று முடிவுகொள் ளாது நீயறைந் தமைசொலுங் கிளவி, யுன்றளிக் கூற்று முடிவிடத் துய்த்துக் கொண்டுக் கூட் டிடுத்தகைத் தாயுந், தன்றன திடத்தே முடியுமீண் டெனுமிச் சழக்குரை தேர்ந்திடிற் றலைவா, புன்றொழிற் கயவர் தமதறி யாமை புலமையாய்ப் பரிணமித் ததுவே. (௨௪)

சுண்டுநீ யாரென் றன்னுருக் கடாவு மிமையவர்க் கேனை யோ ருருவை, யாண்டுநீ யிறுத்தா யெனில்வழு வாகா தடுக்கு மோ நீயுயிர்க் குயிராய்க், காண்டக நிறைந்து மவனென யாரைக் கழுவ வதோபெரு கன்பு, பூண்டவர்க் கெளியாய் கய வருக் கேனும் பொருந்துமோ விச்சழக் குரையே. (௨௫)

அனைத்தினும் பிரமந் தனக்கதிட் டான மறையும்ந் திரங் களி னனு, முனற்கரும் பரிதி மண்டலத் துறையு மப்பொருட் குமைவிழி களிப்ப, மனக்கொரு வடிவஞ் செவியறி வுறுக்கு மனுக்களி னனுமெய் யடியா, ரினத்தனே நீயே யெங்கணு முறைவோ னென்பதை யறியலா மன்றே. (௨௬)

ஐம்பெரும் பூத மிருசுட ரான்மா வன்றிவே றுலகிலே யவைதா, முன்பெரு வடிவ மெனப்படு மன்றே யோர்ந்துளோ ர்க் கிங்கது தன்னா, லெம்பிரா னீயே நிறையதிட் டாதா வெ ன்பதற் கையமு முளதோ, வம்பரா மூர்க்கப் பேய்கடா மயக் கான் மாறுபா டுறப்பிதற் றுவரே. (௨௭)

கைவல்லியம்.

மலைமக டிணைவன் முக்கண னீல மணிமிடற் றவனென வாடோர், திலகனே யுண்ணத் தகரமாங் குகையுட் டியானஞ் செய் திடுமுறை செப்பி, யலரவன் முருந்த னீசனோ டெவையு மையநின் விபூதியென் றுரைக்கு, மலவிரு மிதித்துச் சிவச்சு டர் விளக்க வந்தகை வல்லிய மறையே. (௨௮)

தைத்திரியம்.

மிகுமது சுருதி கூறுமுன் நகர வித்தையை வேறுள வி சேடப், பகுதிக ளானுந் தயித்திரி யந்தான் பகர்ந்திடும் வள்ள லே மாயோ, எனமுறு பொருளா யுனைத்தியா னிப்பா னவன் றனை நடுவனோ திடுமவ், வகையறி யாத பேதைகண் மயக்கான் மற்ருரு வாறுகொள் ளுவரே. (௨௯)

விருகதாரணியாதி.

மறைகளிற் றலைமை யெய்திய விருக தாரணி யம்முதன் மறைகள், பிறவுநல் விதயத் துறுபொரு ளாமுன் பெருமையே பேசிடு மன்றே, யறவனே யிவற்றின் கருத்தெலா முன்பா லடைவதே நியமமென் றுரைப்பார், திறனறிந் துயர்ந்தோ ரா தலாற் கயவர் தீமொழி யாற்பய னென்னே. (௩௦)

மாண்டேக்கியம்.

தன்பொருள் விரிக்கும் பிறசுரு தியினற் றன்கருத் தறி தருந் தகைத்தா, நின்புடை யெல்லா முதன்மையு முண்மை நிகழ்த்துமாண் டேக்கிய சுருதி, யுன்கழ றருமீ சானமா மணுவோ டுருத்திரோ பரிடத மனுக்க, ளென்பவு மேனை மனுக்களு மடேக மிம்முறை விளங்கவோ திடுமே. (௩௧)

உ. வே. சாபரிநாதன்
சிறந்த துவகிவகன்
கூடையாறு (சென்னை - 21)

கூ

அறப்பெருங் கடலே யளவிலா வணக்க மறைத்திடு மெண்ணிலா மனுக்கன், பிறர்க்குரித் தாகாச் சிறந்ததோர் பெருமை பேசிடும் வெளிப்படை யுனக்கே, கறைப்பெரு மிடற்றாய் சூத்திரர் முதலோர் காலினும் விழுந்திடு மூர்க்கர், குறித்துணை வணங்கக் கூசுவ ரந்தோ கொள்ளுவ ரோதெரிந் தவரே (ங்டஉ)

மொழிந்திடு மெல்லா வணக்கமு மெல்லா மொழிகளு முன்னையே சாரு, மிழிந்திடாத் திருமா லாதிவிண் ணேரை யீன்றவன் றுணர் யெனவே, பொழிந்தீ ருனது தலைமையே யெடுத்துப் புகழ்ந்துநின் பெருங்கணத் தலைமை, விழைந்துளோர் தமது பெருமையுஞ் சால விளக்கிடுஞ் சுருதிகள் பலவே. ()

புராணங்கள்.

எண்ணிலாச் சாகைக் குவால்களாற் றெரித்திங் கெம்மனோர் மாசறத் தெளிய, துண்ணிய நியாய வொழுங்குக ளானு துவன்றுறத் தேற்றுநின் பெருமை, பண்ணவா விளங்கப் புராணங்க ளெல்லாம் பன்முறை யுணர்த்திடு மன்றே, கண்ணிலாச் சிறுவர் தமக்குமுள் ளங்கை நெல்லியங் கனியெனும் படியே.

பாரதம்.

நின்பதாம் புயத்தி னருச்சுனை யாற்று நெறியினன் மாயவனெனவு, மன்புறு மீசன் மாலயன் றனக்கு மாதியங் கடவுணீ யெனவு, மின்புறக் கிளக்கும் பாரதந் தானு மெந்தைநின் றலைமையே விரிக்கும், புன்புல யேற்குந் தண்ணருள் புரிந்த பூரண னந்தமா கடலே. (ங்டடு)

இராமாயணம்.

அகந்தைநோ யறுக்கு மயனரி யரற்கு மாதியாம் பகவனீ யெனவு, மகஞ்செய விரும்பு மிராமனுன் னிடத்து வைத்திடுங் குறிப்புரை யதனாற், நிகழ்ந்தவச் சுவமே தத்தினால் வழுத்துந் தெய்வநீ யென்னவும் விளக்கி, யுகந்தவான் மீகி செய்தகாப் பியமு முன்புக மேவிரித் திடுமே. (ங்டசு)

மிருதியோகநூல்கள்.

பெரும்பெயர் மனுவோ கீச்சரன் முதலாம் பெரியருஞ் சாத்திரந் தெரித்த, விரும்பதஞ் சலியார் முதலியோர் தாமு மேனையோர்க் குரியபல் பேதம், விரும்புபல் வழியுங் காட்டியா வருக்கு மேற்பட நினைப்புகழ்ந் துரைப்பார், கரும்பனைக் காய்ந்த கடவுளே யிதனைக் கண்டுமந் தோமயங் குவரே. (ந௭)

வேதாந்த சூத்திரம்.

பிறநய மாகும் புருடனங் குட்டப் பிரமிதி தனைவிரும்பாம, லறவனே யுனதீ சானந் சுருதி யாற்பர மென்றுரிச் சயித்தோன், செறியும்வே தாந்தப் பொருளினைத் தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ் செய்தவன் கருத்து, மிறைவரின் பெருமை கண்டதே யாகு மென்பரா லாயவல் லவரே. (ந௮)

கீதைகள்.

பெருவழக் காகக் கீதைக ளகத்துப் பேசமோந் தத்துசத் தென்னு, முரைதரு பதமும் பிரமமென் பதமு முணர்த்திடும் பொருளுநீ யென்றே, தெரிதரக் காட்டுஞ் சாத்திரங் களினும் வெளிப்படத் தெரிந்தன மையா, விரிதரு நீயே யுலகினுக் கெல்லா மேற்படுந் தெய்வமென் பதுவே. (ந௯)

உனையலா லெல்லா விறைமையு முடையோ னென்றுமந் றெவன்றனை யுரைப்பே,முனிவிலீ சான முதலிய சுருதி மொழிப்பொரு டானுநீ யன்றே, யனையனா யிவைதாஞ் சமாக்கியை சுருதி யலவெனு மயங்கிருட் குகையுன், வனைபுகழ் வேதத் து பயநா றேர்ந்த மதியினோர் மதியகப் படாதே. (௪0)

பலபல விடத்துஞ் சுருதியி லுனையே பகர்ந்திடும் புராண மு மிவ்வா, நிலகுறத் தெரிக்கும் விச்சவா திகனென் றிப்பெயர் சிற்பரா வெல்லா, வுலகினுக் கதிக னீயெனப் பகுத்து வெளிப்படத் தெளியவந் புறுத்திக், கலகஞ்செய் பொல்லாக் கயவர்தஞ் செவிக்குங் கடுங்கனற் சலாகையா மன்றே. (௪௧)

இறைமையில் வாறு பகுத்திடத் தகாதே லுனையொழிந்
தியாண்டுமுற் றுறுமோ, முறைபெறு மண்டந் தொறுமய நர
ன்மான் மூவரும் வேறுவே ருகிப், பிறமுறுங் கற்பந் தொறு
நவ நவமாய்ப் பிறந்துநின் னையி னடங்கி, யுறைவரே யாதி
யந்தமு மின்றி யொழிவற நிறைந்தவான் பொருளே. (சஉ)

வைபபெனப் பெறுமுன் பெருமையே முழக்கு மறைக
ளும் பலபல மறைதே, ரப்பொருள் விரிக்கும் புராணமு மவ்வா
ரூகுவில் வளவினாற் றானே, செப்பிடத் தகுமா னின்பெருந
தகைமை தேருநர்க் கிதுவன்றி வேறு, மெய்ப்படு மளவை வே
ண்டுமோ வேண்டா விளங்கிழைக் கிடங்கொடுத் தவனே. ()

பிறர்க்குரித் தல்லாப் பெயர்களான் மறைகள் பிஞ்ஞகா
நாரணன் மேன்மை, குறித்துரைத் திடுமா லேனேவிண் ணவர்
க்குக் கூறிடா திம்முறை யிதனான், மறைப்பொரு ளுண்மை
தெரியலா மென்னா மந்திரோ பநிடத முதலாந், திறப்படு மறைக
ளோதிடாக் கயவர் செப்பிடு முரைபயன் படாதே. (சச)

தாணுமா லயற்குத் தம்முளே யுயர்ச்சி தாழ்ச்சிகூ றிடும்
புரா ணங்கட், கேணுறுங் கற்பப் பிரிவினாற் போக்கென் றியம்
பிடு மச்சபு ராண, மாணலா ரிதனைச் சிவபுரா ணத்துக் கப்பிர
மாணமோ துவதா, நாணிலா துரைத்துத் தமதறி யாமை நாட்
டுவர் நாடகும் பொருளே. (சரு)

உன்னிறை மையினை முகுந்தன திடத்து முவன தாரங்க
ளிடத்துந், தன்னுடைக் கூறா மொற்றுமை யதனாற் சாற்றிடு
மாரண மொழிக, எின்னதிவ் வளவே யவற்றினுள் ளுறையெ
ன் றியம்புவ ரருந்தவ முனிவர், மன்னனே யிதனைத் தேறிட
மாட்டார் மயக்கமாங் கடலமுந் துவரே. (சசு)

மாயவ னின்பா லேகனாய்முன்னர் வந்துதித் தனன்பின்ன
ரவன்றான், பாயுல கொடுக்கும் புருடனை யயனைப் படைத்த
னன் முந்துகா லத்தென், நேயுறு மகோப நிடதமோ திடுவ
தியாதது நின்னிடத் துறாதா, லோய்விலா துருகி யுள்ளவல்
லவர்க ளுள்ளகத் துறைமணி விளக்கே. (சஎ)

அறுக்குமோர் கற்பத் தயனொரு கற்பத் தரியொரு கற்பத்தி லரன்முன், பிறப்பனுன் பான்மற் றிருவரை முன்னோன் பெற்றளித் திடுவன்மற் றிதனா, லுறப்பெறு முயர்ச்சி தாழ்ச்சிக ளொருவர்க் குள்ளதோ வில்லயென் றிவ்வா, நிறப்புற மறைகண் முழுவது முணர்ந்தோ ரியம்புவ ரெம்பெரு மானே.

ஆங்கொரு சாரா ரயனரி யிருவர்க் குருத்திர னைதிகளு மெனவு, மீங்கிவர் தம்பா லவன்பிறத் தானென் பதுமவன் கூற் றினுக் கெனவு, மோங்குமால் விடையா யுன்னுரு நாம மொப்பு மை செய்கைமற் றெல்லா, நீங்கிடா துடையோ னாதலான் மே லாய் நிற்பவ னெனவுமோ துவரே. (சக)

தேவர்மூ வருக்குந் தலைமையொப் புமைதான் செப்புக் வன்றிமற் றிவருண், மேவரு மேலோ னுருத்திர னெனத்தான் விளம்புக வெந்தவா நேனுங், காவல நீயே யாவர்க்கு மேலாங் கடவுளென் பதுபெரு வழக்கே, யோவுற துலகெ லாம்பணி செய்யு மொருவனீ யாகிநின் றனையே. (கூ)

உலகெலாம் பணிசெய் திடத்தகுந் தலைமை யொருவனீ யேயிது வறியாக், கலதிகள் வறிதே போக்குவர் வாணுள் கடையனேற் கருள்பசு பதியே, சுலவுதே வருக்கு மானுடர் போலச் சுராசுரர் மானுடர் முதலாம், பலவுயிர் களுமுன் பணிவழி நிற் றற் பாலன பசுக்கன்போ லன்றே. (கூக)

மானிடர் தருமப் பெருமைதேர்ந் துரைக்கு மாதவர் நின் னிடத் தன்பு, மானிடந் தரித்தோய் தருமமார்க் கத்துட் சிறந் தெடுத் தெண்ணிய வாற்றான், மானிடப் பிறப்பைப் பெற்று ஞ்செய் வினையின் வயத்தராய் நினக்கன்பு செய்யா, மானிடப் பதர்கட் கெந்தவா நேனும் வருங்கதி கண்டிலன் யானே. (கூ)

இருபிறப் பாளர் நியதியாய் வழுத்தற் கெடுத்தல்கா யத் திரி யன்றே, வருமதற் குயர்ந்த * தெய்வநீ யென்றே வழுத்

* காயத்திரி மந்திரத்துக்கு அநிதெய்வம் சிவபெருமானே யென்பதனை ஞ்சுதசங்கிதை எக்கியவைபவகாண்டம் ஆரூமத்தியாயத்திற்காண்க.

மகம்மகோபாதுபாயு, தசுத்தீர்
சிவத்ததுவன்வேகம்.

கந

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

திரு மிதுமெய்யுத்தி, செஞ்செழும்புபாருளே யாதலி னுன் றுள் வழிபடா விருபிறப் பாள், புரியுந் வினைக ளியாவை யும் புனையுந் தூசிலா வணியெனப் படுமே. (௧௩)

விப்பிரர்க் கெல்லா மங்கியிற் றெய்வ மேவுமென் றுந்த ழற் கடவுட், கொப்பிலா நீயே யந்தரி யாமி யென்னவு முயர் மறை மிருதி, செப்பிடும் வசன மிவ்விரு வகையுந் திரண்டுநீ யடியனே னரகிற், குப்புற தருள்வோய் விப்பிரர் தமக்குக் குலதெய்வ மெனவிளக் கிடமே. (௧௪)

வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவர் தமக்கு விசேடமா யிக்கலி யுகத்தில், வேதநீ தெய்வ மெனப்புரா ணங்கள் விளம்பவு மன் பினு லுன்றன், பாததா மரையை வழிபடா தேனைப் பண்ண வர் தமைவழி படுவோர், பாதக மறையோர் மூடர்க ளவர்க்குப் பயன்றரா பரதெய்வங் களுமே. (௧௫)

எந்தைநீ பொறுமை யுடையவன் கருத்துக் கெளியவ னுன்னருள் கையில், வந்தது போலுன் னடியர்க்கு விரைவின் வாய்த்திடு மவர்பெறும் பேறுஞ், சிந்தைவேட் டதற்கு மேற்ப டப் பெறுவர் தேர்ந்திடின முழுதுமுன் னுடைமை, யிந்தவாய் மையினாற் பயன்குறித் தவர்க்கு மீண்டுநீ சரணெனத் தருமே.

இம்மையிற் போக முனைவழி படுவோர்க் கெண்ணரும் பெருமைய தென்ப, ரம்மையி லேனை யுள்ளன நிற்க வண் ணலே யுன்னனு சரர்க, டம்முடைப் பதமு மரியயன் முத லோர் தம்பதங் களுக்குமே லாகச், செம்மைதேர்ந் துரைப்ப ராகமத் துறையிற் றிளைத்துமெய் யுணர்ந்தமா தவரே. (௧௬)

நிகழ்பிர கிருதி கடந்தமெய் வாழ்வா நிரதிச யானந்த மதுவுந், திகழுநின் ளருளாற் பெறுவதாம் பிறவித் தீயநோ யறுக்குநன் மருந்தே, புகலிதற் கேது மெய்ப்பொரு ளுண்மை போதிக்கு ஞானமா மதுவு, மகலிடத் துனது திருவருள் கிடை த்தா லல்லது கிட்டுரு தன்றே. (௧௭)

வருந்திடா வகைவேட் டதனின்மேம் பட்ட பயன்பெற
வுதவிட வற்றூந், திருந்துநின் வழிபா டொருதலை யாகச் செய்
யவேண் டிடுந்தகைத் தாயும், பிரிந்துனை நீத்து வேறொரு
தெய்வம் வழிபட நாடுவர் பேயோ, ரருந்தவப் பொருளே வெப்
யவூழ்க் கொடுமை விலக்குத லரிதரி தந்தோ. (௫௧)

மருளிஞ லவிச்சை யாலவாத் தன்னான் மதாபிமா னங்க
ளால் வறிதே, யொருவுக வாண னானைத்தொழா மூர்க்க ரொரு
வனே யாங்கனெல் லோமூந், திருமகன் மனைவி முசலியோ
ரோடுஞ் சேரநின் னடியராய்த் தொழுதேம், பெரிதுமீம்
மதியே பெயர்ந்திடா திருக்கும் பேறளித் தருள்கமற் றெமக்கே.

வேறு.

இவ்வாறு முப்பா னிரட்டிப் படுசெய்யு ளாலுன்
செவ்வா னடியிற் சிவதோத் திரமா லேசேர்த்தே
னிவ்வாய் மையினித் தமொர்கா லிதனைப் படிப்போ
ருப்பா னுனதின் னருள்கு டெவும் பரானே. (௫௨)

வேறு

விண்ணோர் தமக்குந் தெரிவருநின் மேன்மை யெங்கே
யானெங்கே, தண்ணூர் துதியென் றிதுவுமொரு குற்றந் தானா
ய்ச் சமைந்ததா, லண்ணு வன்புக் கெளியாயா னவாவாற்
செய்தே னாதலின, லெண்ணு தெல்லாம் பொறுத்தருள்வா
யென்னு மிதுவென் றுணிபாமே. (௫௩)

வேறு.

யானே யறிவே னிவனை யெனத்தன் றனாவா
லானா வரியே புகன்ற னெனிலந் தநின்சீர்
தேனா ரமுதே யினிமற் றெவர்தே நவல்லார்
கோனா யுயிர்தோ றுறையம் பலக்கூத் துளானே. (௫௪)

சிவதத்துவவிவேகம் முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடைபாறு, சென்னை-20.

அன்பளிப்பு

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடைபாறு, சென்னை-20.

கண்ணாடி ஹேண்ட்.

திருக்கைலாசபரம்பரை,

திருவாவடுதுறையாதினத்தூர்

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவதத்துவவிவேகம்.

இஃது

பரிபாடலுடைய நலனூர்

சதாசிவப்பிள்விராயால்.

செனனபட்டணம்:

வித்தியாநுடாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிப்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

இதனவிலை அறு - க

காஞ்சி ஐப்பசிமீன்.

1273
X.D. 12. (25).

உ

சிவமயம்.

சிவதத்துவவிவேகம்.

பாயிரம்.

உலகெலாந்தனதொருசிறுகூற்றினுளபைய
வலகிலாற்றலானிறைந்தவனெனவருணுமேலார்
குலவியேத்துவேனெனவனனுமையொருகூற்றி
னலர்கறைக்களச்சிவபிரானடியிணைபோற்றி. (அ)

வேறு.

செவியுறவாங்குமோகத்தின்படைசிலையிற் பூட்டுங்
கவிகைவேண்மடியச்சந்தேகறுத்தியோகுறையும் பெய் மாண்
குவிதழைநிறையப்பூத்தகோழிணர்ப்பதுமச்செங்கே
ழவிர்தருவிழித்திக்கென்றன்வினையிலக்காகுமாலோ. (உ)

வேறு.

திருமாலிந்திரன்பிரமனுபயனியன்றடனனந்திசெவவேளா
தித், தருமமுதுகுரவருக்குந்தனதருளாலாகியத்தலைமைநல்கி,
வருமெவர்க்குமுதற்குருவாய்மெய்ஞ்ஞானமுத்திறைக்கைநர்
மலரும்வாய்த், வருவழகுங்குறுகையுங்கூட்டியருடருள்,
சிவனையுளத்திலவைப்பாம். (ஈ)

வேறு.

எல்லையில்கலையென்னுங்கொடிபடர்
மல்லல்வான்கொழுகொம்பரின்வாய்ந்தருள்
கல்விஞானக்கடலமுதாயசீர்
பல்குதேசிகர்பாதமிறைஞ்சுவாம். (சு)

வேறு.

மறைமுடிவிற்பயில்கருத்தும் மன்னியமெய்ப்பொருள் விருப்பங், கறைமிடற்றோன்றிருவடிக்கீழ்மெய்யன்புங்கடுத்துயர் கோய், பறையவருமில்மூன்றும்பரிந்தியல்பாக்கிடைத்தமன, நிறைவுடையோரேவரவர்கீழிவாழியவே. (இ)

வேறு.

பரசிவன்றன துயர்ச்சியேதெரிப்பதிற்பகரொருப்பாட்டிற்றா யரியகா ல்கதிர்வியாதனையர்மொழியால்விளங்கிடுநீர்த்தாய்த் திரிவுகாட்சியருளத்துறுதிறிகர்செம்பொருட்கோவைத்தாய் விரியுந்ருலகினுக்கித்தந்தருமுதல்வித்தையோங்குகமாதோ. (ஈ)

வேறு.

எட்படுநெய்யெனவுயிருக்குயிராயெங்குமேகமாம்பசுபதிதா னேத்துஞ்செய்யுள், விட்பருமுண்ணிறைந்தபொருட்கவைய வாஃமேலோர்தம்வழிச்செல்லுமறுபானுக்கு, முட்கருத்துவெ ளிப்படுப்பவிழிந்தமார்க்கத்துழல்வோர்தம் பிதற்றுரைகட்கனு கொணாத, நட்புடையவுரையின் செச்செய்யலுற்றேனல்வழிச் செல்லறிவாளர்நயக்குமாறே. (ஏ)

நூல்.

நின்பெருந்தன்மைவானவர்தமக்குநிகழ்த்தரிதாழ்வன்
மனித, னன்பொடும்வழுத்தவிழைந்திடினகையேயடைவதற
கையமின்றேனு, முன்பெயர்கருதும்பெருந்தவம்வருவாயொ
ருவழியாற்கிடைத்திடுக, வென்பதோர்திவந்தென்னையீத்
தெழுமாவெங்கணுநிறைந்தபுரணனே. (சு)

விச்சுவாதிகனும் விசுவசேவியனும் விமலனீயேயென
மறைக, னிச்சயமாக முழக்கவுகறியா நீசர்தாம்பிணங்குவரந்
தோ, மச்சரத்துனக்கேதீங்கிழைத்தவர்தம்வாழ்க்கையும்பய
ன்படாதாலத், துச்சர்சொற்கேட்டோர்க்கிறுதலேதண்டஞ்
சொற்றிடு நூலெலாமன்றே. (உ)

ஏழையரிருகாற் பசுக்கண்மற்றிவரா னியன்றிடத்தக்கதொ
ன்றிலையே, வாழியநலந்தீங்கறிந்துயிரியற்றவல்லதோயாங்க
னும்விரவிச், சூழூயெவ்வாறசைத்தனையவ்வாறசைதலிற்சுத
ந்திரமிலதாற், பாழிமால்விடையாயவ வுயிரந்தோபழித்திடுந்
தகையதொன்றன்றே. (ங)

கீதநான்மறையுளோ ரொருவிதிவாக்கியங்களைப்பற்றிநல்
வேள்வி, யாதிகண்முயலத்துணிபவரெல்லாவருமறைமுடிவி
னுமுழக்கு, மேதகுமுன துதலைமையைத்துணியாதொழிவரோ
விளங்கிழையொருபா, னாதனையவர்தாம்பரவசத்தினராய்ந
ணுகிலராயிடினமன்றே. (சு)

உன்றனையெதிரே கண்டுமம்புயத்தோ னுணர்ந்திலன்மால்
சொலவுணர்ந்தான், வென்றிவெள்ளாணைப்பாகனுமுமையாள்
விளம்பிடத்தீதர்ந்தனனிமலா, மன்றலந்துளவோனயனுடனு

ன னுன்மயக்கறுத்துணர்ந்தன * னென்ற, லின் னுனையேழை
ரனுடரநிபா ரெனபதுமாயவேண்டுவதோ. (ரு)

உன்றிருவடிக்கீ முறுதியாமன்புமுன்றிரு வருளிஓங்கிடை
ப, தன்றிநூல்பலவுமாய்த்ததானுசெயுளப்டு ருந்திறமையா
னமதியான், மன்றவேகிடைப்பதனறுமற்றதனைமாதவஞ்செய்
திலாக்கயமை, துன்றியபுலையார்யாந்நனம்பெறுவார்சோதி
மேகருணைவாரிதியே. (சு)

உலகர்சேருறுதிப்பயனெவற்றினுக்குமுறைவிடமாய்த்தய
முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங்கணிசெயாமுன்றாள்விரைமலர்
கற்பற்றுமெய்ப்பததி, யலகிலாப்பிறவிதொழும்புரிதவத்தால
ஸ்வதெவ்வாற்றினுமரிதே, நலமதொன்றடைதற்குறுமிடையு
றுநாதனைபலவுளவன்றே. (எ)

பலவகைப்பயந்தோறெய்திடுந்தவத்தோர்ட்டர்ந்தெழுமகத்
திருள்கழந்தோ, நலமுறுரியமநியமநம்செய்கைநயந்துளோ
ருனைப்பெறமுயலவார, கலியுறுநவைசேருளத்தவரசுரக்கடு
கையதகியாதிசுளா, லலமச்சபிக்கப்பட்டுளோ + ரெவ்வா
ற்றிவரோவையுநின்றையே. (ஏ)

அளவிலுன்பெருமையறியவுமுன்றாட்கழிவிலாவன்புவைத்
திடவுந், தளமலமெடுததன்னருச்சனையாற்றிச்சாலநின்றிருவ
ருள்பெறவும், வளமலிபுலியூரமபலத்தமுதேமலர்தலையுலகினு
டசரும்ப, ருளர்துழாய்ப்படலையார்புடையண்ணலொருவனே
வல்லனானதே. (ஈ)

தணப்பிலாநீர்திசயமதாஞ் சச்சிதானந்தவடிவமாய்த் துவ
தப், பிணக்கிலிபரபான்மாவெனுந்தகைத்தாயப்பிரத்தியக்கா

* பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், இந்திரனும் அறிவி
க்க அறிந்தார்களைன்பதனைச் சூதசங்கிதை சிவமான்மியகா
ண்டம் இரண்டாம் மூன்றாமத்தியாயங்களினும், எக்கியவை
பவகாண்டம் நான்காமத்தியாயத்துக்காண்க.

† தத்சியாதிகளாற் சபிக்கப்பட்டமை சூதசங்கிதை எககி
யவைபவகாண்டம் முப்பத்திரண்டாமத்தியாயத்துக்காண்க.

யுபநிடதத், திணக்குறுமகண்டப்பொருள்களா லுணருமியல்ப தாயனந்தமாயோங்குங், குணிப்பருஞ்சோதியாகிநிற்கின்றாய் கோதிலாச்சிவபரம்பொருளே. (க௦)

குணங் கணக்கடந்தோயெனினுமா யையினைத்தோய்தலாற் குணமுடையவன்போ, லணங்கொருபாலுங்கறைமிடற்றழகு மம்பகழுன்றுமாமுருக்கொண், டிணங்குறுநாமஞ்சிவன்பவன் முதலாவியைந்தயனரியரன்முன்னா, முணங்கிடாவுலகைநடா த்துவோனாகியோங்கிணைங் கரும்பொருளே. (க௧)

முளரியோன்முதலாஞ்சுரரெலாம்பூதமுதலவற்றோடுதித்து ள்ளோ, ரளவிந்தலைமையாளரென்றவரையகற்றிமால்விடைய வநினையே, வளமுறுமெல்லாத்தலைமையமுடையோன் வரு முதற்காரணனல்லோ, ருளமுறுதியானப்பொருளெனச்சிகை தேர்ந்துரைப்பவுமயங்குவர்சிலரே. (க௨)

மறையகத்தெல்லாத்தலைமையோரொருபால்வகுத்திடுங்கே வலமதுதா, னிறைவனையிவ்வாறம்புயன்முதலோரினும்பிரி த்துச்சியால்விளக்கா, தறைதருமிதனான்மாறுபட்டுழிவேறொ ராற்றினாற்போக்கவற்றாமற், கறைமிடற்றடக்கியேழைவான வரைக்காத்ருள்கருணைமாகடலே. (க௩)

கதித்தெழும்பொருளாலுணைவிளக்கிடுங்காரணபதமனுவதி ப்பென்னாப், பொதுக்குணம்பொதுச்சொற்பற்றியேதொடக்க ம்புகல்பொருண்மாயவன்றானே, யிதற்கெனத்துணியாவிறுதியு ம்வலியாலிம்முறையேற்றிமற்றொருவா, னதிர்ப்புறமருளின் மருளுகபிறருமந்நெறிப்படருமாறெவனோ. (க௪)

தற்பராவுலகுக்காதிகாரணந்தான்றலைமையிலுயிருடன்சட த்தைச், சொற்றிடிற்பழுதாற்பிரமமாமெனவேதுணிந்துபின்பி ரமயாரென்றாய், வுற்றொமொன்றோருமையருணைக்காலுணர்ந் தனரீயெனவென்னா, வற்புறச்சுவேதாச்சுவதரந்தமதுமறை முடிவுரைத்திடுமன்றே. (க௫)

படைப்புறுமுறைமைசொலற்கெழுஞ்சுருதிப்பரப்பெலாம்
பிறிதொன்றன்பொருட்டாய்க், கிடைத்தலாலவற்றுட்காரண
பதத்தைக்கிளத்தலாந்தன்பொருள்படாமை, விடைக்கொடி
யாயிணைசெனன்றெனென்றெடுத்து மெய்க்காரணந்துணிதற்,
கதித்தெழு மொழியுந்தன்பொருள்படாதே லாவினித்துணிவெ
ன்பதெங்கே. (கௌ)

இதனுளெப்போதுதமம்மதுபகலன்றென்னும்திரமுனையு
ணர்த்தி, யிதமுறுமேனைக்காரணமொழிகள் யாவுரின்பா லுற்
செலுத்தி, மதமுறுமருளோரவற்றினைப்பிறர்மேல்வகுப்பதை
ப்பயன்படாதாக்கு, மதனுடல்பொடிப்பதுதல்கிழித்தெழுந்த
வானெரிகாட்டியமுதலே. (கௌ)

மனுவிதிற்சிவச்சொல் வேறுளசுருதியாம்புரோவாதத்திற்
றெரிக்கும், புனிதமாம்பொருளேசாற்றிடுமெனிலெப்போதினு
மாதிகாலத்தை, யனுவதித்துன்றனுண்மையைவிதியாதாயின்
மற்றென்செயப்புகுந்த, தினியபேரின்பத்தண்ணருள்கொழி
க்குமெம்பிராணிந்தமந்திரமே. (கௌ)

பெரிதுமானத்தா லுயர்ந்தவள்பிறரைப் பேசிடாவரன்சிவ
ன்முதலா, மரியநின்னாமக்குருடணிக்கோவையாலுடன்புழுத
லங்கரித்தாள், கரியவற்கரியாய்நின்றொடொப்பவரேகருதினு
மிலையெனத்துணிந்துன், நிருவடிக்கேதன்கருத்தெலாமமைத்
தாள்சீருபநிடதமாயிவளே. (கௌ)

புருடகுத்தத்தின்மந்திரமிதனுட் பொருந்தினுமுனைக்குறித்
திடும்புல், சுருதியானியமித்ததனையெவ்வாறுதூரக்குமிம்மறை
முடிவதாஅன்று, நிருவுருத்திரத்துமந்திரம்பலவுஞ்சிறப்பவீண்
டுறுதலாலறியாக், குருடர்தாமதனாற்றுவணிவதுதகுமோகோம
ளக்குணப்பெருங்கடலே. (௨௦)

உருத்திரமனுக்கண் முன்னரும்பின்னு முரைக்குமீண்டாத
லாலிவைதாந், தெரித்துறவிளக்குந் நிருப்பெயராற்சிறத்தலா

வருத்திரமோதல், கருத்தமுனக்கேர்ச்சயித்ததனற்கதம்பயி
லெறுழ்விடைப்பாகா, வருத்தியாலவற்றையுரைத்ததேயீண்
டைக் களந்தநிர்ந்திடச் செய்துமெக்கே. (௨௧)

உரைக்குமீசானச் சுருதியாற்றெரிக்கு முன்னிடத்தெய்து
மெனபதுவே, பொருத்தமாய்ப்புருடசூத்சத்தின்முடிவுபுனைம
லர்க்கருங்குழல்பாகா, விருப்புறுமேனோர்புசனைவிதியுள்விள
ம்பினுமவவிதிக்கேற்பக், கருத்தாறும்பொருட்டுப்பொருள்விரி
த்தறவோர்காட்டினுமிதுவழுப்படாதே. (௨௨)

அனைத்துயிர்களுமார்தன்மையும்விண்ணோராற்றொழுதகை
மையும்ரனே, யுனக்குரைத்தயன்மான்முதலியோருனதுவிபு
தியென்றோதியுன்பெயர்கட், சினப்பொருளுரைக்குங்கடமை
யாலுன்றனினைமையேகுறித்துநின்பெருமை, சினத்தொகை
யகலத்தேற்றுமாலதர்வசிரோடநிடதமுழுவதுமே. (௨௩)

நின்றழிநின்று முடிவுகொள்ளா துமீமறைந்தமைசொலுங்கி
ளவி, யுன்றனிக்கூற்றுமுடிவிடத்துய்த்துக்கொண்டுகூட்டிடு
ந்தகைத்தாயுந், தன்றனதிடத்தேமுடியுமீண்டெனுமிச்சழக்கு
ரைதேர்ந்திடிற்றலைவா, புன்றொழிற்கயவர்த்தமதறியாமையுல
மையாய்ப்பரிணமித்ததுவே. (௨௪)

நாண்டீயாரென்றுன்னுருக்கடாவுமிமையவர்க்கேனையோ
ருருவை, யாண்டீயிறுத்தாயெனில்வழுவாகாதடுக்குமோடியு
யிர்க்குமிராய்க், காண்டகநிறைந்துமவனெனயாரைக்கழறுவ
தோபெருகன்பு, பூண்டவர்க்கெளியாய்கயவருக்கேனும்பொ
ருந்துமோவிச்சழக்குரையே. (௨௫)

அனைத்தினும்பிரமந் தனக்கதிட்டான மறையும்நிரங்களி
னனு, முனற்கரும்பரிதிமண்டலத்துறையும்பொருட்குமைவி
ழிகளிப்ப, மனக்கொருவடிவஞ்செவியறிவுறுக்குமனக்களிநா
னுமெய்யடியா, ரினத்தனைநீயெயெங்கணுமுறைவோனென்
பதையறியலாமன்றே. (௨௬)

அ

சிவதத்துவவிவேகம்.

ஐம்பெருப்புத்தமிருசுடரானமாவந்திவேறுலகிலையவைதா,
முன்பெருவடிவொணப்படுமெனறே யோர்த்துனோர்க்கிங்கதுத
ன்னா, வெப்பிரான்யேரிறையதிட்டதாவென்பதற்கையமு
முளதோ, வம்பராமுர்க்கப்பெய்கடாமயக்கான்மாறுபாடுநப்
பிதற்றுவரே. (௨௭)

மலைமகடுணவன் முக்கணனீலமணிமிடற் றவென்னவா
னோர், திவகனையுனைத்தகரமாங்குகயுட்டியானஞ்செய்
கிடுழைநெய்செப்பி, யலரவனமுஞ்ஞானீசனோடெவையுமைய
நினவிபுதிமெனறுரைக்கு, மலவிருமிபிததுச்சிவச்சுடர்விளக்க
வந்தகைவலலியமறையே. (௨௮)

மிகுமதுசுருதிசுடறுமுனநகர விதழைமவேறுளவிசேடப்,
பகுதிகளானுநயித்திரிபந்தரான பகாந்திடுமவள்ளலையோ,
னகமுறுபொருளாயினத திடானிப்பானவனறனைநடுவெனோதி
டுமவ, வகையரியாத பேதைகணமயக்கான் மற்றொருவாறு
மொள்ளுவரே. (௨௯)

மறைகளிற்றலைமையெய்திப்பிருகதாரணி பமுதன்மறைந
ள், பிறவுநல்லிதயத்ததுறுபொருளாமுனபெருமையே பேசுடும
னறே, யறவனையியற்றினகருத்தெலாமுனபாலடைவதேநி
யமமெனறுரைப்பார், திறனறிதுயாந்தோராதலாற்கயவாக்
மொழிபாற்பயனென்னே. (௩௦)

தனபொருள்விரிக்கும் பிறசுருதியினுற்றன்கருத தறிநருத்த
கைத்தா, நினபுடைமெல்லாமுதனடையுமுண்டையிகழ்த்துமா
ண்கேக்கியசுருதி, யுன்கழறருமீசானமாமனுவோடுருத்திரோப
நிடதமனுக்க, னென்பவுமேனைமனுக்களுமனைகமிற்புழைவி
ளங்கவோதிடுமே. (௩௧)

அறப்பெருங்கடலே யளவிலாவணக்க மறைந்திடுமெண்ணி
லாமனுக்கள், பிறாக்குரித்தாகாச்சிறந்ததோபெருமைபேசி

மும் வெளிப்படையுனக்கே, கறைப்பெருமிடற்றாய்குத்திரர்முத
லோர்காலினும்விழுத்திடுமர்க்கர், குறித்துணைவணங்கக்கூசு
வரந்தோகொள்ளுவரோபெரித்தவபே. (௩௨)

மொழிந்திடுமெல்லாவணக்கமுபெல்லாமொழிகளுமுன்னை
யேசாரு, பிழிந்திடாத்திருபாலாதிவிண்ணாரையின்மவன்ற
னுய்யெனவே, பொழிந்தசீருனதுதலைபையையெடுத்தபுகழ்
ந்துநின் பெருங்கணத்தலைமை, விழைந்துதோர்தமதுபெருமை
யஞ்சாலவிளக்கிடுஞ்சுருதிகன்பலவே. (௩௩)

எண்ணிலாச்சாகைக் குவால்களாற்றெரித்திங் கெம்பனோர்
மாசதத்தெனிய, துண்ணியநியாயவெழுங்குகளானுதுவன்று
தத்தேற்றுநின்பெருமை, பண்ணையாவிளங்கப்பராணங்களை
ல்லாம்பன்முறையுணர்த்திடுமன்றே, கண்ணிலாச்சிறுவர்தமக்
குமுள்ளங்கைகெல்லியங்கனியெனுப்படியே. (௩௪)

நின்பதாம்புயத்தினருச்சனையுற்றநெறியினன்மாயவனெ
னவு, மன்புறுமிசன்மாலயன்றனக்குமாதியங்கடவுண்யெனவு,
மின்புறக்கிளக்கும்பாரதந்தானு மெந்தநின்றலையே விரி
க்கும், புன்புலையேற்குந் தண்ணருள்புரிந்த ஆரணந்தயா
கடலே. (௩௫)

அகந்தைநோயறுக்கு மயனரியரற்குமாதியாம் பகவனீயெ
னவு, மகஞ்செயவிருப்புமிராபனுன்னிடத்துவைத்திடுங்குறி
ப்புரையதனாற், நிகழ்ந்தவச்சுவமேதத்தினுலவழுத்துந்தெய்வ
நீயென்னவுமவிளக்கி, யுகந்தவான்மிகச்செய்தகாப்பியமுமுன்
புகழேவிரித்திடுமே. (௩௬)

பெரும்பெயர்மனுயோகீச்சுரன்முதலாம்பெரியருஞ்சாத்திர
ந்தெரித்த, விரும்பதஞ்சலியார்புதலியோர்தாமுமேனையோர்
க்குரியபல்பேதம், விரும்புபல்வழியுங்காட்டியாவர்க்குமேற்ப

டநினைப்புகழ்ந்துரைப்பார், கரும்பனைக்காய்ந்தகடவுளையிதனைக்கண்மெந்தோடியங்குவரே. (௩௭)

பிறநயமாகும்புருடனங்குட்டப்பிரமிதினைவிரும்பாம, லறவனேயுனதீசானந்கருதியாற்பரமென்றுரிச்சயித்தோன், செறியும்வேதாந்தப் பொருளினத்தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ்செய்தவன்கருத்து, மிறைவரின்பெருமைகண்டதேயாகுமென்பராலாயவல்லவரே. (௩௮)

பெருவழக்காகக் கீதைகளகத்துப் பேசுமோந்தத்துசத்தென்னு, முரைதருபதமும்பிரமமென்பதமுமுணர்த்திடும்பொருளுநீயென்றே, தெரிதரக்காட்டுஞ்சாத்திரங்களினும்வெளிப்படத்தெரிந்தனமையா, விரிதருநீயேயுலகினுக்கெல்லாமேற்படுந்தெய்வமென்பதுவே. (௩௯)

உனையலாவெல்லாவிறைமையுமுடையோனென்றுமற்றெவன்றனையுரைப்பே, முனிவிலீசான முதலியசுருதி மொழிப்பொருடானுநீயன்றே, யனையனாயிவைதாஞ்சமாக்கியைசுருதியலவெனுமயங்கிருட்குகையுள், வனைபுகழ்வேதத்துபயனாநேர்ந்தமதியினோர்மதியகப்படாதே. (௪௦)

பலபலவிடத்துஞ்சுருதியிலுனையேபகர்ந்திடும்புராணமுமிவ்வா, நிலகுறத்தெரிக்கும்விச்சவாதிகனென்றிப்பெயர்சிற்பராவெல்லா, வுலகினுக்கதிகனீயெனப் பகுத்துவெளிப்படத்தெளியவற்புறுத்திக், கலகஞ்செய்பொல்லாக்கயவர்தஞ்செவிக்குங்கடுங்கனற்சலாகையாமன்றே. (௪௧)

இறைமையிவ்வாறு பகுத்திடத்தகாதே லுனையொழிந்தியாண்டுமுற்றுறுமோ, முறைபெறுமண்டந்தொறுமயனரன்மான்மூவரும்வேறுவேறாகிப், பிறமுறுங்கற்பந்தொறுநவநவமாய்ப்பிறந்து நின்னாணையினடங்கி, யுறைவரேயாதியந்தமுமின்றியொழிவறநிறைந்தவான்பொருளே. (௪௨)

வைப்பெனப்பெறுமுன்பெருமையேழுமுடிக்குமறைகளுட்பல பலமறைதே, ரப்பொருள்வீர்க்கும்புராணமுவவாராகுபிவ வளவினாற்றானே, செப்பிடததகுமானின்பெருந்தகைமையே ருநர்க்கிதுவன்றிவேறு, மெய்ப்படுமளவைவேண்டுமோவேண் டாவிளங்குழைக்கிடங்கொடுத்தவனே. (சங)

பிறர்க்குரித்தல்லாப் பெயர்களுன்மறைகள் பிலுஞ்சுநாநா ணன்மேனமை, குறித்துரைத்திடுமா லேனைவிண்ணார்க்குக் கூறிடாதிம்முறையிதனான், மறைப்பொருளுண்மைதெரியலா மெனனாந்திரோபரிடதமுதலாந், திறப்படுதறைகளோதிடாக் கயவர்செப்பிடுமுரைபயன்படாதே. (சச)

தானுமாலயற்குததம்முளையுச்சிதாழ்ச்சிகு. நிடும்புராண ங்கட், கேணுறுங்கற்பப்பிரிவினாற்போக்கென்றியம்பிடுமச்ச புராண, மாணலாரிதனைச்சிவபுராணததுக்கப்பிரமாணமோது வதா, நாணிலாதுரைத்துத் தமதநியாமைநாட்டுவர் நாடரும் பொருளே. (சரு)

உன்னிமைமையினை முகுந்தனதிடத்து முவனவதாரங்களி டத்துந், தன்னுடைக்கூறப்பொற்றுமையதனாற்நிடுமாரண மொழிக, ளின்னதிவவளவேயவற்றினுள்ளுறையென்றியம்பு வரருந்தவமுனிவர், மன்னனையிதனைத்தேறிடமாட்டார்மயக் கமாங்கடலமுந்துவரே. (சசு)

மாயவனின்பாலேகனாய்முன்னர் வந்துதித்தனன்பின்னர வன்றான், பாபுலகொடுக்கும்புருடனையனைப்படைத்தனன் முந்துகாலத்தென், நேயுறுமகோபரிடதமோதிடுவதியாததுநி ன்னிடைத்துறாதா, லோய்விலாதுருகியுள்ளவல்லவர்களுள்ளக த்துறைமணிவிளக்கே. (சஎ)

அறுக்குமோர்கற்பத்தயனொருகற்பத்தரியொருகற்பத்திலர ன்முன், பிறப்பனுன்பான்மற்றிருவரைமுன்னோன்பெற்றளித்

வருந்திடாவகைவேட்டதனின்மேம்பட்ட பயன்பெறவுத
விடவற்றூந், திருநதுநின்வழிபாடொருதலையாகச்செய்யவே
ணடிடுத்தகைததாயும், பிரிநதுநைந்ததுவே றொருதெய்வமவ
ழிபடநாடுவாபேயோ, ரருந்தவப்பொருளேவெய்யனுழ்க்கொ
டுமைவிலக்குதலரிதரித்தோ. (ருக)

மருளிஞலவிச்சை யாலவாததன்னுன மதாபிமானங்களால்
வறித்த, யொருவுகவாணுநனைத்தொழாழாக்கரொருவனே
யாங்குளெல்லோமூந், திருமகனமனைவிமுதலியோரோடுஞ்சே
ரநினைடியராய்ததொழுதேம், பெரிதுமிமதியே பெயாநதி
டாதிருக்குமபேறளித்தருள்கமற்றெமக்கே. (சு௦)

வேறு.

இவ்வாறுமுட்பாரிபட்டிப்படுசெய்யுளாலுன்
செவவானடியிற்சிவகோத்திரமாலேசேர்த்தே
னிவவாயமையினித்தமோகாலிதனைப்படிப்போ
ருய்வாணுநதினனருள்கூடுகவுமபரானே.

வேறு

விண்ணோர்தமக்குத்தெரிவருநின்மேன்மையெங்கேயானே
நகே, தண்ணாதுதியெனறிதுவுமொருகுற்றந்தாநாய்ச்சமைந்
ததா, லண்ணுவனபுக்கெளியாயானவாவாற்செயதேனாதலிற்,
லெண்ணுதெல்லாம் பொறுத்தருள்வா யென்னுமிதுவென
றுணிபாமே.

வேறு.

யானேயறிவேனிவனையெனததன்றனுவா
ளானாவரியேபுகன்றெனனிவந்தநின்சீர்
தேனாரமுதேயினிமற்றெவர்தேறவுல்லாநீர்
கோனாயுயிர்தோறுறையம்பலக்கூத்துளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு. அனேகநாதன் குமார் யாரங்க

அன்பளிப்பு

உ. வே. சாமிநாதையர் தூல் திலகம்

அடையாறு, சென்னை-20.

கணபதி துணை.

அப்பதிக்ஷித சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த அன்பளிப்

சிவதத்துவவிவேகம்.

திருக்கயிலாயபரம்பரை

XD. 12

திருவாவடுதூறையாநீனததுச

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளியது

இது

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகரசு

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

தமது

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிபிக்கப்பட்டது

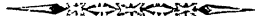
சென்னப்பட்டணம்

இதனவிலை அணு - 2

உ

கணபதிதுணை.

சிவதத் துவவிவேகம்.

பாயிரம்.

உலகெக லாததன மொருசிறு கூற்றினு ளடைய
வலகி லாற்றலா னிறைத்தவ னெனவரு னூலோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொரு கூற்றி
னலர்க றைக்களச் சிவபிரா னடியினை போற்றி. (க)

வேறு

செவியுற வாங்கி மோகத் திண்படை சிலையிற் பூட்டுங்,
கவிகைவேண் மடியச் சற்றே கறுத்தியோ குறையும் பெம்மா
ன, குவிதழை நிறையப் பூக்க கோழிணர்ப பதமச் செங்கே,
சுவிர்சரு விழித்திக் கென்றன் வினையிலக் காகு மாலோ. (உ)

வேறு.

திருமாலிந் திரன்பிரம னுபரணியன் றபனைந்தி செவ்வே
ளாதித், தருமமுது குரவருக்குத் தனதருளா லாசிரியத் தலைமை
நல்கி, வருமெவர் கு முசற்குருவாய் மெய்ஞ்ஞான முத்திரை
குகைம் மலரும் வாய்த், வருவழகுங் குறுகையுங் காட்டியரு
டருஞ்சிவனை யுளததில் வைப்பாம். (ங)

வேறு.

எல்ல யில்கலை யென்னுங் கொடிபடர்
மல்லல் வான்கொழு கொம்பரின் வாய்த்தருள்
கல்வி ஞானக் கடலமு தாயசீர்
பல்கு தேசிகர் பாத மிறைஞ்சுவாம். (ச)

வேறு

பறைமுடிவிற்பயில்கருத்து மன்னியமெய்ப்புப் பொருள்
வீருபபுங், கறைமிடற்றோன் நிருவடிக்கீழ் பெய்யன்புங் கடுங்
துயர்நோய், பறையவரு மிம்மூன்றும் பரிந்தியல்பாக் கிடைத்த
பன, ந்தைவடையோ ரேவரவர் நீழி வாழியவே (ரு)

வேறு

பரசி வன்றன துயர்ச்சியே தெரிப்பதிற்பகரொருப பாட்
டிற்றா, யரிய காண்கதிர் வியாதன துயர்மொழி யால்விளங் கிடு
நாததாய்த், திரிவு காட்சிய ருளத்துறு தறிநிகா செம்பொருட்
கொலவததாய, விரியு நீருல கினுககிதத் தருமுதல் வித்தை
யொரு குடியாதோ (சு)

வேறு.

எட்படுநெய யெனவுயிருக் ருயிரா பெங்கு மேகபாம் பசு
புதிதா னேத்துஞ் செய்யுள், விட்பருமுண் ண்ணைற்தபொருட்
சுவைய வாகி மேலோர்தம் வழிச்செல்லு மறுபாணுக்கு, முட்க
ருதது வெளிப்படுபப விழித்த மார்க்கத் துழல்வோர்தம் பிதற்
றுரைகட் கணுகொளுத, நட்புடைய வுரையண்டுச் செய்ய
ஐந்தே னல்வழிச்செல் லறிவாளர் நபாகு மாடேற (எ)

நூ ல்.

நின்பெருந் தன்மை வானவர் தமக்கு நிகழ்த்தரி தாதலின் மனித, னன்பொடும் வழுத்த விழைந்திடி னகையே யடைவ தற் கையமின் றேனு, முன்பெயர் கருதும் பெருந்தவம் வருவா யொருவழி யாற்கிடைத் திடுக, வென்பதோர் மதிவந் தென்னை யீர்த் தெழுமா லெங்கணு நிறைந்தபூ ரணனே. (க)

விச்சுவா திகீனும் விசுவசே வியனும் விமலநீ யேயென மறைக, ணிச்சய மாக முழக்கவு மறிபா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ, மச்சரத் துனக்கே தீங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பயன்படா தாலத், துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதலே தண்ட டஞ் சொற்றிடு நூலெலா மன்றே. (உ)

ஏழைய ரிருகாற் பசுக்கண்மற் நிவரா லியன்றிடத் தக்க தொன் றிலையே, வாழிய நலந்தீங் கறிந்துயி ரியற்ற வல்லதோ யாங்கணும் விரவிச், சூழநீ யெவ்வா றசைத்தனை யவ்வா றசை தலிற் சுதந்திர மிலதாற், பாழிமால் விடையா யவ்வுயி ரந்தோ பழித்திடுந் தகையதொன் றன்றே. (ஈ)

கீதநான் மறையு ளோரொரு விதிவாக் கியங்களைப் பற்றி நல் வேள்வி, யாதிகண் முயலத் துணிபவ ரெல்லா வருமறை முடிவினு முழக்கு, மேதகு முனது தலைமையைத் துணியா தொழிவரோ விளங்கிழை யொருபா, னுதனே யவர்தாம் பரவ சத் தினராய் நணுகில ராயிதின் மன்றோ. (சு)

உன்றனை யெதிரே கண்டும் புயத்தோ னுணர்ந்திலன் மால்சொல வுணர்ந்தான், வென்றிவென் னானைப் பாகனு முமை யாள் விளம்பிடத் தேர்ந்தன னிமலா, மன்றலந் துளவோ னய னுட னுன்றான் * மயக்கறுத் துணர்ந்தன னென்றா, லின்றினை யேழை மானுட ரறியா ரென்பது மாயவேண் டுவதோ. (ஊ)

* பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், இந்திரனும் அறிவிக்க அறிந்தார்களென்பதனைச் சூதசங்கிதை சிவமான்மியகாண்டம் இரண்டாம் மூன்றாமத்தியாயங்களினும், எக்கிய வைபவகாண்டம் நான்கா மத்தியாயத்துங்காணக.

உன்றிரு வடிக்கீ முறுதியா மன்பு முன்றிரு வருளினற்
கிடைப்ப, தன்றிதூல் பலவு மாய்ந்ததா லுரைசெ யளப்பருந்
திறமையான் மதியான், மன்றவே கிடைப்ப தன்றும்ற் றதனை
மாதவஞ் செய்திலாக் கயமை, துன்றிய புலையோர் யாங்கனம்
பெறுவார் சோதியே கருணைவா ரிதியே. (சு)

உலகர்சே ருறுதிப் பயனெவற் றினுக்கு முறைவிட மாய்
த்துயர் முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங் கண்ச்சியா முன்றாள்
விரைமலர்க் கியற்றுமெய்ப் பத்தி, யலகிலாப் பிறவி தொறும்
புரி தவத்தா லல்லசெவ் வாற்றினு மரிதே, நலம்தொன் றடை
தற் குறுமிடை யூறு நாதனே பலவுள் வன்றே. (சு)

பலவகைப் பவந்தோ நெய்திடுந் தவத்தோர் படர்ந்தெழு
மகத்திருள் கடிந்தோர், நலமுறு மியம் நியமநற் செய்கை நய
ந்துளோ ருனைப்பெற முயல்வார், கலியுறு நவைசே ருளத்தவ
ரசுரக்கிமையர்* ததீசியா திகளா, லலமரச் சபிக்கப் பட்டுளோ
ரெவ்வா றறிவரோ வையநின் றினையே. (சு)

அளவிலுன் பெருமை யறியவு முன்றாட் கழிவிலா வன்
புவைத் திடவுந், தளமல ரெடுத்துன் னருச்சனை யாற்றிச் சால
நின் றிருவருள் பெறவும், வளமலி புலியூ ரம்பலத் தமுதே மல
ர்தலை யுலகினுட் சுரும்பு, ருளர்துழாய்ப் படலை மார்புடை
யண்ண லொருவனே வல்லரு மன்றே. (சு)

தணப்பிலா நிரதி சயமதாஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாய்த்
துவிதப், பிணக்கிலி பரமான் மாவெனுந் தகைத்தாய்ப் பிரத்தி
யக் காயுப றிடத்த, திணக்குறு மகண்டப பொருள்களா லுணரு
மியல்பதா யனந்தமா யோங்குங், குணிப்பருஞ் சோதி யாகி
நிற் கின்றாய் கோதிலாச் சிவபரம் பொருளே. (சு)

குணங்களைக் கடந்தோ யெனினுமா யையினேத் தோய்த
லாற் குணமுடை யவன்போ, லணங்கொரு பாலுங் கறைமி

* ததீசியாதிகளாற் சபிக்கப்பட்டமை ருதசங்கிதை எக்கியவை
பவகாண்டம் முப்பத்திரண்டாமத்தியாயத்துட் காண்க.

டற் தழகு மம்பக மூன்றுமா முருக்கொண், டிணங்குறு நாமஞ்
சிவன்பவன் முதலா வியைந்தய னரியரன் முன்னு, முணங்
கிடா வுலகை நடாத்துவோ னாகி யோங்கினை நீங்கரும் பொ
ருளே. (கக)

அதர்வசிகை.

முளரியோன் முதலாஞ் சுரரெலாம் பூத முதலவற் றேடு
தித் துள்ளோ, ரளவிடுந் தலைமை யாளரென் றவரை யகற்றி
மால் விடையு வநினையே, வளமுறு மெல்லாத் தலைமையு முடை
யோன் வருமுதற் காரண னல்லோ, ருளமுறு தியானப் பொ
ருளெனச் சிகைதேர்ந் துரைப்பவு மயங்குவர் சிலரே. (கஉ)

மறையகத் தெல்லாத் தலைமையோ ரொருபால் வகுத்தி
டுங் கேவல மதாதா, னிறைவனே யிவ்வா ற்பயன் முதலோ
ரினும்பிரித் துத்தியால் விளக்கா, தறைதரு மிதனான் முரணுழி
வேறே ராற்றினுற் போக்கவற் றுமற், கறைமிடற் றடக்கி
யேழைவா னவரைக் காத்தருள் கருணைமா கடலே. (கங)

கதித்தெழும் பொருளா லுனைவிளக் கிடுங்கா ரணபத
மனுவதிப் பென்னாப், பொதுக்குணம் பொதுச்சொற் பற்றியே
தொடக்கம் புகல்பொருண் மாயவன் றானே, யிதற்கெனத்
துணியா விறுதியும் வலியா லிம்முறை யேற்றிமற் றெருவா,
னதிர்ப்புற மருளின் மருளுக பிறரு மந்நெறிப் படருமா
றெவனோ. (கச)

சுவேதாச்சுவதரம்.

தற்பரா வுலகுக் காதிகா ரணந்தான் றலைமையி லுயிரு
டன் சடத்தைச், சொற்றிடிற் பழுதாற் பிரமமா மெனவே
துணிந்துபின் பிரமமா ரென்றாய், வற்றிடு மான்றே ருமையரு
னோக்கா லுணர்ந்தனர் நீயென வென்னு, வற்புறச் சுவேதாச்
சுவதா மென்னு மறைமுடி வரைத்திடு மன்றே. (கரு)

படைப்புறு முறைமை சொலற்கெழுஞ் சுருதிப் பரப்பெ
லாம் பிறிதொன்றன் பொருட்டாய்க், கிடைத்தலா லவற்றுட்

காரண பதத்தைக் கிளத்தலாந் தன்பொருள் படாமை, விடைக் கொடி யாயின் டிசனென் றானென் றெடுத்துமெய்க் காரணந் துணிதற், கடுத்தெழு மொழியுந் தன்பொருள் படாதே லாவி னித் துணிவென்ப தெங்கே. (கசு)

இதனுளெப போது சமமது பகலன் றென்னுமந் திர முனை யுணர்த்தி, யிதழுறு மேனைக் காரண மொழிகள் யாவு ந்ன் பாலுறச் செலுத்தி, மதமுறு மருளோ டவற்றினைப் பிறர் மேல் வகுப்பதைப் பயன்படா தாக்கு, மதனுடல் பொடிப்ப துதல்கிழித் தெழுந்த வாளெரி காட்டிய முதலே. (கௌ)

மனுவிதிற் சிவச்சொல் வேறுள சுருதி யாம்புரோ வாதத் திற் றெரிககும், புனிதமாம் பொருளே சாற்றிடு மெனிலெப் போதினு மாதிகா லத்தை, யனுவதித் துன்ற னுண்மையை விதியா தாயின்பற் றென்செயப் புஞ்சு, தினியபே ரின்பத் தண்ணருள் கொழிக்கு மெய்பிரா ணிந்தமந் திரமே. (கஅ)

பெரிதுமா னத்தா னுயர்ந்தவன் பிறரைப் பேசிடை வரன் சிவன் முதலா, யரியநின் னாகக் குருமணிக் கோவை யாலுடன் முழுதலங் கரித்தாள், கரியவற் கரியாய் நின்னொடொப் பவரே கருதினு மிலையெனத் துணிந்துன், திருவுருக் கேசன் கருத் செலா மமைத்தாள் சீருப் பட்டதமா மிவளே (கக)

புருடகுத் தத்தின் மந்திர மிதனுட் ாருத்தினு முனைக் குறித் தடும்பல், சுருதியா னியமித் ததனையெவ் வாறு தூர்க்கு மிம் மறைமுடி வதாஅன்று, திருவுருத் திரத்து மந்திரம் பல வுஞ் சிறப்பவீண் டறுதலா லறியாக, குருடர்சா மதனாற் றுணி வது தகுமோ கோமளக் குணப்பெருங் கடலே (உ௦)

உருத்திர மனுக்கண் முன்னரும் பின்னு முரைக்குமீண் டாதலா லிவைதாந், தெரித்துற விளககு நின்றிருப் பெயராற் சிறத்தலா லுருத்திர மோதல், கருத்தரு முணக்கே நிச்சயித் ததனாற் கதம்பயி லெறுடிவிடைப் பாகா, வருத்தியா லவற்றை யுரைத்ததே யீண்டைக் களந்தறிந் திடச்செயு மெமக்கே. (உ௧)

உரைக்குமீ சானச் சுருதியாற் றெரிக்கு முன்னிடத் தெய்துமென் பதுவே, பொருத்தமாம் புருட குதத்தின் முடிவு புனைமலர்க் கருங்குழல் பாகா, விருப்புறு மேனோர் பூசனை விதியுள் விளம்பினு மவ்விதிக் கேற்பக், கருத்துறும் பொருட் டிப் பொருள்விரித் தறவோர் காட்டினு மிதுவழப் படாதே.()

அதர்வசிரசு.

அனைத்துயிர் களுமாந் தன்மையும் விண்ணோ ராற்றொழு தகைமையு மரனே, யுனக்குரைத் தயன்மாண் முதலியோர் றுனது விபூதியென் றோதியுன் பெயர்கட், கினப்பொரு ளுரை க்துங் கடமையா லுன்ற னிறைமையே குறித்துநின் பெருமை, சினத்தொகை யகலத் தேற்றுமா லதர்வ சிரோபநி டசமுழு வதுமே. (உ௩)

நின்றுழி நின்று முடிவுகொள் ளாது நீயறைந் தமைசொலுங் கிளவி, யுன்றளிக் கூற்று முடிவிடத் துய்த்துக் கொண்டுசுட் டிடுத்தகைத் தாயுந், தன்றன திடத்தே முடியுமீண் டெனுமிச் சமக்குரை தேர்ந்திடிற் றலைவா, புன்றொழிற் கயவர் தமதறி யாமை புலமையாய்ப் பரிணமித் ததுவே. (உ௪)

ஈண்டுநீ யாரென் றுன்னுருக் கடாவு மிமையவர்க் கேனை யோ ருருவை, யாண்டுநீ யிறுத்தா யெனில்வழு வாகா தடுக்கு மோ நீயுயிர்க் குயிராய்க், காண்டக நிறைந்து மவனென யாரைக் கழுவ வதோபெரு கன்பு, பூண்டவர்க் கெளியாய் கய வருக் கேனும் பொருந்துமோ விச்சழக் குரையே. (உ௫)

அனைத்தினும் பிரமந் தனக்கதிட் டான மறையும் திரங் களி னானு, முனற்கரும் பரிதி மண்டலத் துறையு மப்பொருட் குமைவிழி களிப்ப, மனக்கொரு வடிவஞ் செவியறி வறுக்கு மனுக்களி னானுமெய் யடியா, ரினத்தனை நீயே யெங்கணு முறைவோ னென்பதை யறியலா மன்றே. (உ௬)

ஐம்பெரும் பூத மிருகட ரான்மா வன்றிவே றுலகிலை யவைதா, முன்பெரு வடிவ மெனப்படு மன்றே யோர்ந்துளோ ர்க் கிங்கது தன்னு, லெம்பிரா னீயே நிறையதிட டாதா வெ ன்பதற் கையமு முளதோ, வம்பரா மூர்க்கப் பேய்கடா மயக் கான் மாறுபா டுறப்பிதற் றுவரே. (௨௭)

கைவல்லியம்.

மலைமக டிணைவன் முக்கண னீல மண்பிடற் றவனென வாறோர், திலகனே யுன்னைத் தகரமாங் குகைபுட் டியானஞ் செய் திடுமுறை செப்பி, யலரவன் முருந்த னீசனோ டெவையு மையநின் விபூதியென் றுரைக்கு, மலவிரு மிதித்துச் சிவச்சு டர் விளக்க வந்தகை வல்லிப மறையே. (௨௮)

தைத்திரியம்.

மிகுமது சுருதி கூறுமுன் தகர வித்தையை வேறுள வி சேடப், பருதிக ளானுந் தயித்திரி யந்தான் பகர்ந்திடும் வள்ள லே மாயோ, னகமுறு பொருளா யுனைத்தியா னிப்பா னவன் றனை நடுவனோ திடுமவ், வகையறி யாத பேதைகண் மயக்கான் மற்றொரு வாறுகொள் ளுவரே. (௨௯)

விருகதாரணியாதி.

மறைகளிற் றலைமை யெய்திய விருக தாரணி யம்முதன் மறைகள், பிறவுநல் லிதயத் துறுபொரு ளாமுன் பெருமையே பேசிட மன்றே, யறவனே யிவற்றின் கருத்தெலா முன்பா லடைவதே நியமமென் றுரைப்பார், திறனறிந் துயர்ந்தோ ரா தலாற் கயவர் தீமொழி யாற்பய னென்னே. (௩௦)

மாண்டேக்கியம்.

தன்பொருள் விரிக்கும் பிறசுரு தியினுற் றன்கருத் தறி தருந் தகைத்தா, நிற்புடை யெல்லா முதன்மையு முண்மை நிகழ்த்துமாண் டேக்கிய சுருதி, யுன்கழ றருமீ சானமா மனுவோ கிருத்திரோ பநிடத மனுக்க, னென்பவு மேனை மனுக்களு மநேக மிம்முறை விளங்கவோ திடுமே. (௩௧)

அறப்பெருங் கடலே யளவிலா வணக்க மறைந்திடு மெண்ணிலா மனுக்கள், பிறர்க்குரித் தாகாச் சிறந்ததோர் பெருமை பேசிடும் வெளிப்படை யுணக்கே, கறைப்பெரு மிடற்றாய் சூத்திரர் முதலோர் காலினும் விழுந்திடு மூர்க்கர், குறித்துணை வணங்கக் கூசுவ ரந்தோ கொள்ளுவ ரோதெரிந் தவரே (௩௨)

மொழிந்திடு மெல்லா வணக்கமு மெல்லா மொழிகளு முன்னையே சாரு, மிழிந்திடாத் திருமா லாதிவிண் ணேரை யீன் றவன் றானு யெனவே, பொழிந்தசீ ருனது தலைமையே யெடுத்துப் புகழ்ந்துநின் பெருங்கணத் தலைமை, விழைந்துளோர் தமது பெருமையுஞ் சால விளக்கிடுஞ் சுருதிகள் பலவே. ()

புராணங்கள்.

எண்ணிலாச் சாகைக் குவால்களாற் றெரித்திங் கெம்ம னோர் மாசறத் தெளிய, நுண்ணிய நியாய வொழுங்குக ளானு நுவன்றுறத் தேற்றுநின் பெருமை, பண்ணவா விளங்கப் புராணங் கெல்லாம் பன்முறை யுணர்த்திடு மன்றே, கண்ணிலாச் சிறுவர் தமக்குமுள் ளங்கை நெல்லியங் கனியெனும் படியே.

பாரதம்.

நின்பதாம் புயத்தி னருச்சுனை யாற்று நெறியினன் மாயவ னெனவு, மன்புறு மீசன் மாலயன் றனக்கு மாதியங் கடவுனீ யெனவு, மின்புறக் கிளக்கும் பாரதந் தானு மெந்தைநின் றலைமையே விரிக்கும், புன்புல யேற்குந் தண்ணருள் புரிந்த பூரண னந்தமா கடலே. (௩௩)

இராமாயணம்.

அகந்தைநோ யறுக்கு மயனரி யாற்கு மாதியாம் பகவனீ யெனவு, மகஞ்செய விரும்பு மிராமனுன் னிடத்து வைத்திடுங் குறிப்புரை யதனாற், நிகழ்ந்தவச் சுவமே தத்தினால் வழுத்துந் தெய்வநீ யென்னவும் விளக்கி, யுகந்தவான் மீகி செய்தகாப் பியமு முன்புக ழேவ்சித் திடுமே. (௩௪)

மிருதியோகநூல்கள்.

பெரும்பெயர் மனுவோ கீச்சுரன் முதலாம் பெரியருஞ் சாத்திரந் தெரித்த, விரும்பசஞ் சலியார் முதலியோர் தாமு மேனையோர்க் குரியபல் பேதம், விரும்புபல் வழியுங் காட்டியா வருக்கு மேற்பட நினைப்புசழ்ந் துரைப்பார், கரும்பனைக் காய் ந்த கடவுளே யிதனைக் கண்டுமந் தோமயங் குவரே. (௩௭)

வேதாந்த சூத்திரம்.

பிறநய மாகும் புருடனங் குட்டப் பிரமிதி தனைவிரும்பா ம, லறவனே யுனதீ சானநற் சுருதி யாற்பர மென்றுநிச் சயித் தோன், செறியும்வே தாந்தப பொருளினைத் தெரிக்குஞ் சூத் திரஞ் செய்தவன் கருத்து, மிறைவநின் பெருமை கண்டதே யாகு மென்பரா லாயவல் லவரே. (௩௮)

சீதைகள்.

பெருவழக் காகக் கீதைக ளகத்துப் பேசுமோந் தத்துசத் தென்னு, முரைதரு பதமும் பிரமமென் பதமு முணர்த்திடும் பொருளுநீ யென்றே, தெரிதரக் காட்டுஞ் சாத்திரங் களினும் வெளிப்படத் தெரிந்தன மையா, விரிதரு நீயே யுலகினுக் கெ ல்லா மேற்படுந் செய்வமென் பதுவே. (௩௯)

உனையலா வெல்லா விறைமையு முடையோ னென்றுமந் றெவன்றனை யுரைப்பே, முனிவிலீ சான முதலிய சுருதி மொழிப்பொரு டானுநீ யன்றே, யனையனா யிவைதாஞ் சமாக்கியை சுருதி யலவெனு மயங்கிருட் குகையுன், வனையுழ் வேதத் து பயநு றேர்ந்த மதியினோர் மதியகப் படாதே. (௪0)

பலபல விடத்துஞ் சுருதியி லுனையே பகர்ந்திடும் புராண மு மிவ்வா, நிலகுறத் தெரிக்கும் விச்சவா திகனென் றிப்பெ யர் சிற்பரா வெல்லா, வுலகினுக் கதிக னீயெனப் பகுத்து வெ ளிப்படத் தெளியவந் புறுத்திக், கலகஞ்செய் பொல்லாக் கய வர்தஞ் செவிக்குங் கடுங்கனற் சலாகையா மன்றே. (௪௧)

இறைமையில் வாறு பகுத்திடத் தகாதே லுனையொழிந்
திபாண்டுமுற் றுறுமோ, முறைபெறு மண்டந் தொறுமய நர
ன்மான் மூவரும் வேறுவே ருகிப, பிறமுறுங் கற்பத் தொறு
நவ நவமாய்ப் பிறந்துநின் னுணையி னடங்கி, யுறைவரே யாதி
யந்தமு மின்றி யொழிவற நிறைந்தவான் பொருளே (சஉ)

வைபபெனப பெறுமுன் பெருமையே முழக்கு மறைக
ளும் பலபல மறைதே, ரப்பொருள் விரிக்கும் புராணமு மவ்வா
றாகுமில் வளவினாற் றானே, செப்பிடத் தகுமா னின்பெருந்
தகைமை தேருந் கிதுவன்றி வேறு, மெய்ப்படு மளவை வே
ண்டுமோ வேண்டா விளங்கிழைக கிடங்கொடுத் தவனே. (ச)

பிறர்க்குரித் தல்லாப பெயர்களான் மறைகள் பிஞ்ஞகா
நாரணன் மேன்மை, குறித்துரைத் திடுமா லேனைவின ணவர்
ககுத் கூறிடா திம்முறை யிதனான், மறைப்பொரு ளுண்மை
தெரியலா மென்றா மந்திரோ பட்டித முசலாந், திறப்படு மறைக
ளோதிடாக் கயவா செப்பிடு முரைப்பன் படாதே. (சச)

தானுமா லயற்குத் தம்முளே யுயர்ச்சி தாழ்ச்சிகூ றிடும்
புரா ணங்கட், சேனுறுங் கற்பப பிரிவினாற் போககென் றியம்
பிடு மச்சபு ராண, மாணலா ரிதனை சிவபுரா ணத்துக் கப்பிர
மாணபோ துவதா, நாணிலா துரைத்துத் தமதறி யாமை நாட்
டொ நாடரும் பொருளே. (சரு)

உன்னிறை மையினை முகுத்தன திடத்து முவன தாரங்க
ளிடத்துந், தன்னுடைக் கூற மொற்றமை யதனாற் சாற்றிடு
மாண மொழிக, ளின்னதில் வளவே யவற்றினுள் ளுறையெ
ன் றியம்பு வரகுத்தவ முனிவர், மன்னனே யிதனைத் தேறிட
மாட்டார் மயக்கமாங் கடலழுந் துவரே. (சசு)

மாயவ னின்பா லேகனாய் முன்னர் வந்துதித் தனன்பின்ன
ரவன்றான், பாயுல கொடுக்கும் புருடனை யயனைப் படைத்த
னன் முந்துகா லத்தென், நேயுறு மகோப ரிடதமோ திடுவ
தியாதது நின்னிடைத் துறாதா, லோய்விலா துருகி யுள்ளவல்
லவர்க ளுள்ளகத் துறைமணி விளக்கே. (சஎ)

அறுக்குமோர் கற்பத் தயனொரு கற்பத் தரியொரு கற்பத்தி லரன்முன், பிறப்பனுன் பான்மற் றிருவரை முன்னேன் பெற்றளித் திடுவன்மற் றிசனா, லுறப்பெறு முயர்ச்சி தாழ்ச்சிக ளொருவர்க் குள்ளதோ வில்லையென் நிவ்வா, நிறப்புறு மறைகண் முழுவது முணர்ந்தோ ரியம்புவ ரெம்பெரு மானே.

ஆங்கொரு சாரா ரயனரி யிருவர்க் குருத்திர னதிகளு மெனவு, மீங்கிவர் தம்பா லவன்பிறந் தாலென்ற பதுமவன் கூற் றினுக் கெனவு, மோங்குமால் விடையா யுன்னுந்நாம மொப்புமை செய்கைமற் றெல்லா, நீங்கிடா துடையோ னாதலான் மேலாய் நிற்பவ னெனவுமோ துவரே. (சக)

தேவர்மூ வருக்குந் தலைமையொப் புமைதான் செப்புக வன்றிமற் றிவருண், மேவரு மேலோ னுருத்திர னெனத்தான் விளம்புக வெந்தவா றேனுங், காவல நீயே யாவர்க்கு மேலாங்கடவுளென் பதுபெரு வழக்கே, யோவுறு துலகெ லாம்பணி செய்யு மொருவனீ யாகிநின் றனையே. (கூ)

உலகெலாம் பணிசெய் திடத்தகுந் தலைமை யொருவனீ யேயிது வறியாக், கலதிகள் வறிதே போக்குவர் வாணன் கடையனேற் கருள்பசு பதியே, சுலவுதே வருக்கு மானுடர் போலச் சுராசுரர் மானுடர் முதலாம், பலவுயிர் களுமுன் பணிவழி நிற்த் பாலன பசுக்கன்போ லன்றே. (கூக)

மானிடர் தருமப் பெருமைதேர்ந் துரைக்கு மாதவர் நின் னிடத் தன்பு, மானிடந் தரித்தோய் தருமமார்க் கத்துட் சிறந் தெடுத் தெண்ணிய வாற்றான், மானிடப் பிறப்பைப் பெற்றுஞ்செய் வினையின் வயத்தராய் நினைக்கன்பு செய்யா, மானிடப் பதர்கட் கெந்தவா றேனும் வருங்கதி கண்டிலன் யானே. (கூ)

இருபிறப் பாளர் நியதியாய் வழுத்தற் கெடுத்தல்கா யத்திரி யன்றே, வருமதற் குயர்ந்த * தெய்வநீ யென்றே வழுத்

* காயத்திரி மந்திரத்துக்கு அதிதெய்வம் சிவபெருமானே யென்பதனை குதசங்கிதை எக்கியவைபவகாண்டம் ஆரூமத்தியாயத்திற்காண்க.

திடு மிதுபெரு வழக்கே, மருவரும் பொருளே யாதவி னுன் றுள் வழிபடா விருபிறப் பாள், புரியுந்ல் வினைக ளியாவை யும் புனையுந் தூசிலா வணியெனப் படுமே. (௧௩)

விப்பிரர்க் கெல்லா மங்கியிற றெய்வ மேவுமென் றுந்த ழற் கடவுட், கொப்பிலா நீயே யநதரி யாமி யென்னவு முயர் மறை மிருதி, செப்பிடும் வசன மிவ்விரு வகையுந் திரண்டுநீ யடியனே னரகிர், குப்புற தருள்வோய் விப்பிரர் தமக்குக் குலதெய்வ டெனவிளக் கிடமே. (௧௪)

வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவா தமக்கு விசேடமா யிக்கலி யுகத்தில், வேதநீ தெய்வ மெனப்புரா ணங்கள் விளம்பவு மன் பின லுன்றன், பாததா மரையை வழிபடா தேனைப் பண்ண வர் தமைவழி படுவோர், பாதக மறையோரா மூடர்க ளவர்க்குப் பயன்றரா பரதெய்வங் களுமே. (௧௫)

என்தைநீ பொறுமை யுடையவன் கருத்துக் கெளியவ னுன்னருள் கையில், வந்தது போலுன னடியர்க்கு விரைவின் வாய்த்திடு மவர்பெறும் பேறுஞ், சிவசேவெட் டதற்கு மேற்ப டப் பெறுவர் தேர்த்திடின் முழு தழுண் னுடைமை, யிந்தவாய் மையினற் பயன்குறித் தவர்க்கு ஈனெனத் தருமே.

இம்மையிற் போக முனைவழி பங்குவார்க் கெண்ணரும் பெருமைய தென்ப, ரம்மையி லேனை யுள்ளன நிற்க வண் ணலே யுன்னனு சரர்க, டமுடைப் பதமு மரியயன் முத லோர் தம்பதங் களுக்குமே லாகு, செம்மைதேர்ந் துரைப்ப ராகமத் துறையிற் றிளைத்துபெ ப யுணராதமா தவரே. (௧௬)

நிகழ்பிர கிருதி கடந்தமேய வாழ்வா நிரதிச யானந்த மதுவுந், திகமுநின் ளருளாற் பெறுவதாம் பிறவித் தீயநோ யறுக்குநன் மருந்தே, புகலிதற கேது மெய்ப்பொரு ளுண்மை போதிக்கு ஞானமா மதுவு, மகலிடத் துனது திருவருள் கிடை த்தா லல்லது கிட்றோ கன்தே. (௧௭)

வருந்திடா வகைவேட் டதனின்மேம் பட்ட பயன்பெற
வதவிட வற்றாந், திருந்துநின் வழிபா டொருதலை யாகச் செய்
யவேண் டிடுந்தகைத் தாயும், பிரிந்துனை நீத்து வேறொரு
தெய்வம் வழிபட நாவொர் பேயோ, ரருந்தவப் பொருளே வெப்
யவூழ்க் கொடுமை விலககுத லரிதரி தந்தோ. (ருக்)

மருளிஞ லவிச்சை யாலவாத் தன்னுன் மதாபிமா னங்க
ளால் வறிதே, யொருவுக வாண னுனைத்தெ டுமா மூர்க்க ரொரு
வனே யாங்களெல் லோமூந், திருமகன் மஹி முதலியோ
ரோடுஞ் சேரரின் னடியராய்த் தொழுதேம், பெரிதுமில்
மதியே பெயர்ந்திடா திருக்கும் பேறளித் தருள்கமற் றெமக்கே.

வேறு.

இவ்வாறு மூப்பா னிரட்டிப படுசெய்யு ளாலுன்
செவ்வா னடியிற் சிவதோத் திரடா லேசோததே
னிவ்வாய் மையினித சமொகா லிதலைப படிப்போ
ருப்பா னுனதின் னருள்கு கெவும் பரானே.

வேறு

விண்ணோர் சமக்குந் செரிவருநின் மேன்மை யெங்கே
யானெங்கே, தண்ணார் துதியென் றிதுவுமொரு குற்றந் தானா
ய்ச் சமைந்ததா, லண்ண வன்புக் கெளியாயா னவாவாற்
செய்தே ஞாதலிஞ, லெண்ண தெல்லாம் பொறுத்தருள்வா
யென்னு மிதுவென் றுணிபாமே. (சுட)

வேறு

யானே யறிவே னிவனை யெனத்தன் றனவா
லான வரியே புகன்ற னெனிலந் தநின்சீர்
தேன ரமுதே யினிமற் றெவர்தே றவல்லார்
கோன யுயிர்தோ றுறையம் பலக்கத் துளானே. (சுங்)

சிவதத்துவவிவேகம் முற்றிற்று.

வ
கணபதி துணை

சிதம்பரம் பச்சகந்தையர்மடம்
ஸ்ரீ சேன்னமல்லையர் அருளிச்சேய்த
சிவசிவ வெண்பா,

திருவாவடுதுறை
ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்சேய்த
சோமேசுர்

முதுமொழி வெண்பா,

சிதம்பரம் ராசானியமடம்
ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிச்சேய்த
முருகேசர் முதுநெறிவெண்பா.

[மேற்படி நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வரும்
திருக்குறள் அதிகார அட்டவணியுடன்]

IN P. O. S.
TIRUVANMAYUR 11 MADRAS 39
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,
87, தம்புசேட்டி வீதி. சென்னை.

1920

விலை அணு 8

[All Rights Reserved]

முகவுரை

சிதம்பரம் பச்சைகந்தையர் மடத்து வீரசைவராகிய ஸ்ரீ சேன்ன மல்லையர் அருளிச்செய்த சிவசிவவேண்பா, திருவாவடுதறை ஸ்ரீ சிவஞானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா இவ்விருநூல்களும் திருக்குறளின் வழிநூல்களாக, ஒவ்வொரு நூலும் திருக்குறளின் அதிகார வரிசையில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் இரண்டிரண்டு செய்யுள் விகிதமாகச் செய்யப்பட்ட இரு நூற்றறுபத்தாறு நேரிசை வெண்பாக்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அதிகாரத்திற் கிரண்டாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் செய்யுட்கு எரண்டிலும், ஒன்று 'சிவசிவா' என்ற முன்னிலையையும், ஒன்று 'சோமேசர்' என்ற முன்னிலையையும் உடையன அவ்விரண்டின் சுற்றடிகளும் அவ்வவ்வதிகாரத்திலுள்ள இரண்டு குறள் வெண்பாக்களாகவே அமைந்துள்ளன. “வழிநூல் செய்வோர் முன்றோர் நூற்கருத்துகளைப் பெருமாலுந் தழுவிச் செய்வதோடு, அவர்களுடைய செய்யுட்களையும் தங்கள் செய்யுட்களினிடையிற் பொதிந்து சொல்லுதல் தகுதியாம்” என்ற முறைப்படியே, இதன் செய்யுட்களில் குறள் வெண்பாக்களை சுற்றடிகளாக அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

இவை இங்ஙனம் அமைந்து அரிய பல நீதிகளையும் உதாரணமான பல நீதிக் கதைகளையும், குறளின் அதிகார வரம்புகளையும், அதன் செய்யுட்களையும் உடையதாயிருந்தவினாலே, இவற்றைப் வாசித்தலால் திருக்குறள் முழுவு

தையும் வாசித்ததுபோலாவதோடு, திருக்குறளில் இரு நூற்றறுபததாறு செய்யுட்களும் மனப்பாடமாம். அநேக நீதிக் கதைகளையும் உணரலாகும்; தெய்வ சிந்தனையும் உண்டாகும், அன்றியும், நற்பயனகளையும் அடையலாம். “சுருங்கச் சொல்ல விளங்கவைத்தல்” என்ற முறைப்படி, கடல்போன்ற திருக்குறட் சுருங்குகளை யெல்லாம் சுருக்கி அடக்கி அநேகம் உதாரணக் கதைகளோடுஞ் செறித்துப் பல அரிய விஷயங்களை விளங்க அமைத்திருக்கும் இந் நூல்கள், உலகில் நாரப்பொருட் பயன்களோடும் அடைய விரும்பும் தமிழறிஞர்க்கு உயிரினுஞ் சிறந்த நூல்களா மென்பது எல்லோரும் ஒப்புமுடிந்த விஷயம்.

முருகேசா முதுநெழி வெண்பா என்றும் இவ்வரிய நூல் முருகக்கடவுள் முன்னினைப்பதினது அருத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்றும் முயற்சியாகிய திருக்குறளின் முழுக் கருத்துக்களையும் தழவி, முதிய சன் மார்த்தங்களை யுடையதாக, தெய்வ ஸீகாத்திரமும விசுவ வரச சிதாபரம் ஈசானியமடம் பூநீமத் திராமலிங்க சுவாமி களால் செய்யப்பட்ட சிறந்த வேர் நீதிநூலாகும். இது, குறளில் உள்ள நூற்றுமுப்பத்துமூன்று அதிகாரங்களில் காமப்படியே ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் ஒவ்வொரு நீதிகளை வெண்பாவாக அமைக்கப்பெற்ற நூற்று முப்பத்து மூன்று செய்யுட்களையுடையது. ஒவ்வொரு வெண்பாவின் சுற்றடியின் நிமிசுமுள்ள ஒவ்வொரு அதிகாரத்தினுமுள்ள பத்துக்குறள் வெண்பாக்களில் ஒன்றாகவே அமைக்கப்பட்ட பின்னான ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் திருக்குறளின் ஒவ் வொரு அதிகாரத்தின் நீதியும், அந்நிகுதாமைபான பண் டைய சரித்திரங்களும், முருகக்கடவுளின் திருநாம உச்ச ஜிப்பும் அடக்கியிருக்கின்றன.

இஃதிங்ஙனம் முருகேசர் முன்னிலையும், பழைய நீதிகளும் பொருந்திப் வெண்பாக்களால் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் காரணத்தைக் கொண்டே, இதற்கு 'முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. இது திருக்குறளுக்குத் துவநிதலாயிற்று. "முன்னோர்மொழிபொருளை யனறி யவர்மொழியும், பொன்னிபாற் றீபாறறுவம்" என்ற முறைப்படி, அதன் செய்யுட்களையே சுற்றுகளாகப் பெற்ற வெண்பாக்களால் அமைத்திருந்தலான இத்தனைத் திருக்குறள் மொண்டிற் சொல்லலாயிற்று. திருக்குறளில் ஆயிரத்தது முதுநூற்று முப்பது செய்யுட்களில் அடங்கியிருக்கும் நீதிகள் முழுவதும் இதன் நூற்று முப்பத்துமூன்று செய்யுட்களில் அடங்கியிருப்பதால், இத்தனை வாழ்பவர்களுக்குத் திருக்குறள் முழுவதையும் வாசிப்பதனால் எவ்வளவு நன்முண்டாகுமோ அவ்வளவு ஞான முண்டாவதோடு, திருக்குறளதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு பாடலும் பாடமாகிவிடும். இன்னும் பல நீதிக் கதைகளும் விளங்கும்; தெய்வசிந்தையும் உயர்ப்பும் இதற்கைப் அரும்பெரும் பயன்களை டுடைய இந்நூல் தமிழ் மக்கா கின்றியமையாத தென்பது எல்லோர்க்கும் தெள்ளிதின் விளங்கும்.

ஆகவே, இத்துணைச் செப்பு வாழ்த்த இந் நூல்களைத் தமிழ் நாட்டினர்க்குப் பயப்படுத்தக் கருதி வெளியிடுவதற்காக விரிந்து. இவற்றை அபிமானிக்கும் கடமை தமிழலகத்திற் குரியதாயிற்று.

இங்ஙனம் :

மீ. வி. ஆறுமுகன்.

சிவசிவவேண்பா. சோமேசுர முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுமொழி வெண்பா ஆகிய இம்முன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சுவ-சோ-முருகேசர் மு-மொழி முதுமொழி வேண்பா வேண்பா பக்கம் பக்கம்	
14	62	ஆனவிரைபடை ரை	இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சி	22	14
15	85	இசை	இருவாதமுனையோபோசையது வலிமை சொல்தற்கு ஏதுவா பெயர் முடந்த	30	18
16	50	இடனறிகல்	மெல்லு - உத்தம நிலத்தை யறி தல்	18	11
17	63	இசைக்காநியாமை	சோடிலிலே முடிவென்னை முன்னாவது, பொருளினமை யாலவது, பெய் வருகதச்சு வரவது தனக்குத் தன்பம வந் கவிடத்து சதற்கு மனந் கல் ந்காரணம்	22	14
18	107	இரவச்சம்	மரணக் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல்	37	23
19	106	இரவ	மரணக் கெடாத இரவ இரவாமை போதி ஓதலின் அவ்விரவின் சிறப்புக் கூறுதல்	37	22

20	5	இவ்வாழ்க்கை	இவ்வாறோடு கூடி வாழ்கலினது சிறப்பு	3	2
21	59	இறைமாட்சி	அரசனது நற்குண நற்செய்கை கள்	14	9
22	19	இனியவை கூறல்	அனத்தின் கண்ணுள்ள மகிழ்ச்சியை கொளிப்படுத்தும் இனிய சொ ற்களைச் சொல்லுதல்	5	3
23	32	இன்னுசெய்யா மை	அனக்கொரு பயனைத் குறித்தா வது, வையரம் பற்றியாவது, சொர்வின்னுயது ப்ருயிர்க்கு த் துண்டை தருமவைகளைச் செய்தாமை	12	8
24	23	சுமை	வறியராய் எற்றொர்க்கு இக்கை யென்னுது சொந்ததல்	9	6
25	89	உட்பகை	புறப்பகைக்கு இடமாகக் கொடு த்து அது லேலமாவும் உள்ளாய் நற்குற்றகை சிறுபான்மை வரணிக் கும் பெ ரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாகிய உழுதற்கெழில் தலைமாவது அய்யவறகள் தம் மடுத்த அழிதல்	31	19
26	104	உழுவு	மனம் மலவதலின் நித்தொழில் செய்தலிலே எழுச்சி யுடைத் தாதல்	36	22
27	124	உறுப்புலனைழிதல்		43	26
28	60	ஊக்கமுடைமை		21	13

சிவசிவவேண்பா, மீசாமேசர் முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர் முதுநேறி வேண்பா ஆகிய இம்முன்று நூல்களிலும் வரும் சீருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-மேசர்-முருகேசர் மு-மொழி-முதுநேறி வேண்பா பக்கம்	பக்கம்
44	49	காலவற்தல்	வல்லமையால் மிகுதியுடையனாய் பண்டையனோடு பிற்போர்க்குச் மசல்லும் அரசன் வெல்லுதற் கேற்ற காலத்தினை யறிதல்	18	11
45	103	குடிசெயல்வகை	தான் பிறந்த குடிசையை உயரச்செய்தலின் விதம்	36	22
46	95	குடினை	உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தாரது தன்மை	33	20
47	71	குறிப்பறிதல்	பிறர் கினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதல்	25	15
48	110	குறிப்பறிதல்	தலைமகள், தலைமகள் குறிப்பையறிதல்	38	23
49	155	குறிப்பறிவறுத்தல்	ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவறுத்தல்	44	27
50	44	குற்றங் கடிதல்	காமம், குரோதம், உலோபம், மாணம், உவமை, மதம் என்னும் குற்றங்களை அகற்றுதல்.	16	10

151	௪3	கூடாநீட்டப்	பணைமையால் உட்கேன கூடாநீ ருந்தே சமயப் பிடைக்கு மள வம் பறத்திலேகூடி நடப்பவர் நட்ட	29	18
52	28	கூடாநீட்டப்	தவயேட முடையாரட் சீன்று அத் தவக்குதாநி பொருந்தாத தாநிப் திய வெரமுக்கத்தினே உடையாரநீல	11	7
53	42	கேள்வி	சேட்சுத்தமுதலின் பொருக்க னைச் சற்றிநீததார் கூறக கே ட்டல்	15	10
54	56	கொடுகோன்	செகுகோலினது கோலுதற் றன்மை	20	12
55	33	கொல்லாமை	ஓடந்வுடையன - டுதல் ஓரந் வடையவைசன் நறுகிய உயிர் கோச் கோவினும் கொல் லதலைச் செய்பாமை	12	8
56	99	சான்றாண்மை	பல குணங்களாலு ம நீதற்கு, அவைகளை ஆளுச் சற்றன்மை	34	21
57	46	சிற்றினஞ் சேரா மை	அறிவை வேறுபடுத்தி இருமை யுபகேடுக்கும் இப் பல்பயமுடை ய சிற்றிய வினததைப் பொருந் தாமை	17	10
58	53	சுற்றந்தழால்	தனது சுற்றந்தாரைத் தன்னேவி ட்டு நீங்காவண்ணம் தழுவதல்	19	12

சிவசிலவேண்டா. சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, மருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மன்ற நூல்களிலும் வரும் சீர்த்துறள் எதிர்வுட்டவனை

புத்தக எண்	குறள் அடிகள் எண்	குறள் அதிகாரம்	அறிகாரத்தின் பொருள்	சுலோகம்-மு, கேகதி	மீ-மொழி	முதுநெறி வெண்பா	பக்கம்	பக்கம்
74	80	கட்பாராயதல	கடம்பினரை ஊரட நற்கூத சினைகிக்க வேண்டுகளால், தவ னா ஊராயுந் தீர்ப் புணாச்சி, படிசூதல, உணாச்சி யொத்தல என்னும் மூன்று லும் சீகூலதாகிய தொடரப தலைவன்: தலைவி நலத்தைப் டனைந்து சொல்லயது அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் தூல் லாமை	சுலோகம்-மு, கேகதி	மீ-மொழி	முதுநெறி வெண்பா	பக்கம்	பக்கம்
75	79	கட்பு	சமபாதித்தவனுக்கும் பிறக்கும் டயன்படுதலில்லாத செல்வத் தின் சிறப்பு	28	28	17	17	17
76	112	நலம்புனைந்துரைத் தலைவன்: தலைவி நலத்தைப் டனைந்து சொல்லயது	சுலோகம்-மு, கேகதி	28	28	17	17	17
77	105	நல்நூல	அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் தூல் லாமை	39	39	24	24	24
78	101	நன்றியில் செல்வம்	சமபாதித்தவனுக்கும் பிறக்கும் டயன்படுதலில்லாத செல்வத் தின் சிறப்பு	36	36	22	22	22
79	74	நாடு	சுலோகம்-மு, கேகதி	35	35	21	21	21
80	102	நானுடைமை	அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு தூ வசியம் வேண்டிவதாகிய நாடு முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண் ப முதலிய குணங்கள் ஓயார்ந டோர் தம்மக்குத் தக்காத கருமங்	26	26	16	16	16

81	114	நாணுத்துறவுரைத் தல்	களில் தன்மை ஆற்றுனைய தலைமகள் தனது நாண மிழத்தலைச் சொல்லுதல்	35	22
82	34	நிலையாமை	தோற்ற முடையவை யெல்லாம் நிலபெறுத் தன்மை	39	24
83	126	நிறையழிதல்	சீலமகள் மனநிலை அடக்கப் படுமவைகளே ஆசை மிகுதியால் அடக்கமட்டாமல் வெளிப்படுத்தல்	13	8
84	121	நீனைந்தவர் புலம்பல்	தலைமகள் தலைமகனை நினைந்து வருந்துதல்	43	26
85	3	நீத்தார் பெருமை	முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல்	42	25
86	125	நெஞ்சொடுகுவத்தல்	பிரிவின் பொருமை மேற்படத்தனைக்கு ஒரு பற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன் நெஞ்சொடு சொல்லுதல்	2	2
87	130	நெஞ்சொடு புலத்தல்	புணர்ச்சி வினம்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தல்	43	26
88	88	பகைத்திறந் தெரிதல்	பகைத்திறந்தகளை ஆராய்ந்தறிதல்	45	27
89	87	பகைமாட்சி	அறிவில்லாமை முதலிய குற்றங்கூடுதலையால் பகையை மாட்டிக் கைம்படுத்தல்	31	19
				30	19

சிவசிவவேண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பெயர்	சிவ சோ- முருகேசர் முமொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா பக்கம்
90	119 பசப்புறுபருவரல்	பிரிவாற்றாமைமயால் வரும் நிற வேறுபாட்டால் உண்டாகிய வருத்தம்	41	25
91	117 படர்மெலிந்திரங்கல்	பிரிவாற்றாமைமய தலைமகள் தாழ்வுகின்ற துன்பத்தினை எப்போதும் கினைத்தலின் அந்நினைவால் மெலிந்திரங்கல்	40	25
92	78 படைச்செருக்கு	சேனையினது மறமிக்குதி	27	17
93	77 படைமாட்சி	சேனையினது நன்மை	27	17
94	100 பண்புடைமை	பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம உழுவாது தன்நே எல்லா நியல்புகளும் ஆறிநது நடத்தல்	35	21
95	20 பயனிலசொல்லாமை	தமக்கும பிறர்க்கும் துறம் பொருள் இன்பங்களுள் ஒன்றையும தராத சொற்களைச் சொல்லாமை	8	5

96	81	பழமை	கட்பினரது பழமையார் தன்மையை நோக்கி அவர் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தல்	28	17
97	116	புதிவாற்றமை	தலைமகன் தலைமகனைப் பிரிந்து செல்லு நாளில் அப் பிரிவை அவன் பொறுக்கமாட்டாதவனார் தன்மை	40	24
98	15	பிறனில்வியடியாமையு	காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய மனையாளனை வீரும்பாமை	6	1
99	24	புகழ்	இல்லறத்தில் வழுவாதார்க்கு இம்மைப் பயனுதி இவ்வுலகத்தினக ணிகழ்ந்து இறவாது நிழ்கும் ஓர்த்தி	9	3
100	111	புணர்ச்சிமகிழ்தல்	குறிப்பறிந்து புணர்ந்ததலைமகன் அப் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து கூறல்	38	23
101	129	புணர்ச்சிவீதும்பல்	தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்டுண விரைதல்	44	27
102	7	புதல்வனாப் பெறுதல்	தென்புலத்தார் கடன்செலுத்தற் குரிய நன்மக்களைப் பெறுதல்	4	8
103	181	புலவீ	தலைமகளும் தலைமகளும் ஒருவரோ டொருவர் புலத்தல்	45	27
104	182	புலவீதுணுக்கம்	தலைமகளும் தலைமகளும் கூடி யிருந்தவிடத்து, பிணக்குதற்குக் காரணம் இல்லாதிருக்க		

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	திறன்	திறன் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோம-முருகேசர் மு-மொழி வெண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதநெறி வெண்பா பக்கம்
105	26	புலன்மறுத்தல்	வும் துட்பமாகிய ஒரு காரண மிருப்பதாக வுட்கொண்டு தலை மகள் பிணங்குதல்	45	28
106	85	புல்லறிவாண்மை	உண்ணுண்டலை ஒழித்தல் சிற்றறிவினனு யிருக்கே தன்னைப் பொறிவினனாக மதித்தி, உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமை	10	6
107	19	புறங்கூறுமை	காணுதலிடத்துப் பிறரை இகழ்ந் துரையாமை	30	18
108	91	பெண்வழிச்சேறல்	தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனைவி வழியே தான் நடத்தல்	8	5
109	45	பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	திருநெறிவிலக்கி நன்னெறியிற் செலுத்தும் பெறிவடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல்	32	19
				16	10

110	90	பெரியாரைப் பி சையாமை	பெரிய ராயனாரை அலமதித்து நடவாமை	31	19
111	98	பெருமை	செய்தற்கரிய செய்தல், செருக் கில்லாமை. பிறர் குற்றங் கூ றுமை என் றிவைமுதலிய நற் குணங்களால் பெரிய ராய்நா ரது தன்மை	34	21
112	84	பேதைமை	கற்றிருந்தும் யாதொன்றும் அறி யாமை	29	18
113	54	பேச்சாவாமை	அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாதல் முதலிய காரியங்களில் சோ தலைச் செய்யாமை	19	12
114	76	பொருள் செயல்வ கை	பொருளைச் சம்பாதித்தல்வின் வி தம்	27	16
115	123	பொழுதுகண்டிற் கல்	மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்கண்டு தலைமகள் இர ங்குதல்	42	26
116	16	பொறைபுடைமை	காரணம் பற்றியாவது அறியா மையாலாவது ஒருவன் தமக் குத் தீங்கு செயல்வழித் தாழு ம் அதனை அவனிடத்துச் செ ய்யாது பொறுத்தலை யுடைய நாதல்	7	4

சிவசிவவேண்பா, சோமேசு முதுமொழி வேண்பா. முருகேசர் முதுநெழி
வேண்பா ஆகிய இம்முன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	திறன் அதிகார எண்	திறன் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ சோ- மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெழி வேண்பா பக்கம்
117	61	மதயின்மை	வினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யு ம்போது சொரத்தலில்லாமை	22	13
118	95	மருந்து	மதவினையாலும் காரணங்களாலு ம் மகசுட்கு வரும் பிணிகளைத் தோக்கும் மருந்தின் திறம்	33	20
119	70	மன்னரைச் சேர்ந் கொடுக்கல்	மந்திரி சூரசரைப் பொருத்தி நட க்கும் விதம்	25	15
120	97	மான்	என்றாலும் தம்முடைய நிலையிலே தாழ்மையும் ஊழால் தாழ்வ வந்தவிடத்து உயர் வாழாமை யாம்	34	21
121	36	மெய்யுணர்தல்	விபரீத சந்தேகங்களின்றி உண் மை யறிதல்	13	8
122	92	வரைவின்மகளிர்	தமது இன்பத்தை விலை கொடுப் பவராயாவாக்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என் னும் வரைவில்லாத மகளிரது இயல்பு	32	20

123	48	வலியறிதல்	பகைவரைத் தண்டஞ்செயக் குறித்தவன் இரு திறத்தினுமுள்ள வலிமைகளோ அளந்தறிதல்	17	11
124	30	வாய்மை	மெய்யினது தன்மை	11	7
125	6	வாழ்க்கைத் துணைநலம்	இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையானது நன்மை	3	2
126	2	வாண்சிறப்பு	கடவுளது ஆணையால் உலகமும் அதற்குமுதியாகிய அறமப்பொருளின்பகைகளும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல்	2	2
127	9	விருந்தோம்பல்	பழக்க முடையவராயும் அஃதிலராயும் வரும் விருதினரை உபசரித்தல்	4	3
128	68	வினைசெயல்வகை	மன வலிமையால் தொழிலைச் செய்துநீங்கித் திறம்	24	15
129	67	வினைத்திட்டம்	பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டியதாகிய மனவலிமை	24	15
130	66	வினைத்தூய்மை	செயப்படுந் தொழில்கள் பொருளையன்றி அறமும் புகழும் தந்து நல்லனவாதல்	23	14
131	31	வேகுளாமை	கோபஞ் செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே		

சிவசிவவேண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ- மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா பக்கம்
132	18	வெண்காமை	உண்டாகியவிடத்தும் கோப ஞ் செய்யாமை	12	7
133	57	வெருவந்தசெய்யா மை	பிறாக்குரிய பொருளை அபகரிப் பதற்கு தீனையாமை குமகன் அஞ்சுவதும், பகுதியிஞ் சுவதும், தான் அஞ்சுவது மாகிய தொழில்களைச் செய் யாமை	7	5
				20	13

சிவசிவ வெண்பா,
சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா,

உ

கணபதி துணை

சிவசிவ வெண்பாவும்,

சோமேசர்

முதுமொழி வெண்பாவும்.

காப்பு

நென்றாலக நீதி சிவசிவா வென்றுதிரு
வளஞ்ஞவர் வெண்பாவால் வழத்துறவெந்—குன்னதுணை
கந்தனிலீ ராருன கைமே வியகருணைத்
தந்திமுகன் செம்பதுமத் தான்.

மதுவனரும் பூஞ்சடில மல்குசோ மேசர்
முதுமொழி வெண்பாவை மொழியப்—பொதுஞ்
மடம்பிடுங்கி யன்பர்க்கு வான்வீ டளிக்குங்
கடம்பொழி முக்கட் களிறு.

அவையடக்கம்

சிவசிவா வெண்பாரிச் செய்யுட் டிறந்தேந்
தெவர்களுமென் றஞ்சா திசைத்தேன்—கவிஞரியந்
பண்பா லுரைத்த பழமொழிமுன் னீதுமொரு
வெண்பாநா லாய்வினங்க வே.

கடவுள் வாய்நீறு

நிழல்பாம்பா லுற்றவன் உலவுல செந்நீரை
 கிறபானே செவ்வஞ் செவ்வா—சொற்றந்த
 அகர முகல செவ்வெழில் மரணி
 பகவன் முகந்தே யுலகு

(ச)

நீள்கொன்றை மெல்லுறண்ட மெய்வட் மென விரட்ட
 சேராவிலடையா ம நீள்கொன்றை—சொற்றந்த
 அகர முகல செவ்வெழில் மரணி
 பகவன் முகந்தே யுலகு

(ச)

விராசியும்

புல்லொரு நெரிமாரும் பையாகதும் புகழைச் சேட
 துளநகல் சண்டிடாநு லெகியா புறமு
 மெகப்பதும் மெகட்டாசு சாராயிரதும் மெக
 மெகப்பதும் மெல்லா மலர்

(ச)

நீதேய புசுந் துணையா நீரா—நீதே கைதளர் புகழ்
 புயமுடி மெல்லி புதா—சொற்றந்த
 தானை தவிராநகல் தாகா விடனுலகம்
 வானம் உழங்கா தெளிவன்

(ச)

நீத்தாள் பெயரம்

நல்லகருகருகனறி நாணுவதென வேதமுனி
 செவ்வ மடவா சிவசீவா—சொற்றந்த
 உரனென்ற நோட்டியா நேனாநதுவ காப்பான்
 வானெனனும வையபுககோ விதது.

(ச)

அத்திரவாக காற்புதன் சென்னியறுத தாசுண்பைச
 சுத்தனா தமமனபா சொற்றந்த—சொற்றந்த
 நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலத்த
 மறைமொழி காட்டி விடும

(ச)

அறன்வலியுறுத்தல்

வய்தருமம் பாவுயிர்தீத் தெய்துபொழுதுங்கண்ணன்
செய்தரும சிந்தான் சிவசிவா—புப்புலையி
அன்றறிவா மென்றோ தறஞ்செய்த மந்தரு
பொன்றுங்காற் பொன்றாத தலை.

(ர)

தக்கனார் வேள்வித் தவத்தெமேற் கொண்டிருத்தூந்
நொத்சுவற மாபிறிற்றோ சோமேசா—பக்க
அழுக்கா நவாவெதுவி யின்னஞ்செரன் ஞெந்து
பிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(ச)

இலிவாழ்க்கை

வய்து சவுபரிக்கன் தின்றமக ளானைமனஞ்
செய்யவா சிந்தான் சிவசிவா—தூயநவநத்
தாற்றி னெழுங்கி யறணிமுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னென்மை யுடைத்து.

(ந)

இல்வாழ் தரும னியற்சந் திரசேனன்
நெல்லவார்த்தை கீழ்ப்படுத்தான் சோமேசா—நல்ல
நுயல்பிண னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு னெல்லாம் தலை.

(இ)

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

தத்தியந்தப் பாமலரிச் சந்திரற்குச் சந்தரமதி
சித்த மொருமித்தாள் சிவசிவா—புத்தியுடன்
தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(ஈ)

பூவர் தடுப்பவங் கொண்டமுனைப் பணிகொண்டா
யே வனஞ்சைய சோமேசா—மேவுபிற
தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் குழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(ஊ)

புதல்வரைப் பெறுதல்

மறலி செயன்மாற்றி வயதா னுற்பெற்ற
திறன்மகப் பேருஞ் சிவசிவா—பெறுபே
மெழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். (எ)

பாடினாழி வாண்டினிற்சம் பந்தரென யாவோருஞ்
கூடுமகிழ்ச்சி மெய்யே சோமேசா—நாடியிழல்
தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயர்க் கெல்லா மினிது. (எ)

அன்புடைமை

வேர்தரையாற் பூசைபுரி வேடன்மனை வெந்துமுன்போற்
சேர்ந்து பணிசெய்தான் சிவசிவா—வோர்ந்தவிடத்து
அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
சென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. (அ)

தோன்ற வகைகார்துந் தோன்றலைக்கண் மண்ணெகிழ்த்து
தோன்றலினுள் முன்புநான் சோமேசா—தோன்றுகின்ற
அன்பிற்று முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புண்கணர் பூச நரும். (அ)

விருந்தோம்பல்

அன்னமிடான் பொன்னு டடைந்தும் தனதுடலைத்
நண்ணென வேதினருன் சிவசிவா—மன்னியயற்
செவ்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. (அ)

பொண்ணை யா ளன்பருக்கே போனகமீந் துள்ளருளாற்
சொன்னமிகப் பெற்றாளே சோமேசா—பன்னில்
வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று. (அ)

இனியவை கூறல்

தூன்மெடுத்தா னின்சொற் கொடுகருணை வாரிதியைச்
சென்மெடுத்தி தின்பற்றான் சிவசிவா—நன்மெடுத்த
இன்சொ லினிதின்றல் காண்பா னெவன்கொடீலா
வன்சொல் வழங்கு வது. (க1)

இன்சொ லிராம னியம்பவி ரேணுகைசேய்
தூன்பமொழி யேபுகன்றான் சோமேசா—வன்புடைய
இன்சொ லினிதின்றல் காண்பா னெவன்கொடீலா
வன்சொல் வழங்கு வது. (க2)

செய்தீந்நிறியறிதல்

பூடணம்போல் வீடணன்மேற் போனவே லெற்றநன்றி
தேட முடியாதே சிவசிவா—நாடியெதிர்
செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
கூனகமு மாற்ற லரிது. (க3)

பன்னு மசதிநன்றி பாராட்டிக் கோவைநூல்
சொன்னுனை யெனவைமுன்பு சோமேசா—மன்னாத்
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்மெறி வார். (க4)

நடுவுநிலைமை

நங்கைபுமை சொல்லா னடுவிகந்த மால்வெருவு
செங்க ணரகாணன் சிவசிவா—வெங்குஞ்
சமன்செய்து சீர் தூக் தங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (க5)

வேதியுற ளாமோவென் மெள்ளாது வெண்ணெய்கல்லூர்ச்
சோத்பழக் கேபுகழ்ந்தார் சோமேசா—வோதிற்
சமன்செய்து சீர் தூக் தங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (க6)

அபிசேக தரிசனம்

(அபிசேகத்தின் முன்னினை நினைக்கிறோம்) தீர்த்துண
 கந்தையந் தானமுன் சிவசிவா—அபிசேகப்பின்
 மந்திரம் தரிசனம் தரிசனம் தரிசனம்
 (அபிசேகம்) சொல்லித் தருபபடி

(43)

செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்
 செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்—செய்தவர்களைத்
 மந்திரம் தரிசனம் தரிசனம் தரிசனம்
 (அபிசேகம்) சொல்லித் தருபபடி

(44)

அபிசேக தரிசனம்

செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்
 செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்—செய்தவர்களைத்
 மந்திரம் தரிசனம் தரிசனம் தரிசனம்
 (அபிசேகம்) சொல்லித் தருபபடி

(45)

செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்
 செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்—செய்தவர்களைத்
 மந்திரம் தரிசனம் தரிசனம் தரிசனம்
 (அபிசேகம்) சொல்லித் தருபபடி

(46)

அபிசேக தரிசனம்

செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்
 செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்—செய்தவர்களைத்
 மந்திரம் தரிசனம் தரிசனம் தரிசனம்
 (அபிசேகம்) சொல்லித் தருபபடி

(47)

செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்
 செய்தவர்களைத் தரிசனம் செய்யும்—செய்தவர்களைத்
 மந்திரம் தரிசனம் தரிசனம் தரிசனம்
 (அபிசேகம்) சொல்லித் தருபபடி

(48)

பொழையுடைமை

ஐவரினு முன்னே னரசவையி லேபொறுத்த
செய்கை பெரிதன்றோ சிவசிவா—வையகது
புழத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொன்றார். (கங்)

ஒட்டலன்செய்தி மைக்கொ டுந் துண் றுரைத்தார்
புட்டியாசீர் மெய்ப்பொருளார சோமேசர்—முட்ட
வெய்தசாக மொருநாள் யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றும் துணையும் புகழ். (கங்)

அபுகாரம

மேருவுட னிகலி வீந்தமீல வீற்றிந்து
சேருந் லுறாமே சிவசிவா—வோரின
அழுக்கா றென்கொரு பாவி திருச்செற்றுத்
த்புழி யுய்த்து வீசிம். (கங்)

அன்பரைக்கண் ட ருக்காருஞ் சாணா தம் வாயாற்
றுன்பமுற்றா வெகக புவிற் சோமேசர்—வன்பம்
அழக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றா
வழுக்கிபுங் கேட்கண் பது. (கங்)

பொக்காமை

பாசவ லோராதை கொளவந் க பலனையித்தத்
சேச மறியாம்தா சிவசிவா—பேசுவாரற்
தற் நின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றநபம் வேண்டி பவர். (கங்)

நின் னபுடே கப்பழத்தை நண்மறையோர்க் கீந்தவிதை
துன்னு தடி யோடழிந்தான் சோமேசர்—பன்னில்
நடுவின் றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கை தரும். (கங்)

புறங்கூறுமை

துத்திமகார் பேறுரைத்த கொற்றவனுந் தன்வரவுஞ்
 சிந்தை செயலுற்றான் சிவசிவா—நிந்தை
 பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி யுள்ளந்
 திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.

(கக)

கூனியிரா மன்பிரிந்து போமாறே கூறினளே
 தூநறம்புக் கொன்றையணி சோமேசா—தானே
 பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
 நட்பாட நேற்று தவர்.

(கக)

பயவில சோல்லாமை

மன்னவையிற் சொன்ன வசையாற் சிசுபாஸன்
 சின்னமுற்று னன்றோ சிவசிவா—வென்னிற்
 பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
 மக்கட் பதடி யெனல்.

(உ௦)

சேக்கிழார் சிந்தா மணிப்பயிற்சி தீதெனவே
 தூக்கியுப தேசித்தார் சோமேசா—நோக்கிற்
 பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
 மக்கட் பதடி யெனல்.

(உ௦)

நீவினையச்சம்

பார முடிபத்தம் பறித்தபழி சேதுவினற்
 தீருதலி னாலே சிவசிவா—சாருமிகற்
 தீயவை தீய பயத்தலாற் தீயவை
 தீயினு மஞ்சப் படும்.

(உக)

துற்றொருவர்க் கூறைகொண்டு கொன்றதம்மை யேகூடச்
 சொற்றதுகை கண்டோமே சோமேசா—வற்றான்
 மறந்தம் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
 அந்நஞ்சுந்நஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(உக)

ஒப்புாவந்தல்

நாயைத் தழிகவேன்ற தந்தைமொழி தவறாச்
சேயைப்போ லுண்டோ சிவசிவா—வாயுபிடத்து
ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். (உஉ)

பண்டைநீன வெண்ணிநொந்தார் பாகஞ்செப் மாறராந்
கொண்டார் மனைவியார சோமேசா—கண்டோ
நயனுடையா னலகூர்ந்தா னாதல் செயுரீமை
செய்யா தமைகலா வாறு. (உஉ)

நனை

தந்தைத் திளநைதரும் புருவை நிகர்வார்
சிந்திக்கி னெனவே சிவசிவா—சிந்தித்
திலென்னு மெய்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுன. (உ௩)

மீனென் றுரைப்பளவு மிக்ருங்கை பெற்றிலர்வன்
ரோன ரியற்பகையார் சோமேசா—நீளுகில
இன்னு திரக்கப் படுத விரந்தவ
ரின்முகவ காணு மனவு. (உ௪)

புகழ்

ஒடிவரு புட்கன் றுடலையரிந் தீந்தபுகழ்
தேட வரிதே சிவசிவா—நாடிவரின்
நத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. (உ௫)

மேளசன் கலிருருங்கே போதப் பரிந்தளித்துத்
தூசிகாக் கீர்த்திகொண்டான் சோமேசா—வாசையுடன்
நத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. (உ௬)

அந்நாடமை

அன்றமகப் பெறுவாட் கண்ணவடி வாகியான்
சென்றுதனை செயலான் சிவசிவா—மேன்மும்
அருட்செல்வஞ் செய்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
புகியார் கண்ணு முன. (உரு)

பூர் சுசிபால் வன்கண்ணை மடிண்ட வடுகரசன்
தூத்திரமசா ஹயந்தா ஹே சோமேசா—கூர்த்த
பொருளந்நா புப்ப பொருகா வருனற்று
மற்றாமத் முத லரிது. (உரு)

புலாண்மறுத்தல்

புன்புலா லுண்ணை புள்ளடைந் நன்கறிவார்
தின்பரோ கின்றார் சிவசிவா—துன்புறாந்
தன்னான் பெருக்கற் துத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெய்வன மாளு மருள். (உரு)

மச்சஞ் சுமந்துய்ப்ப வாறோர்ப் பணிகொண்டான்
முச்சஞ் குரபன்மன் சோமேசா—மச்சமே
தன்னான் பெருக்கற் துத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெய்வன மாளு மருள். (உரு)

தவம்

பூநிம் பரிசேவ லாளு னடற்குரன்
பூநிந் தவததாற் சிவசிவா—நாடுகால்
வேண்டிய வேண்டியாந் கெய்தலாற் செய்கவ
மீண்டு முயலப் படும். (உரு)

சூர்மணநல் லூர்ச்சுடருள் யாருமணு கச்சிலர் தாக்
தூரநெறி நின்றயந்தார் சோமேசா—வேளில்
தவமுந் தவமுடையாந் காகு மகமதனை
யஃதிலார் மேற்கொன் உது. (உரு)

கூடாவொழிக் கம்

அட்டுநர னூனிட் டரக்கன் பழிக்கரசைக்
செட்டிவழி கொண்டான் சிவசிவா—கிட்டினர்க் கூப்
பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். (உ.அ.)

மாயனவோ டங்கொண்டே வன்சலந் தரன்கிழத்தி
தூயநலங் கவர்ந்தான் சோமேசா—வாயின்
வலியி னிலமைபான் வல்லுருவம் பெறறம்
புலியன்றோல் போர்த்துமேயந் தற்று. (உ.அ.)

கவிளாமை

இல்வலன் வாதாவி கபடேதா யதுமலயச்
செல்வ முனிமோக்காற் சிவசிவா—சொல்லிற்
களவினா லாகிய வாக்க மளவிற்
தாவது போலக் கெடும். (உ.க)

நாய்வாற் களவினான் ஞாலமிக ழுப்பட்டான்
றாயனாங் காதிமகன் சோமேசா—வாயதனால்
எள்ளாமை கேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. (உ.க)

வாய்மை

பொங்குபு சழ் வாய்மைப் புனிதவதி யார்க்காரனா
செவாளியை யீந்தார் சிவசிவா—துங்க
மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றில. (உ.ஃ)

பிள்ளையுட னுண்ணப் பேசியழைத் தாரன்பு
தூள்நூறெத் தொண்டர் சோமேசா—வள்ளங்காற்
பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின். (உ.ஃ)

வேதுளமை

தூவு சினத்தாற் றலையிழந்தான் றக்கனுமா
தேவி மகளாயுஞ் சிவசிவா—வாவனயிஞந்
தன்னேததான் காககிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். (உச)

பல்லவர்கோன் வந்து பணிமக் கருணைசெய்தார்
தொல்லெநெறி வாரசோ சோமேசா—தொல்ல
ஐணொரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. (உக)

இவ்ரு சேப்பாமை

புறம்பியத்து மின்னையுயிர் போக்கவந் தான்பட்ட
திமந்தெரி யாதோ சிவசிவா—பிறழ்ந்த
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் ருமே வரும். (உஉ)

பிள்ளையார் கைப்பினிற்றீப் பெய்வித்த மீனவன்றீத்
தன்னுபெப்பு நோயுழந்தான் சோமேசா—வெள்ளிப்
பீதாக்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் ருமே வரும். (உஉ)

கொல்லாமை

மேவும் கனசரனோர் வேதியனைக் காத்தகவந்
தேவ னறிகானே சிவசிவா—பூவுலகல்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (உக)

வேந்துமகற் றேர்க்கால் விடவஞ்சி மந்திரிதான்
சோர்ந்துதனை தாவிவிட்டான் சோமேசா—வாய்ந்துணர்ந்தோர்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (உக)

நிலையாமை

எங்கு மிறகா னிறங்கதொரு தூணீன்ற
சிங்கத்தா லன்றோ சிவசிவா—தங்கநிலை
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(க ச)

ஆக்கையு மாயிரத்தெட் டண்டங் களுநிலையாத்
தூக்கியழிந் தான்கூரன் சோமேசா—நோக்கியடித்
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(க ச)

துறவு

பத்ரகிரி மாதர்வசப் பட்டமன் மீட்டதொரு
சித்ரகதை யன்றோ சிவசிவா—வொத்துத்
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(க ள)

கேடவணமொன் றிச்சிப்பக் கூடினவே பந்தமெல்லாந்
தூவணஞ்சேர் மேனியாய் சோமேசா—மேலில்
இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(க ள)

மேய்யுணர்தல்

சொற்சுவைசேர் வாசகத்திற் சொன்னபொரு ளீதென்றே
சிற்றபையே போனார் சிவசிவா —நற்கலையாற்
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைபட்டுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(க ள)

காரிகையா ரைப்பொன்னைக் காட்டவுங்கா மாதிழும்மைச்
சோர்விழந்துய்ந் தாரரசர் சோமேசா—வோருங்காற்
காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
இமங் கெடக்கெடு நோய்,

(க ள)

அபாவறுத்தல்

சாரங்க மீது சடபரதன் சிதைவைத்துச்
 சீரங்கம் பெற்றான் சிவசிவா—நேரும்
 அகாவென்ப வெல்லா வுபாகருமெஞ் ஞான்றுங்
 தவாஅப் பிறப்பீனும் விதது. (௩௭)

தாய்கருவில் காடி சூழி தாமெல்லாம் வேண்டிவது
 தூயயிற் வாழைமக பான்மீற சோமேசா—காயதருள்
 வேண்டுகால் வேண்டி மிறவாமை மற்றது
 வேண்டாமை வேண்ட வரும். (௩௮)

ஊழ்

உற்றாப் பெட்டசத்தி டோட்டுமினா சேசனைப்பின்
 செற்றாளவம் தென்பா சிவசிவா—வுற்றோரின்
 உழிந் பெருவலி யாவு மற்றொன்று
 சூழினும் தானமும் துறும். (௩௯)

முன்ன ரமணமகதது மூண்டரசர் பின்சைவம்
 துன்னியது மென்வயப்போ சோமேசா—வுன்னுங்காற்
 பேதைப் படுகரு மிழவு ழறிகெற்று
 மாகவா முற்றக கடை. (௪௦)

இறைமாயி சி

பெற்றவைக்கென் போலிரண்டு பேரிலொரு வன்பிழைத்தாற்
 சிற்றவைக்கா மென்றான் சிவசிவா—வுற்ற
 முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
 கிறையென்று வைக்கப் படும். (௪௧)

பார்சீதை சீலம் பழித்துரைத்துங் காருத்தன்
 சொர்வுறமுன் சீறிலனை சோமேசா—தேரிற்
 செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
 கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. (௪௨)

கீர்வி

பார்க்கவன்பாற் கல்வி பயின்றகயன் டார்க்கவனோய்
தீர்க்க வரம்பெற்றன் சிவசிவா—வீவற்கூன ரக
அற்க கசடற்கு கற்பனைய கற்றபி
னிற்ற வதற்குத தக.

(சு ௧)

சம்பந்தர் நாவரசர் பாற்கண்டோ ஞ் சார்துவப்ப
துமபிரிவி னுளமுதுவதுஞ் சோமேசா—மயபி
உவப்பத் தலைககடா புளளப் பிரித
லனைதே புலவா தொழில்.

(சு ௨)

கல்வா மல

புத்தர்மிக வாது புகன்றதுபோய் வாதுடர்ச்
சித்தர்முனேநா னா சிவசுவா—வொத்தநெறி
கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருககப் பெறின.

(சு ௩)

மேய் தததுரு வன்னுவனா வென் றுயர்ந்தார் கல்விநல
துயத்தசுகத் தார்சாழ்ந்தார் சோமேசா வயதகற்றியின
மேற்றிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலா பாடு.

(சு ௪)

கேள்வி

வெய்யமரப் பேருரைத்த வேடனும்வான் மீகியெனும்
தெய்வ முனியானான் சிவசிவா—துய்ய
செவியுணர்வீற் கேள்வி யுடையா ரவியுணர்வி
னன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

(சு ௫)

ஊனுக்கூ னென்னு முரைகண் மவந்தனரோ
தூநற்சீர்க் கண்ணப்பர் சோமேசா—வானதனும்
கற்றில னாயினுங் கேட்க வல்தொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றூர் துணை.

(சு ௬)

அந்நிஷ்டைமை

நீனக னுலகநெறி தாவாத ஞான
நினகா ஞானன் சிவசிவா—மனதினுடன்
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(சக)

அன்றமணர் தீவைப்ப வஞ்சியதென் னென்னன் மின்
நுன்றியசோச சம்பந்தா சோமேசா—நன்றேயாம்
அசசுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(சக)

குற்றங் கடிதல்

தன்மகனான் கன்றிஹுக்குந் தான்மக திரிக்குமென்றான்
சென்மமன்றோ செனமஞ் சிவசிவா—வன்னுங்கால
தன்குற்ற நீக்கிப் பிறாருற்றங் காணகிற்பி
னெனகுற்ற மாகு மிறைக்கு.

(சச)

நாரைத் தலையா னணுகியபின் னேகலுற்றுச்
ஞாந தொலைந்தானே சோமேசா—வோரின்
வருமுன்னாக் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக கெடும்.

(சச)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

வன்றொண்டர் சேரரையும் வாவென் றானழைப்பச்
சென்று தெரிவித்தாரா சிவசிவா—வென்றுமென்றுந்
தமயிற் பெரியார் தமரா வெ முதுதல்
வன்மையு னெல்லார் தலை

(சக)

எத்திறமு மேயர்கோ னட்பாமா நெண்ணினரே
சுத்தநெறி யாருரர் சோமேசா—வைத்த
ஆறியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
நீபணித் தழாரக் கொளல்.

(சக)

சிற்றாந் தோடா

அந்நிவசமோகலேதகோட டந்தணா மாதா

செய்ய வசனா சிவசிவா - பிவினா

மனநல மனனுயிர் காக்க மனநல

மெல்லாப பதமுந் தநம்

(௨௨)

அந்நிவசமோகலேதகோட டந்தணா மாதா

செய்ய வசனா சிவசிவா - பிவினா

மனநல மனனுயிர் காக்க மனநல

மெல்லாப பதமுந் தநம்

(௨௩)

சோமேசா முதுமொழி

புறமநறையிற் காரணந் தபாரதண டனா

மெல்லாப பதமுந் தநம்

மனநல மனனுயிர் காக்க மனநல

மெல்லாப பதமுந் தநம்

(௨௪)

புறமநறையிற் காரணந் தபாரதண டனா

மெல்லாப பதமுந் தநம்

மனநல மனனுயிர் காக்க மனநல

மெல்லாப பதமுந் தநம்

(௨௫)

வல்லாப பதமுந்

புறமநறையிற் காரணந் தபாரதண டனா

மெல்லாப பதமுந் தநம்

மனநல மனனுயிர் காக்க மனநல

மெல்லாப பதமுந் தநம்

(௨௬)

புறமநறையிற் காரணந் தபாரதண டனா

மெல்லாப பதமுந் தநம்

மனநல மனனுயிர் காக்க மனநல

மெல்லாப பதமுந் தநம்

(௨௭)

காலமறிதல்

யோகிருந்த கால முணரா துறுமதன்ன
 தேக மிழந்தான் சிவசிவா—வாகி
 லருங்னை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
 கால மறிந்து செயின்.

(சக)

வீமனவை முன்மனையை வேட்டானைக் கண்டுமொரு
 தாமொழியே னும்புநலான் சோமேசா—வாமென்றே
 ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர்
 தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(சிக)

இடனறிதல்

வயத்திரத மேறி வருமபிமன் தன்னைச்
 செயத்திரதன் கொன்றான் சிவசிவா—முயற்சியுடன்
 எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
 துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(சு)

காட்டு முயலங் கதக்கரியைக் கொல்லமாற்
 றோட்டலாநீர்க் கச்சியினுட் சோமேசா—நாட்டியிழன்
 ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
 போற்றுகட் போற்றிச் செயின்.

(சு)

தேரிந்துதெளிதல்

அத்தன் பதத்தியற்று மாழி சலந்தரனைச்
 சித்ரவதை செய்த சிவசிவா—தத்தம்
 பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
 கருமமே கட்டளைக் கல்.

(சுக)

தேரருமா னந்தனைமுன் தேறிப் பழிபுண்டான்
 சூரியபன் மாவென்பான் சோமேசா—தாரணிமேல்
 தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
 தீரா விடும்பை தரும்.

(சுக)

நெரிந்து விளையாடல்

சுதமுகனை ராகவனுஞ் சானகிபைக் கொண்டே
சினைய வதைத்தான் சிவசிவா—விதயத்
திதனை யிதன வின்முடிக்கு மென்ற ப்
ததனை யவனகண் விடல.

(111)

நேசிகளுக் கொண்டசுர ரிறைக்குச்சி வகிழைத் தான்
உசார் துவட்டாச்சேய் சோமேசா—பேசில
எனைவகையாற தேறியிக் கண் ணும வினைவகையான்
வேருகு மாந்தா பலா.

(112)

கழிந்தநாடல்

அன்று தமருள்ள மறிந்தடைந்த வீடணற்குச்
சென்றுறுதி சொன்னான் சிவசிவா—வொன்று
முழைப்பிரிபு, அ சாரணத்தின் வந்தானே வேந்த
ளிறைழத்திரும் தெண்ணிக் கொளல.

(113)

நூர்வீடணனோ டனவளா வாதரககன்
சோர்விலா வாழ்விழந்தான் சோமேசா—நேரே
அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக
கோடின்றி நீர்ந்திறை தற்று.

(114)

பொச்சாவாமை

இப்புவிமேற் கோயி விறந்ததய னூர்மறந்து
செப்புதலா லன்றோ சிவசிவா—எப்பொழுதும்
பொச்சாப்புக் கொல்லும புகழை யறிவினை
நீசச நிரப்புக்கொன் றாகு.

(115)

முப்புரத்தோர் வேவ வுடனிருந்த மூவரே
துப்பிலூற் கண்டறிந்தார் சோமேசா—வெப்பால்
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துதும் போழ்து.

(116)

கோடுங்கோவீமை

மங்காத மங்குறலை மாறன் விலங்கிட்டான்
 செக்கோன் மகிமை சிவசிவா—வெங்கோலும்
 வெலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
 கோலது உங் கோடா தெனின்.

(நகு)

மைத்தனெ னாமலச மஞ்சன் றனைவெறுத்தான்
 சுந்தாச்செக் கோந்தகரன் சோமேசா—முத்துங்
 குடிபுறந் சாத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
 மடுவன்று வேந்தன் குழிழில்.

(நகு)

கோடுங்கோவீமை

நாதை சிறையிருக்கத் தங்கையழக் கஞ்சனாழந்
 தீதையெவர் சொல்வார் சிவசிவா—மேதினியில்
 அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் னீரன்றே
 செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(நகு)

புவரில் லாளழுத வன்றைகண் டேக்குற்றார்
 தாய்கங்கை செய்முதலோர் சோமேசா—மெய்யேயாம்
 அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் னீரன்றே
 செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(நகு)

வெநுவந்தசெய்யாம

எண்ண மகனோவ வருகீச கன்மடிந்தான்
 திண்ண மிதுவன்றோ சிவசிவா—எண்ணின்
 வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல ஞாயி
 நெருவந்த மொல்லேக் கெடும்.

(நகு)

வெய்துரையா லக்கணமே வீந்தான் சிசபாலன்
 குறையின் மூலையுமைபாற் சோமேசா—வாய்பாக்
 சுஞ்சொல்லன் சண்ணில ஞாயி மெடுஞ்செல்வ
 நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(நகு)

க.வி.பேட்டம்

புப்பரத்தை நீருக்கி புவனாயம் சாந்தலஞ்
செய்ய முடியாதே சிவசிவா—சொப்பற்
கருநாஞ் சிவையாமற் கண்டிருந் வல்லாரக்
நரிமை புடைத்திவ வுலகு.

(16.1)

மாலான் முதலிகுந்த வானவர்தீங் குழம்பொறுத்த
தோலா விடமுண்டாய் சோமேசா—சால
மறத்தாற்றும் பண்பினார் கண்டஹங்கண் மீட்டப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை

(16.2)

ஒற்றுடல்

வந்த சுகசாரர் வடிவை நிருதனன்றிச்
சிந்தைசெய் தார்காண்பார் சிவசிவா—பந்தம்
துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ம்
தென்செயினுஞ் சோர்வில் தொற்று.

(16.3)

வேகனில்லான் வீந்திற னீனவற்கு நீசெரித்தாய்
சோசிபழி யஞ்சுஞ் சோமேசா—பூசலத்தன்
எல்லார்க்கு மெல்லா பிசுடிபவை யெஞ்ஞானம்
வல்லறிதல யேந்தன் னெழில்.

(16.4)

ஊக்கமுடைமை

நல்லகின மென்றே நாகனிற நானுலகிற்
செல்ல வாரம்பெற்றான் சிவசிவா—வல்லமைசேர்
உள்ள மிலாதவ மொத்தா முலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(16.5)

வேங்கரிமைப் பாகரைமுன் வீட்டினு ரேகராய்த்
துங்க வெறிபத்தர் சோமேசா—வெகம்
பரியது கூர்வகோட்ட தாயிலும் யாண்
வெருடம் புலதாக் குறின.

(16.6)

மடியிலீமை

தந்தை யுள்ளோச்சித் தவமே விழுதுருவன்
 சிவதை வலிதன்றோ சிவசிவா—நந்து
 மடியிலா மன்னவ நெய்து மடியனந்தான்
 ஞாய தெல்லா மொருங்கு. (சுசு)

பொன்மலையின் வேங்கை பொறித்துமீண் டான்சென்றி
 தொன்மைவலி யாண்மையினுற் சோமேசா—பன்னின்
 மடியிலா மன்னவ நெய்து மடியனந்தான்
 ஞாய தெல்லா மொருங்கு. (சுசு)

ஆன்வியுடைமை

வயதா திராமற் கிலக்குவன்போ லென்றுரைக்கச்
 செய்தா னடிமை சிவசிவா—நொய்சேனும்
 இன்பம் விழையான் வினைவியைவான் றன்கேளிரி
 ஆன்பத் துடைத்தூன் தூண். (சுஉ)

சுற்றுவர் மூவேந்தர் நிலமுக்கைக் கொண்டாரே
 தோற்றுந்தா ளாண்மையினுற் சோமேசா—சாற்று
 முயற்சி திருவீனா யாக்து முயற்றின்மை
 யின்மை புதுத்தி விடும். (சுஉ)

இடுக்கணடியாமை

இரணியன் முன்செய்த விடும்பை தலைமைந்தன்
 றிரணமாக் கண்டான் சிவசிவா—முரணி
 அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
 விடுக்க ணிடுக்கட் படும். (சுங்)

என்றுமொரு மீனேவந் தின்மைமிக வந்தளரார்
 துன்றி ரதிபத்தர் சோமேசா—மன்ற
 அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
 விடுக்க ணிடுக்கட் படும். (சுங்)

அபைச்சு

பேரயவர சாளி புகவெழுகண் டாளி புடல்
நீயி னமைச்சுட் டான சிவசிவா— வாயி ர்
மெரிதலுந் தோநது செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. (௩௪)

கடலசேய ககாசேயைக் காத்தாச னட்புதவித்
தூலமுடி சூட்டுவித்தான் சோமேசா— எவப்
பிரித்தலும் பேணிக கொளலும் பிரிந்தாரப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. (௩௫)

சொல்வன்மை

என்றும் படுகு நெனவாறு ரோதியசொல்
சென்றதே யின்றஞ் சிவசிவா—நன்றிபெருச்
சொல்லுந் சொல்லைப் பிறிதோசொ லச்சொல்லை
மெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிநது. (௩௬)

நீ சிவத் துவங்கேட்பா னிதகிரையென் றே மயக்கந்
துபுத்தனாறுங் கும்பகன்னை சோமேசா—எதறிதத்தும்
புக்கமுங் மேடு மதனல் வகுசுலாற்
காதேதாமபல் சொல்லின்கட் சோர்வு. (௩௭)

வினேந்தூர்மை

யுயருகன் முடி யிழ்த்தான் மாள்கவெனக் கைவிரித்த
செந்தபஞ் பட்டான் சிவசிவா—தந்தஞ்
சலத்தாற் பொருளாய்தே மாரததல பசுமட்
கலத்தானை பெயறிட்டு யற்று. (௩௮)

தகவுடையெ யெள்ளிமகஞ் சாநிம்போ தெண்ணியெண்ணித்
துக்கமுற்றா னுவதெனனை சோமேசா—எக்காலும்
எற்றென நிரக்தவ செய்பற்க செயவானேன்
மற்றனை செய்யுலம் நன்று. (௩௯)

வினாக்கள் பம்

எய்து முருவறிகது மேந ிழையாள பாவனை தான்
செட சபடி யாசீச சிவசிவா--வையதன்
எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய தப வெண்ணியா
நிழைந்த மராகப பெந்து

(100)

மேலே போப் பாலனென வெள்ளித் திறலழிந்தான்
துவ த வெளுஞான சீசா சீசா--வெவ வா
முருவகண மெள்ளாமை வேண்டு முருவபெருமதே
சீசாணி யனரு ருடைத்து

(101)

வினாக்கள் பம்

மங்கைமுலைக் கச்சலிழ்ந்த மாயக் சயந்தனெரு
செவக ண்டுநதான சிவசிவா--வெவ து
முடிவு மிடைத்து முற்றியாங் கெயதும்
பெயனும் பாரததுச செயல்.

(102)

வெள்ளிலெறபை யெண்ணு தெறிப்பனென வீடுந் து
துள்ளிப் பழிக தானரசுகள சீசா சீசா--மெள்ள
முடிவு மிடைத்து முற்றியாங் கெயதும்
பெயனும் பாரததுச செயல்.

(103)

குறிப்பு

கானகிணைக் கண்டரசுகள் றானிசலி வாழிலிடுந்
தீநகர் வட்டான சிவசிவா--வெவ து
விருதி பயப்பிணு மெருசா துறைவற்
குறுதி பயப்பதார தூது.

(104)

தூதுயர னோக்கான் றானிவிடுந் தாரக் கேயுற தி
தூதுமொரு காளிட கண சோமேமா--என்றும்
விருதி பயப் பிணு மெருசா துறைவற்
குறுதி பயப்பதார தூது.

(105)

மலைனரைக்கேரிநீநொய்கல்

அன்றரசோ டோண்ட ஞநிமுரை யாலவமே
சென் றயிரை யீந்தான் சிவசிவா—நன்றிபெற
சேட்பன சொல்லி வினையில் வெஞ்ஞான் றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(௭௦)

மாமனா னென்னு மதத்தா னுனையிசுந்நு
தோழற்றார் தக்கனா சோமேசா—வாமே
பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(௭௧)

குறிப்பறிதல்

வென்றியி ராமனெடு வில்லைமுனி வன்ருதிப்பாற்
சென்று வுனாத்தான் சிவசிவா—மன்றிற்
குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தங் கொளல்.

(௭௧)

அப்பூதி யார்மறைத்தும் வாசீச ரக்காவைத்
தப்பா னறிந்தனரே சோமேசா—இப்புவியில்
பெய் படாது கைக்க துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(௭௧)

அறவயறிதல்

மன்றிற் பரசமய கோளரிமுன் வல்லமணர்
சென்றநில யென்னுஞ் சிவசிவா—தன்முதுற
பாற்றி னிலைதமர்ந் சுற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(௭௨)

ஓர்சங்கத் தார்சல்லி யுமைச்சேய்க் குக்காட்டிச்
சொர்வல்லந் தேர்ந்தனரே சோமேசா—வோருங்காற்
சுற்றறிஞார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெறிதல் வல்லா மகத்து.

(௭௨)

அநவயத்சுமை

புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 கதவரை விதுதார மவசுவா—எதனையுங்
 கதாருடகதா ரொனபயவா கற்று முற
 கதா செலவா மால்லா வார

(எங்)

புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்

(எங்)

நாடு

புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்

(எங்)

புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்

(எங்)

அநவய

புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்

(எங்)

புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்
 புராதமபுராத கதவரை மூதுரைமால் வள்ளுருள்

(எங்)

பொருள் செயல்வகை

கோண்டான் வடகிரியிற் கூட லரசுபொருட்
சேண்டா லடிதழை சிவசிவா—கண்டாயி
லொண்பொருள காழ்ப்ப வியற்றியாக கெண்பொரு
டேனை யிரண்டு மொருங்கு. (௭௭)

உக்கிரனா மேருவைவென் றெண்ணி யிட மெற்றமையாற்
லெககுடி காத்தனர்காண் சோமேசா—மிகதுயராக
சூனதேறி யாளைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான வினை. (௭௮)

படைமாதிரி

பாத்திவனைக் கட்டலிழ்த்துப் பதாய வன்பகையைத்
தாசுதொருவ னின்றான சிவசிவா—பாத்தங்
மொலிதசககா லெனன முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (௭௯)

நீகைப்ப முப்புரமு நீள்கி மாங்குகே
தாசையான் பாலமருந் சோமேசா—வானின்
லித்தககா லெனன முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (௮௦)

படைகீசேந்தது

உரமிறந்து போகாத வுள்ளத் தரவான்
சொமறத் துற்றான் சிவசிவா—தரமா
விழுப்புண் படாதநா மெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னோ யெடுத்து. (௮௧)

மனமதனின் னோடெதிர்க்கு வீற்றிந்து மாண்டாலுந்
தன்னுபுக் கேட்பெற்றான் சோமேசா—புன்னெருங்குங்
கான முயலெய்த வம்பினில் யாளை
பிழைத்தவே லெந்த லினிது. (௮௨)

நட்பு

உற்ற குரேலனல் முற்றிருக்கற் சாவுவந்தோர்
சுற்றணவுட் கொண்டான் சிவசிவா—சுற்றும்
உடுக்கை யிழுத்தவன் னைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நடப்பு.

(அக)

வாக்கரசர் பிள்ளா யெனவலித்த மாற்றலுற்றார்
தூக்குபிள்ளா யார்செலவைச் சொமேசா—தொக்கி
நகுதற் பொருட்டன் று நடடன் மிகுதிக்கண்
மெற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(அக)

நட்பாராய்தல்

நுருவதன் சுட்டுண்டான் துரோண னமுயாராற்
செருவி னின்முனஞ் சிவசிவா—யருவதன் முன்
ஆய்த்தாய்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தாண்காந் துயரத் தரும்.

(அக)

போற்றுஞ் சுசிலன் புயபெலனை நீத்தகன்றன்
ரோற்றிறைவி னும்மிடவுஞ் சொமேசா—வேற்றதே
வடிவ மென்ப சொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(அக)

பழைமை

துறித்தரசு கன்னனுடன் கோதை விளையாடத்
தெரித்த மணியுஞ் சிவசிவா—பொறுக்கின்
அழிவந்த செய்யுனு மன்பரா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவா.

(அக)

இல்லாளைப் பற்றிமூழ் லென்றிடவு மன்புருன்றார்
கொல்லுகொறி நீலகண்டர் சொமேசா—வொல்லா.
தழிவந்த செய்யுனு மன்பரா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவா.

(அக)

கீரட்டி

பென்மாணென்றைசெகொண்ட பொண்ணையான் பட்டையர்
செய்மாந்தர பாவஞ் சிவசிவா — சொன்னேடுத்
சனவிறு மின்னாது மன்னேடு கிணையேறு
சொல்வேறு பட்டாரா தொடர்பு. (அஉ)

ஆங்கா ரியந்தடுத்த வாசனைசொற் கேட்டி றந்தான்
விங்காத் தசாதன்றான் சோமேசா — ஈடுகித்தருல்
ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார சோர விடல். (அஉ)

கூட்டாட்டி

கூட்டப்பால் வருமல்கை தன்னட் பறிந் தரவன்
செய்ப்பா விருந்தான் சிவசிவா — மாயனே பா
நட்டார்ப்பா னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்தொ
மொல்லே யுணரப் படும. (அஉ)

கூட்டாட்டத் தூசுடுதுச் சாரெனுஞ் சொற் றீதென்று
பெய்கிறதனற்ருசு சோமேசா — வாயதருல்
நட்டார்ப்பா னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்தொ
மொல்லே யுணரப் படும. (அஉ)

பேதைமை

தூன் றிலேமேற் றன்கைவைத்தோர் தானவன்முன் பெற்றவாஞ்
சென்றிறமக லாசைச் சிவசிவா — என்வறன அம
பொய்ப்பி மொன்றே புனைபுணுங் கையறிபாப்
பேதை கிணையேற் கொளின். (அச)

வன்சமணர் தம்பிரிவால் வாடிதர்க் கின்பமன்றித்
தன்பமென்ப தில்லையே சோமேசா — னன்றாம்
பொறிநினிது பேதையா கெண்மை பிரிவின்கட்
பிழை தருவதொன் றில். (அச)

புல்லறிவாண்மை

மாற்கு மதுவுங் கைடவனும் வாழ்நாளித்
தீர்க்க வரமீந்தான் சிவசிவா—பார்க்கின்
அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(அங்)

இல்லாண் மறப்பவுஞ்சென் றேகிச் சலந்தான்றான்
ஞெல்வலிபோய் மாண்டனனே சோமேசா—உல்லமையால்
ஏவவுஞ் செய்கலான் னுன்றேறா னவ்வுயிர்
போல மனவுமோர் லோய்.

(அங்)

இசுலி

தாயழிமை வானமுதந் தந்தகற்றச் சார்வயின
தேயுனைமால் வென்றான் சிவசிவா—வேய
இசுலெனார் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலாக்குந் தன்மை யவர்.

(அசு)

எத்திறத்துங் கெட்டா னிகலாற் சுயோதனன்சீர்
தய்த்தனனட் பாற்றருமன் சோமேசா—மொய்த்த
இசுலாரு மின்குறுத வெல்லா நகலாரு
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(அசு)

பகைமாட்சி

ஐங்கரனென் றோரா வாக்கன் றலைமோதிச்
செங்கரங்க னொந்தான் சிவசிவா—துங்க
வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(அள)

ஏனையர்பால் வெற்றிகொண்டா னின்றோ டெதிர்த்திறந்தான்
தூநறம்பூ வாளியான் சோமேசா—மான
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(அள)

பகைநீதிநீதேநில

ஐங்கரனைக் கண்டுநகைத் தாவணிநா லாந்திதியிற்
நிங்குள்பகை யாளுன் சிவசிவா—எங்கும்
பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(அஅ)

நந்தி கலம்பகத்தான் மாண்டகதை நாடறியுஞ்
சந்தரஞ்சேர் கென்துளத் தூர்ச் சோமேசா—சந்ததமும்
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(அஅ)

உட்பகை

வென்றிபுனை சம்பரனை வென்றதவ னில்லிருந்து
தென்றலெனும் தேரான் சிவசிவா—என்றும்
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(அக)

மாற்றார் முடியும் வளமையுங்கொண் டேகநலந்
தோற்றான் வழுதிமகன் சோமேசா—ஆற்றலிலா
எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(அக)

பெரியாரைப் பிழையாமை

வந்த முனிவோரை வணங்கா வரமுனியைச்
சிந்தைசெயல் வேண்டுஞ் சிவசிவா—முந்தும்
பெரியாரைப் பேணு தெழுநிற்ப பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும்.

(க௦)

கேன்படைக ணீராகக் கோசிகனார் சாபத்தாற்
முன்பமுற்றார் நால்வேந்தர் சோமேசா—இன்புதவும்
ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க௦)

பெணவழிக் கேறல்

ஐது கனிபொருந்து முங்கண் மனத்தினுற்ற
சேதி சொல்லென்றான் சிவசிவா—ஆகலிதல்
இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின் மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணுணுத் தரும். (கூக)

கற்பின்மை யில்லான்பாற் சண்மெய லுற்றழிச்சான்
சொற்புண்ட ரீகாக்கண் சோமேசா—பொற் ப்பண்ணி
இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின் மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணுணுத் தரும். (கூக)

வரைவினமகவி

போச ணுரைக்கிசைந்த புண்ணியனை வேசைகொன்று
டேச மறியாதோ சிவசிவா—பேசமிடத்து
அன்பின் விழையார் பொருள் விழையு மாய்தொடியார்
நின் சொ லிழுக்குத் தரும். (கூப)

வேண்டு முருப்பசியைப் பார்த்தன் வெறுத்தனனே
தூண்டு மறைப்பரியாய் சோமேசா—யாண்டும்
பொதுநலத்தார் புன்னலக் தோயார் மறிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். (கூப)

கள்ளுண்ணுமை

சுக்கிரனார் சாபத் தொடர்பறிந்தோர் கள்ளிருந்த
துக்கினடப் பாறோ சிவசிவா—மக்களென்பார்
கள்ளுண்ணப் போய்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ ணுண்டதன் சொர்வு. (கூக)

தக்கன்பான் ஞானத் ததீசியுப் தேசமெல்லாந்
தொக்கதனு லானதென்னே சோமேசா—மிக்குக்
களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. (கூக)

குது

வேற்றிநான் சூதாடி வீடுவிட்டுக் காடுதெறந்தான்
சிறந்திடையுந் தானுஞ் சிவசிவா—சுற்றும்
உடைசெல்வ மூனெனளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(கூசு)

ழற்பணயத் தாற்பின்னு மூண்டிழந்தார் சூதரொடு
சொற்படுஞ்சு தாடினோர் சோமேசா—அற்பமாம
ஒன்றெய்தி நூழிழக்குஞ் சூதர்க்குஞ் முண்டாங்கொல்
ஒன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(கூசு)

மருந்து

மாதவருண் மாமருதின் மங்கையர்க்கு முற்றிறப்பின்
சேதி தெரிவிக்குஞ் சிவசிவா—ஆதலினான்
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(கூடு)

நல்ல நிலகவநி யார்மொழியை நம்பிவெந்நோய
சொல்லரசா தீர்ந்துயந்தார் சோமேசா—புல்லிய
நோய்நாடி நோய்முத னுடியது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(கூடு)

குடிமை

நந்தை வதுவை தவிராது வீடுமன்போய்ச்
சந்தை தெளிவித்தான் சிவசிவா—நந்தா
நலம்வேண்டி னுலூடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு.

(கூசு)

மங்கலியம் வீற்றும் வழாதுபணி செய்துவந்தார்
துங்கமறை தேர்கலயர் சோமேசா—வங்கண்
வழங்குவ துள்வீழ்த்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(கூசு)

மானம்

அன்றெருவை வேந்த னரிவைதனக் காவமர்க்குச்
சென்றுயிரை யீந்தான் சிவசிவா—துன்று
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(க௭)

அச்சுவத்த மாப்பட்டா னென்ன வமர்துறந்தான்
றுச்சி றுரோணனென்பான் சோமேசா—நச்சு
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(க௭)

பெருமை

நல்லாழி நான்குமனு நாரியுட னண்ணவரி
செலவமக வாளுன் சிவசிவா—ஒல்லும்
பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(க௮)

தண்டி யடிகளிரு தாளிணைபே னுதழிந்தார்
தொண்டராம் பெய்ச்சமணர் சோமேசா—மிண்டுஞ்
சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

(க௮)

சான்றண்மை

தாருவன முனிவர்தம் பிழைநோக்கா தருளே
சோநடஞ் செய்தான் சிவசிவா—ஒருமவர்
இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(க௯)

வன்மைச் சுயோதனற்கும் வாடோர் சிறைமீட்டான்
றொன்மை நெறித்தருமன் சோமேசா—பன்முறையும்
இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(க௯)

பண்புடைமை

பாந்தட் பகைமுயலைப் பற்றுதலா லென்றுமதி
தேர்ந்து மதைநீக்கான் சிவசிவா—கூர்ந்த
ஆரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். (க00)

உன்பணிக்கென் றேறுதிநல்காச் செல்வ முத்தியுறத்
துன்பமுற்றார் நால்வணிகர் சோமேசா—வன்புமிகும்
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. (க00)

நன்றியில் சேல்வம்

நல்விசயன் கண்ணன்வர நன்மைபுரி யாமறையோன்
செல்வமிருந் தென்னாஞ் சிவசிவா—தொல்லுலகில்
நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்ச மரம்பழுத் தற்று. (க0க)

எல்லா மறையவர்க்கீந் தேவறியன் போலானான்
சொல்லாருங் கீர்த்திராகுச் சோமேசா—நல்லதே
சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. (க0க)

நானுடைமை

காரும் பதியிலராய்தீ தாருவன மாதர்தமைச்
சேர விறைசென்றான் சிவசிவா—பாரின்மிசை
நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாலை
நாண லுயிர்மருட்டி யற்று. (க0உ)

புண்ணே டியிர்வாழ நாணியுயிர் போக்கினான்
றுண்ணெனவே வாலிமுனஞ் சோமேசா—எண்ணியிடில்
நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
ண்ணெடுவார் நாணை பவர். (க0உ)

தடிசெயல்வகை

துய்ய பகீரதனுந் தொல்லரசு ரல்லலறச்
செய்தவமென் சொல்வாஞ் சிவசிவா—வையமதில்
நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். (க௦௩)

மற்றிருத ராட்டிரான்சந் தானமெலா மாய்ந்ததே
சுற்றுநீர்த் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—பற்றும்
இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா எரிவத குடி. (க௦௩)

உழவு

வள்ளிபுனங் காத்திருந்த வாறேது வான்பயிர்செய்
தெள்ளிமையா லன்றோ சிவசிவா—உள்ளுமிடத்து
எரினு நன்ற லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. (க௦௪)

வேள்வீத் தொழிற்கு முழுதொழின்முன் வேண்டுமால்
குழிசூழ் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—வாழும்
உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழுவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. (க௦௪)

நல்குரவு

மாமணியாற் கோசிகன்போய் மன்விடந்தீ ரான்வறுமைத்
தீமையினான் மீண்டான் சிவசிவா—வாழும்
னறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். (க௦௫)

நற்றருமன் வெற்றியினை நாடி விராடனெதிர்
சொற்றமொழி சொர்ந்ததே சோமேசா—கற்றறிவால்
நற்பொரு ணன்குணர்த்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சொர்வு படும். (க௦௫)

இரவு

நீருமருண் மாவலிபாற் றுனமெனச் சேர்ந்தான்
நீருமகி ணன்றான் சிவசிவா—பரிவின்
இரத்தலு மீதலே போலங் காததல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(க௦௬)

கஞ்சாற் சோபனப்பெண் கூந்தல் கடிதளிக்கத்
துஞ்சு மகிழ்ச்சிகொண்டாய் சோமேசா—நெஞ்சின்
இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்து.

(க௦௭)

இரவச்சம்

ஒன்றுதவ வேட முடன்சரா சந்தன்முனஞ்
சென்றிரந்தார் மன்னர் சிவசிவா—என்றுங்
கரவா துவந்தியுங் கண்ணன்றார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும்.

(க௦௮)

எண்ணெயிரப் பஞ்சியுட லேவருத்தித் தீபமிட்டார்
துண்ணென் கணம்புல்லர் சேமேசா—கண்ணியிடில்
ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

(க௦௯)

கயமை

வாரி வழிதாரா வருண னடைக்கலமாய்ச்
சேரவழி செய்தான் சிவசிவா—வாருமிதஞ்
சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கருமபுபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(க௦௮)

ஏற்ற துரோணையன் நெள்ளித் துருபதன்பின்
ரோற்றுவிச யற்களித்தான் சோமேசா—போற்றிடினும்
ஈர்க்கை விதிரார் கயவர் கொடி றுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(க௦௮)

தகையணங்கீறுத்தல்

தூர்ந்தசுர ராஹ ரமுதணங்கைக் கண்மெகிழ்
சேர்ந்தசுர ராஹர் சிவசிவா—சார்ந்துதனை
உண்டார்க ணல்ல தடுநராக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க0க)

வாய்ந்ததம யந்தியுரு மாணலங்கண் டின்புற்றான்
ரேயந்தபுக ழாளுநன் சோமேசா—ஆய்ந்துரைக்கின்
உண்டார்க ணல்ல தடுநராக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க0க)

குறிப்பறிதல்

பைந்தொடியுஞ் சுந்தரரும் பார்த்தகுறிப் பாலன்றோ
சினதையுமொன் றாஹர் சிவசிவா—தந்தமது
கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில.

(கக0)

காங்கேயன் வேண்ட வெறுத்துரைத்தாள் காணவரமின்
றுங்கா வளக்குளத் தூர்ச் சோமேசா—ஆங்கண்
உருஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செருஅர்சொ
லொல்லே யுணரப் படும்.

(கக0)

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

பார்த்தன் சுபத்திரைதன் பார்வையினுன் மெய்வெதுப்புந்
தித்தனைக் கொண்டான் சிவசிவா—மாதிரைநா
நீங்கிற் நெறுஉவ குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தியாண்டுப் பெற்றா ளிவன்.

(ககக)

மெய்த்வத்தைக் காசிபனும் விட்டொழிந்து மாயைபாற்
சுத்தமனம் வைத்தானே சோமேசா—இத்தலத்தில்
நாமவீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ
ழுமரைக் கண்ணு னுலகு.

(ககக)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

நந்து சசிமுகத்தை நாண்மதியென் றேநகுடன்
சிந்தைமகிழ் கொண்டான் சிவசிவா—முந்தும்
அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போலு
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

(ககஉ)

நன்றான் நிலோத்தமையை யிச்சிக்கு லாங்கவண்மெய்
தோன்றுமெழி லென்சொல்வேன் சோமேசா—வான்ற
முறிமேனி முத்த முறவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

(ககஉ)

காதற்சிற்றப்புரைத்தல்

காதற் குணர்விருத்த காசிவிப சித்துரைத்த
சேதித் திறமே சிவசிவா—நீதிச்சொல்
உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
இனெள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

(ககங)

நானடந்துஞ் சீதைகலப் பாற்களித்தான் பின்னயர்ந்தான்
நாநீ ரயோததியர்கோன் சோமேசா—ஆனதனால்
பூழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
ஓதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(ககங)

நாணுந்துறவுரைத்தல்

தேர விரைந்துவந்துஞ் சீதை யிராமனுளந்
தேர விருந்தான் சிவசிவா—பாரிற்
உலன்ன காம முழந்து மடலேரூப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(ககச)

காம மிகவுழந்துந் தூதைக் கழிந்துவிட்டான்
சோம துதற்பரவை சோமேசா—வாமே
கடலன்ன காம முழந்து மடலேரூப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(ககச)

அலரறிவுறுத்தல்

இந்துதுதன் மாயை வீரகெண்ணி விலாசிகொலச்
சின்னதம்கிழ் கொண்டான் சிவசிவா—புந்தி
களித்தொறுஉங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது. (ககடு)

ஓர்நா ளகலியையை வேட்டின்று மும்பரிறை
சோராப் பழிபுண்டான் சோமேசா—ஆராயிற்
கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. (ககடு)

பிரிவாற்றமை

கோதைவரி வீற்றடககைக் கொண்டல்பிரி வாற்றாமற்
சீதை வனம்போளுள் சிவசிவா—ஒதுமிடத்
தின்னு தினனில்லார் வாழ்த லதனினு
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு. (ககசு)

வாழ்வீழந்த வின்னலினும் வாசவர்கோன் மிக்குநொத்தான்
சூழ்ச்சியைமுன் பிரிந்து சோமேசா—வீழ்வார்கட்
கின்னா தினனில்லார் வாழ்த லதனினு
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு (ககசு)

படர்மேலத்திரங்கல்

மாறறொரு நாட்பிரிவின் மங்கையர்க ணீடிரவைச்
சீறி யரைசெய்தார் சிவசிவா—கூறிக்
கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா. (ககௌ)

இன்பமுற்றான் மாயைதோ டோய்ந்துபின் னெண்மடபுரு
துன்பமுற்றான் காசிபன்றான் சோமேசா—அன்புடையர்க்
கின்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
முன்ப மதனிற் பெரிது. (ககௌ)

கண்விதுப்பழிதல்

நாடரிய கண்ணே நனனை விழித்தகற்றித்
தேடியழ லென்றே சிவசிவா—வோடிக்
கதுமெனத்தா னோககித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. (ககஅ)

தூதையன்றித் தானே துச் சந்தனைச்சேர்ந் தின்ன லுற்றாள்
சூநில் சூநதலைதான் சோமேசா—ஒதிற்
கதுமெனத்தா நோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. (ககஅ)

படிப்புறுபநுவரல்

மாரன்மகன் மஞ்சமுடன் வாராமுன் வரணன் மகள்
சேருநினை வாலே சிவசிவா—சார்வாற்
பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா விவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். (ககக)

கேழ்வரைச் சேடியர்சொல் கீழ்மைக் கியற்படுஞ்சொற்
சூழ்பமின்றா துன்பத்துந் சோமேசா—தாழ்வில்
பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்ற ரெனின். (ககக)

தனிப்படரீமீதுதி

முல்லைமட வார்கண்ண முன்னின் றொருமொழியாற்
செல்லறவி ரென்றார் சிவசிவா—சொல்லின்
நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு. (கஉ௦)

பன்முறிவர் பன்னியர்கள் பண்டுனைக் காமுறவுந்
துன்னியருள் செய்திலையே சோமேசா—வன்னதே
நாககாதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் சடை. (கஉ௦)

நினைந்தவர் புலம்பல்

சுந்தனுவுங் கங்கைதனைப் படத்திலே யெழுதிச்
 சிந்தையல மந்தான் சிவசிவா—தந்தமனத்
 துள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
 கள்ளினுங் காம மினிது.

(கஉக)

தன்னையே யுன்னுந் தமயந்தி மாதைநான்
 ஹன்னுர்போ னீததிருந்தான் சோமேசா—அன்னதே
 தந்நெஞ்சத் தெமமைக் கழிகொண்டார் நாணர்கொ
 லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(கஉக)

கனவுநிலை யுரைத்தல்

நக்திரையி லுற்றணைந்தான் னேய னிரதநவல்லி
 சித்திரரே கைக்குச் சிவசிவா—ஒத்தாரைக்கத்
 துஞ்சங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
 னெஞ்சத்தா ராவர் விரைந்து.

(கஉஉ)

அல்லமனை மாயை கனவி லணைந்ததனாற்
 சொல்லரிய விற்பமுற்றான் சோமேசா—நல்ல
 நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
 கண்ட பொழுதே யினிது.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

வாழிக் கணவனுறா வல்லிரவிற் பிங்கலையுந்
 தேடிமன நொந்தான் சிவசிவா—வோடிப்
 பொருள்மலை யாளரை யுள்ளி மருண்மலை
 மாயுமென் மாயா வுயிர்.

(கஉஉ)

வானவர்கோன் காமநோய் மாலையா மிக்கதே
 தூநீர்ப் புளிணத்திற் சோமேசா—வானதே
 காலையாருமபிப் பகலெல்லாம் போதாது
 மாலைய மலருமிந் நோய்.

(கஉஉ)

உறுப்புநலனழிதல்

வைதாள் விசயன் மருவா துருப்பசியென்
செய்வா ளயர்ந்தாள் சிவசிவா—மெய்யாக்
கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். (கஉச)

ஓதாநா ளோதுகலை யொத்தினைத்தாள் சீதையென்றான்
சூதாரா வான்மீகி சோமேசா—கோதில்
பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். (கஉச)

நெஞ்சோடு கிளத்தல்

வண்ண வருக்குமணி மாயன் மணம்புணர்த
றிண்ணமென வுற்றாள் சிவசிவா—உண்ணினேவிற்
செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ற லுறாஅ தவர். (கஉடு)

அன்பன் றுறப்பவ நாளா யினிதேடித்
துன்பந் தலைக்கொண்டாள் சோமேசா—முன்பே
இருந்துள்ளி யென்ப ரிதனெஞ்சே யரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில். (கஉடு)

நிறையழிதல்

அன்று வனத்தண்ண லருகே நிறையழிந்தார்
சென்றுமுனி மாதர் சிவசிவா—ஒன்ற
நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினோக் குண்டோ
புணர்ந்தாடி நிற்பே மெனல். (கஉசு)

கோற்றொழிவீற் பாய்போன்று கூடல் வணிகமின்னார்
தோற்றுநிறை யழித்தாய் சோமேசா—சாற்றுங்காற்
பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. (கஉசு)

அவர்வயின் விதும்பல்

மன்னுமுன்கே னென்னவுஞ்சீ மந்தனிதே ருமலுளஞ்
 சின்னமுற லென்றே சிவசிவா—வுன்னி
 லொருநா லொழுநாள்போற் செல்லுஞ் சேட்சென்றார்
 வருநாள் வைத்தேங்கு பவர்க்கு. (கஉஎ)

சுந்திரசே னன்வாவு நோக்கியுயிர் தாங்கினளாற்
 சுந்தரச்சீ மந்தினிதான் சோமேசா—முந்தும்
 உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
 வரனசைஇ யின்னுமு னேன். (கஉ௭)

குறிப்பறிவுநீதல்

துன்றிற் சுமதி குறிப்பாற் றருமகுத்தன்
 சென்றுமயல் கொண்டான் சிவசிவா—வென்று
 முகைமொக்கு ஞள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
 நகைமொக்கு ஞள்ளதொன் றுண்டு. (கஉஅ)

சங்கிலிபா லாருர ருழிகணந் தானாகத்
 துங்கமிசு மன்புவைத்தார் சோமேசா—பொங்கப்
 பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
 யன்பின்மை குழுவ துடைத்து. (கஉஅ)

புணர்ச்சி விதும்பல்

மன்ன னகலியைநீ லஞ்சனைநீந் காமலுடற்
 சின்னமுற லென்றே சிவசிவா—வென்னவவற்
 காணுந்காற் காணேன் றவராய காணுக்காற்
 காணேன் றவறல் லவை. (கஉக)

யோசனை கந்தியினைக் காண்டலும்பே ரோகைகொண்டான்
 றாசனையாச் சந்தனுத்தான் சோமேசா—நேசமுடன்
 உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
 கள்ளுக்கில் காமததிற் குண்டு. (கஉக)

நேஞ்சோடு புலத்தல்

கின்றால் விளவெறிந்த கண்ணனுட னெம்மைவிட்டுச்
சென்றாயே நெஞ்சே சிவசிவா—வொன்றா வித்
துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

(கந௦)

விக்கிரமன் மற்றொருத்தி வேட்கையற்றந் தேடிநொந்தாள்
தொக்க வருப்பசியின் சோமேசா—ஒக்கும்
அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவ்நெஞ்சே!
நீயெமக் காகா தது.

(கந௦)

புலவி

சத்திய பாமைமலர் தந்திலனென் றாடவுடன்
ஏத்த மகிழ்வித்தான் சிவசிவா— நித்தமுணற்
குப்பமைந் தற்றுற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்று னீள விடல்.

(கநக)

நோண்ட பரவை கொடும்புலவி யெல்லாம்வன்
ஹெண்டர்க்குப் பேரழகே சோமேசா—தண்டா
நலத்தகை நல்லவர்க் கேள் புலத்தகை
பூவுன்ன கண்ணு ரகத்து.

(கநக)

புலவி நூறுக்கம்

இப்பிறப்பி லேபிரியே னென்றநள னோடேல்
செப்பவரி தன்றே சிவசிவா—அப்படியே
ஜும்மைப் பிறப்பிற் பிரியலமென் றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

(கநஉ)

சீவகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச் சீறினளே
தூவாய்க் குணமாலே சோமேசா—வாவகையே
தன்னை யுணர்ந்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
நிநீர ராகுதி மென்று.

(கநஉ)

சிவசிவ வேண்பாவும்,
சோமேசர் முதுமொழி வேண்பாவும்

ஊடலுவகை

மான்மகள் பாலுடி மரமானான் மழகளிற்றின்
தேனனையாள் காந்தன் சிவசிவா—வேனெனிலங்
கூடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(கநக.)

காயும் புலவியில் வன்றொண்டர் கடைப்பட்டுத்
தோயுமின்பின் மேலாநா சோமேசா—ஆயுங்கால்
கூடலிற் ரோற்றவர்வென் றுரது மன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

(கநக.)

சிவசிவ வேண்பாவும்,
சோமேசர் முதுமொழி வேண்பாவும்
முற்றுப்பெற்றன.

ஆயிரத் தறுநூற் றென்பது பத்தா
மாண்டுசெல் சகாப்தநா ளதனில்
மாயிரு ஞாலத் ததிகமாந் தில்லை
மன்றில்வாழ் சென்னமல் லையர்
பாயிரு ரொக்கும் பரிதிபோற் பாவப்
படரகற் றிடுஞ்சிவ் வெண்பாத்
தீயவை போக்கிப் பரகதி சேரச்
செப்பினன் நெளிதவத் தவர்க்கே.

உ

கணபதி துணை

சிவசிவ வெண்பா,

சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாக்களுக்கு

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		ஆர்ந்தசுராராளு	38	உற்றாளிப்பெட்ட	14
அச்சுவத்தமா	34	ஆர்வீடணனோ	19	உன்பணிக்கென்	35
அட்டுநரனூனிட்	11	ஆன்றவெழிற்	6	ஊ	
அத்தன்பத	18			ஊனுக்கூனென்	15
அத்திரவாக்	2	இ			
அப்பூதியார்	25	இந்துதுசன்	40	எ	
அல்லமனை	42	இப்பிறப்பிலே	45	எங்குமிறவா	13
அறியவசமோ	17	இப்புவிமேற்	19	எண்ணெயிரப்	37
அற்காவமண்	17	இவ்வாழ்தரும	3	எத்திறத்துந்	30
அன்பரைக்கண்	7	இரணியன்	22	எத்திறமு	16
அன்பன்றுறப்ப	43	இல்லாண்மறுப்ப	30	எய்தருமம்பா	3
அன்றமணர்	16	இல்லாளேப்பற்றி	28	எய்தாதிராமற்	22
அன்றரசோ	25	இவ்வலன்வாதாவி	11	எய்தசவுபரி	3
அன்றுதமருள்ள	19	இறைமுருகன்	6	எய்துமுருவறி	24
அன்றுமகப்பெறு	10	இன்சொலிராம	5	எல்லாமறையவர்	35
அன்றுவனத்தண	43	இன்பமுற்றான்	40	எல்லாமுணர்	6
அன்றெருகுவ	34	ஈ		என்றுமொரு	22
அன்னமிடான்	4	ஈரைந்தலையா	16	என்றுமபதினா	23
ஆ		ஈன்றான்	39	ஏ	
ஆக்கையுமாயிர	13	உ		ஏர்மணநல்லூர்	10
ஆங்காரியந்	29	உக்கிரரூர்	27	ஏற்றதுரோண	37
ஆடுமப்பரிசேவ	10	உரயிறந்து	27	ஏனையர்பால்	30
ஆயிரத்தறுதூற்	46	உற்றருசேவ	28		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
ஐ		குற்றொருவர்	8	சி	
ஐங்கரானென்	30	குன்றிற்சுமதி	44	சிவசிவாவெண்பா	1
ஐங்கரானே	31	குன்றெடுத்தா	5	சீ	
ஐவரில்லாளழுத	20	கூ		சீர்கொளிறை	2
ஐவரினு	7	கூற்றுவர்	22	சீவகன்மஞ்சரி	45
ஓ		கூனியிராமன்	8	சூ	
ஒட்டலன்செய்	7	கே		சுக்கிரனாச்சாப	32
ஒன்றுதவவேட	37	கேழ்வரை	41	சே	
ஓ		கோ		செவ்வேளை	24
ஒடிவருபுட்	9	கொண்டபரவை	45	சே	
ஒதாநாளோதுகலை	43	கொண்டான்	27	சேக்கிழார்	8
ஒதுகளிபொரு	32	கொன்படைக	31	சோவிரைந்து	39
ஒர்சங்கத்தார்	25	கோ		சோ	
ஒர்நாள்கலியை	40	கோதைவரிவிற்த்	40	சொற்கவைசேர்	13
ஔ		கோவணமொன்	13	ந	
கஞ்சாநர்	37	கோற்றொழிவிற்த்	43	தக்கனாள்வேள்வி	3
கற்பின்மை	32	கூ		தக்கனுளையெள்ளி	23
கன்றால்விளவெறி	45	சக்கரத்தை	17	தக்கன்பான்	32
கூ		சங்கிலிபாலாநூ	44	தண்டியடிகளிரு	34
காக்கேயன்	38	சதமுகனை	19	தந்தைக்கிளமை	9
காட்டுமுயலு	18	சத்தியந்தப்பாமை	3	தந்தையுள	22
காதற்குணம்	39	சத்தியபாமை	45	தந்தைவதுவை	33
காததானசல	26	சந்தனுவுங்	42	தருமகுண	37
காமயிகவுழந்து	39	சந்திரசேனன்	44	தன்மகனான்	16
காயும்புலவியில்	46	சம்பந்தர்	15	தன்மதுரை	6
காரிகையாரை	13	சனகனுலகநெறி	16	தன்நிலைமேற்	29
கால்சேய்க்கிர்	23	சா		தன்றயர	24
கானடந்து	39	சாரங்கமீது	14	தன்னையே	42
கூ		சாரும்பதியில்	35	தா	
குந்திமகார்	8	சானகியை	17	தாதைசிறை	20
குறித்தரசு	28	„	24	தாதையன்றி	41

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
தாயடிமை	30	நாய்வாற்களவினா	11	புறம்பியத்து	12
தாயைத்தடிக	9	நி		புன்புலா	10
தாய்கருவில்	14	நித்தியத்துவங்	23	பூ	
தாய்தீண்ட	29	நித்திரையிலுற்ற	42	பூடணம்போல்	5
தாய்போல்	29	நின்னபிடேக	7	பூமலர்கொ	2
தாருவனமுனிவர்	34	நீ		பே	
தாவுசினத்தாற்	12	நீசவுருவ	17	பெற்றவைக்கென்	14
நீ		நீநகைப்ப	27	பை	
நீயனவே	6	நே		பைந்தொடியு	38
து		நேயபுகழ்	2	பொ	
துய்யபகீரத	36	ப		பொங்குபுகழ்	11
துருவதன்	28	பண்டைநினை	9	பொன்மலையின்	22
தே		பத்ரகிரிமாதர்	13	பொன்மாதெனன்	29
தெள்ளுலக	1	பல்லவர்கோன்	12	பொன்னனையா	4
தே		பன்முனிவர்	41	பொன்னியென	26
தேசிகனாக்கொண்	19	பன்மறையோர்	17	பொ	
தேரருமா	18	பன்னுமசதி	5	போசனுரை	32
தோ		பா		போசன்கவிஞ	9
தோன்றாவகை	4	பாடினர்	4	போயவரசாளி	23
ந		பாந்தட்பகை	35	போற்றுஞ்	28
நங்கையுமை	5	பாரமுடிபத்தும்	8	ம	
நந்திகலம்பக	31	பார்க்கவன்பாற்	15	மங்கலியம்	33
நந்துசசிமுகத்	39	பார்சீதைமூலம்	14	மங்காதமங்கு	20
நல்லசுகருத்	2	பார்த்தன்சுபத்தி	38	மங்கைமூலை	24
நல்லதிலகவதி	33	பார்த்திவனை	27	மச்சஞ்சுமந்	10
நல்லதினமென்	21	பி		மதுவளரும்	1
நல்லூழிநான்கு	34	பிள்ளையார்	12	மறலிசெயன்	4
நல்விசயன்	35	பிள்ளையுடனுண்	11	மற்றிருதராட்டிர	36
நற்றருமன்	36	பு		மன்றிற்பரசமய	25
நா		புண்ணேயிர்	35	மன்மதனின்	27
நாடரிய்கண்ணே	41	புத்தர்மிகவாது	15	மண்ணவையிற்	8

சேய்யுள்	பக்கம்	சேய்யுள்	பக்கம்	சேய்யுள்	பக்கம்
மன்னனகலியை	44	மெய்த்ததிரு	15	வாய்ந்தமயந்தி	38
மன்னுமுன்கே	44	மே		வாரிவழிதாரா	37
மா		மேருவுட	7	வாழ்வாதலூர்	26
மாதவரூண்	33	மேலவனமெல்	26	வாழ்விழந்த	40
மாமணியாற்	36	மேவும்வனசா	12	வானவாகோன்	42
மாமனானென்னு	25	மை		வி	
மாயனவவே	11	மைந்தனெனா	20	விக்கிரமன்	45
மாரன்மகன்	41	மைந்தன்முடி	23	விற்பிரம்பா	2
மாலான்முதலிகழ்	22	யோ		வீ	
மாறனொருநாட்	40	யோகிருந்தகால	18	வீமனவைமுன்	18
மாற்குமதுவும்	30	யோசனைகந்தி	41	வே	
மாற்றார்முடியும்	31	வ		வெங்கரியை	21
மான்மகன்	46	வண்ணமகனோவ	20	வெய்துரையா	20
மீ		வண்ணவருக்கு	43	வெய்யமரப்பே	15
மீனென்றுரை	9	வந்தசுகசாரர்	21	வெள்ளிவெற்பை	21
மு		வந்தமுனிவோரை	31	வெற்றிநான்	33
முத்தமிழ்ச்சங்க	26	வயத்திரத	18	வென்றிபுனை	31
முப்புரத்தை	21	வரமியுந்தான்	6	வென்றியிராம	25
முப்புரத்தோர்	19	வல்லதிகள்	26	வே	
முல்லமடவார்	41	வள்ளிபுனங்	36	வேண்டுமுருப்பசி	32
முற்பணயத்	33	வன்சமணர்	29	வேதனில்லாள்	21
முன்னரமண்	14	வன்மைச்சயோத	34	வேதியனாளாமோ	5
மு		வன்முண்டர்	16	வேந்துமகற்	12
முர்த்திபால்	10	வா		வேந்துரையாற்	4
மூவர்தடுப்ப	3	வாக்கரசர்	28	வேள்வித்தொழிற்	36
மே		வாசகனோராசை	7	வை	
மெய்த்தவத்தை	38	வாடிககணவ	42	வைதாள்விசயன்	43

சேய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா

காப்பு

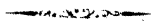
கதிநெறியர் நெஞ்சிற் கதிர்க்குமுரு கேசர்
முதுநெறிவெண் பாவை மொழியப் --பதிநடம்புவேட்
டறபகத்தர் மல்குதில்லை யம்பலமேவ் பாற்சிகரிக்
கற்பகத்தின் பொற்பதமே காப்பு.

அன்வயடக்கம்

நேசமலி தெய்வத் திருக்குறள்க ளோடுமுரு
கேசனெனு நாமங் கெழுமுதலி --ஓசகன் றோர்
குற்றமது நோக்காரென் கொள்கையினு னீதிசில
சொற்றனனோர் நூலாத் தொகுத்து.

நூல்

க. அறத்துப்பால்

கடவுள் வாழ்த்து

நேவரையுஞ் சூரனையுந் தேற்றுருவாற் தேர்த்தனநீ
மூவரிறை யென்ன முருகேசா--வேவாவிவ்
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

வான் சிறப்பு

அன்பரிடர் கண்டரன்பு லப்பருஞ்சம் பந்தரொடு
முன்பொருகா சேற்றார் முருகேசா—இனபுதருந்
தானந தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(௨)

நீந்தார் பெருமை

ஈண்டுதச தோற்றமா லேயந்தான பிருகுரையான்
மூண்டாற்பு, சித்தாம் முருகேசா—புண்ட
மிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(௩)

அறன்வலியுறுத்தல்

அற்றமின்றிச் சாமந்தன் கோனிதியா லண்ணல்பணி
முற்றுவித்தின் புற்றான் முருகேசா—மற்றதனால்
ஒல்லும உலகயா நறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

(௪)

இல்வாழ்க்கை

மேய்த்சமிழ்வே தத்துலகுய வித்துயர்ந்தார் வள்ளுவனார்
முத்தவில்வாழ் வுற்று முருகேசா—உத்தமமாம
ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து.

(௫)

வாழ்க்கைநீதுணைநலம்

கோதில் சுதரிசனன் சொற்றிறம்பாக் கோதையொடு
முதனார்தீர்ந் துயந்தான் முருகேசா—பேதமிலாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(௬)

புதல்வரைப் பெறுதல்

துற்றநர குற்றேரீ சசிவன்னன் சூழ்நெரியான்
முற்றினர்சொர்க்க காதி முருகேசா—வுற்றுப்
பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மககட்பே றலல பிற.

(௪)

அன்புடைமை

கின்னாரரோ டேமேதா கேதரை மீட் டராவசவ்
முன்னரன்பாற் சென்று முருகேசா—மன ஸலகில
அன்போ டியைந்த வழகென்ப வாருயிரக
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(௫)

விருந்தோம்பல்

துன்னுவனத் துந்தருமன் சூழ்முனிவாப் பேணுகலான்
முன்னுவனம் பெற்றான் முருகேசா—உன்னின
வருவிருந்து வைகலு மோமபுவான் வாழ்கவை
பருவநது பாழ்படுத லின்று.

(௬)

குளியவை கூறல்

அண்டமுதல் வற்புறிந்தே யைந்தலையு னொன்றிழந்தான்
முண்டகனசெம மாநது முருகேசா—மணடிப்
பணிவுடைய னினசொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றப் பிற.

(௭)

செய்ந்நன்றியறிதல்

மெய்த்தரும தெய்வநன்றி வீட்டிமதி மம்மருற்றன்
முத்தவற்ச நாபன் முருகேசா—இத்தரையில்
எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுணடா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(௮)

நடுவுநிலைமை

தீதிற்பாஞ் சாலிகடா விற்குவிடை நெர்விகன்னன்
மூதலையிற் சொற்றான் முருகேசா—காதலினால்
சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(கஉ)

அடக்கமுடைமை

ஒருகுதருக கம்வாத வுரருழைச் செய்தபுதந்
மூங்கையராய்ச் சோர்ந்தார் முருகேசா—ஆங்கதனால்
யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(கஉ)

ஒழுக்கமுடைமை

லேதநெறி பேணாத் துராசாரன் மிக்கயார்தான்
மோதலகை பற்ற முருகேசா—தீதில்
ஒழுக்கத்தி னெல்கா ராவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(கச)

பிறுநிலிற் றையாமை

பார்க்கவனார் பன்னியத்தம் பற்றியலி யாயினன்முன்
மூர்க்கனா தண்டன் முருகேசா—வேர்க்கும்
பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிற்பான் கண்.

(க௪)

பொறையுடைமை

மன்னவனாற் றன்னையொறுப் பித்துமரு வாவசுதன்
மூன்னவனைக் காத்தான் முருகேசா—உன்னும்
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
பொற்றி யொழுகப் படும்.

(க௫)

அழகீகாறமை

உழர்த்தபொரு மைச்சிசபா லன்கண்ண னுழியினான்
மூர்த்தமறுப் புண்டான் முருகேசா—கூர்த்த
அழககாற்றி னல்லவை செயயா ரியூக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(க௭)

வேஃகாமை

மாண்டுக ரோடாறு வாயந்தான் பராந்தகக்கோன்
மூண்டாண்ட வெஃகி முருகேசா—வேண்டும்
நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாகுகே தரும்.

(க௮)

புறங்கூறுமை

துஞ்சுமனத் தோடுவணஞ் சூரன்முத லோர்த்தூற்றி
முஞ்சலுற்ற தந்தோ முருகேசா—விஞ்சலுறக்
கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(க௯)

பயனில சொல்லாமை

கற்றும் பயனிலசொல் கன்னனுரைத் தெஞ்ஞான்று
முற்றுபழி பூண்டான் முருகேசா—உற்றுணரிற்
பல்லார் முனியுப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(௨௦)

வீரீனாயச்சம்

பாவ மெனாதான்செய் பற்றலின்வேந் தோடயர்த்தார்
மூவர் மறையோர் முருகேசா—மேவ
எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென றமெ.

(௨௧)

ஓப்புரவறிதல்

தொண்டருக்கேற றந்தரும சீலரமு துத்தொருத்தார்
முண்டகர மால் போற்ற முருகேசா—மின்னிம
திடனில் பருவத்து மொப்புவிற் கொல்கா
கடனறி சாட்சி யவர். (உஉ)

நாக

பொன்னகாக்கோ னேற்பத் தநிதி புறவெலும்பை
முன்னவின் நித் தந்தான முருகேசா—மின்னி
இலனென னு மெவவ முரைபாமை யீதல்
சுலஹடையான் கண்ணே யுள. (உ௩)

புகழ்

சீதையோ வாசவாநா ளின்பமிந்தரத் துயர்மனுற்றே
மொய்த்புகழ் புண்டான் முருகேசா—உய்த்துணரின்
ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் நில. (உ௪)

அந்நாடமை

வாழ்கனாங்க ளாக்கினன்ச தானந்தன் வன்னாகின்
மூழ்குகொடி யோரை முருகேசா—தாழ்கிலர்
நல்லாற்றா குடி யருளாங்க பல்லாற்றாற்
தேரினு மலேத துணை. (உ௫)

புலாண்டறிதல்

காமுறமுன் றய்த்தலின்மா யீகனுமார்க் கண்டனான்
மோழவருப் பெற்றான் முருகேசா—வீழும்
படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற
ஹுடல்சுவை யுண்டார் மனம். (உ௬)

தவம்

புறியிலனந் தன்புற் பதத்தெனா னந்தகட
முற்றவததாற் கண்டான் முருகேசா—அம்மம்
மேண்டிய வேண்டியாகு கெய்தலாற் செய்தவ
பிண்டு முயலப் படும (உஎ)

கூடா வொழக்கம்

சிறியா சம்புனைந்தே சாணியைத் தான்கவர்ந்தான்
முன்னிலங்கை வேந்தன் முருகேசா—துன்னும்
தவமன்றி தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
செட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. (உஅ)

கள்ளாமை

நாகவாகக் கள்வசிட்ட னற்சாரி யைப்பற்று
மோகமென்க கெட்டார் முருகேசா—போதல்
கனவினகட் கன்றிய காதல் வினாவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும். (உக)

வாய்மை

மெழுகித் தருமனொரு பொய்யுரைத்தே வன்றுயருண்
மூழ்சியிசை சோந்தான் முருகேசா—தாழ்கலின்றிப்
பொய்யாமை பொய்யாமை பாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. (உ௦)

வெதுளாமை

சித்தரா மன்வெதுளி மூண்டிழந்தான் நீக்கண்ணை
முததனல்ல மன்றான் முருகேசா—நித்த
மறததல் வெதுளியை யாரமாட்டித் தய
பிறதத் ததனான் வரும். (உ௧)

இன்ன செய்யாமை

கண்ணை வதை முத்திரா தன்றனையு மெய்ப்பொருளார்
முன்னையநனி காத்தார் முருகேசா—மன்னுவகில
இன்னொசைய தானா யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயரு செயது விடல.

(ந ௨)

கொல்லாமை

தத்திடடங் செயவுயிருந தாங்குகயை யாற்பரதர்
முத்தரினமேம பட்டார முருகேசா—மெத்து
நிலையஞ்சி நீததாரு னெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான றலை.

(ந ௩)

நிலையாமை

தக்கன்மதர்த தெச்சமொன்று தான்செய்கயச் சென்னிபெற்றா
முககண்ணை யெளனி முருகேசா—வுக்கமின்போல [ந
நல்லாத வற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வரணமை கடை.

(ந ௪)

துறவு

மேக்குவணை யின்பும் வெறுத்துச் சிலிமசவான்
மோககநிலை சாராதான் முருகேசா—வூக்கித்
தலைப்பட்டார் தீரத துறந்தார் மயவகி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(ந ௫)

மெய்யுணர்நல்

சேம்மைப் பொருளென்னத் தேர்த்துநனைக் கும்பமுனி
மும்மணைத் துயந்தான் முருகேசா—இய்மைதனிற்
கத்தினை மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
முற்றினை வரண நெறி.

(ந ௬)

அவாவறுத்தல்

பற்றறுத்து வாமகே வன்பிறவாப் பான்மைபெற்றான்
முற்றியான் பூசை முருகேசா—கற்றணர்ந்தோர்
வேண்டுமகால் வேண்மீம் பிறவாமை மறந்து
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(௨௭)

உளழ்

விஞ்சுகங்கைத் தம்பநுனி மேவுபரிக் கித்தாவான்
முஞ்சினனுய்ந் தோமுன் முருகேசா—எஞ்சலிலா
உடமிற்பெருவலி யாவுள மற்றென்று
சூழினும் தான்முந் துறும்.

(௩௮)

உ. பொருட்டால்

இறைமாதச்

உற்றபுற வும்புரப்பா னேங்குசிபி கன்னுடவ
முற்றுமரிந் தீநகான் முருகேசா—பற்றும்
முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(௩௯)

கல்வி

மன்னியின்பத் துய்த்தசங்க வாணர்நக்கீ ரற்பிரிவை
மூன்னிமுன்னிச சோந்தார் முருகேசா—நன்னா
உவப்பத் தலைக்கடடி யுன்னப் பிரித
வனைத்தே புலவா தொழில்.

(௪௦)

கல்லாமை

நுண்டுவச வேசர்முன்னோர்க் கீடழிந்தார் வீணவாத
மூண்ட மறைமயார் முருகேசா—வேண்டுவன
கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாட்ச் சோர்வு படும்.

(௪௧)

கேள்வி

அத்தனை மப்பலியா லர்சன்துது வேர்சுரையின்
முதலிபெற்றான சண்டன் முருகேசா—நகுந்
ளையததானு நல்லவை கேட்க வுண்ததானு
மான்ற பெருமை தரும்

(சஉ)

அறிவுடைமை

திதைபுன்னி நீடகிளஞ்சு சிலன புயபலன்பின்
முகஞா ஃகாட் பட்டான முருகேசா—ஒதுல
அறிவுடை மா ராவ தறிவா மறிவிலா
மஃதறி கலலா தவா

(சக)

குறிங்கடி தல்

தேய்வநிதி யாதிகவர் திமையின்ம ளேசுவன்கான்
மொய்வளநதோற் தேயநதான் முருகேசா—வுய்யச
செயற்பால செயயா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக கெடும.

(சச)

மொரியாரைத் துணக்கோடல்

நாரதனாற் சமவாத நற்றதற்சேர்ந தேமருகது
மூரியின்மேம் பட்டான் முருகேசா—பாரதனில்
உற்றனாய் நீக்கி யுறஅமை முற்காகும்
பெற்றியாப் பேணிக கொளல.

(சஊ)

சிறீநிளந் கோமை

லாக்கரசர் சாவகரான் மாழ்கித் தமக்கையான்
மோக்கிலை பெற்றார் முருகேசா—பார்க்குங்கால்
நல்லினத்தி னூறுகுந் துணையிலை தியினத்தி
னலலற் படுப்பது உமில்.

(சகூ)

தேரிந்து செயல்வகை

பாண்டவாரசெல் வங்கவார்வான் பண்டுதுரி யோதனன்றான்
மூண்டிழிந்தான் மாய்ந்தும் முருகேசா—வேண்டுங்கால்
எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டிந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு,

(சௌ)

வலியறிதல்

வாரிசுதை வயவுமுவ ணத்தையெதிர் வானவர்கண்
மூரியிழந் தெயத்தார் முருகேசா—தேரின்
உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னுக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(சாசு)

காலமறிதல்

சித்துபதி பைத்தற்கை யோடி றத்தான் செவ்வியுற
முந்திலிச யன்றான் முருகேசா—நந்தவின்றி
எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(சகசு)

இடனறிதல்

தேன்னியனீ கத்தைமோ திச்சிதைத்த தேரர்கோழி
முன்னுறையூர்க் கானின் முருகேசா—மன்னுலகில்
அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்,

(இஓ)

தேரிந்து நெளிதல்

தீதெனுமி ராக்கதனைத் தேர்மித் திரசகன்றான்
மதரக்க னானன் முருகேசா—ஆகலிஞ்சு
தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

(இக)

தேரிந்து வினையாடல்

காண்டூலின் றிச் சச்சுநதன் கட்டியங்கா ரற்கரசை
மூண்டளித்து யாண்டான் முருகேசா—வேண்டி
வினைவகையாற் றேறியக கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாரதா பலர். (௫௨)

சுற்றந்தழால்

வய்த்து மகத்திறந்துஞ் சூர னினையோரான்
மொய்த்தவனம் பெரறான் முருகேசா—மெய்த்த
விருப்பறச் சுற்ற மியைபி னருப்பற
வாககம் பலவுந் தரும். (௫௩)

பொச்சாவாமை

கோடியர்தன் போற்றேன்றக் குன்றிமதர்க் கும்பமுனி
மூடுவெண்ணோ யுற்றான் முருகேசா—நாடுங்கால்
முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னா நிராகி விடும். (௫௪)

தெங்கோன்மை

மைந்தனுய்ந்தான் வற்சமமைச் சொடுமது நீதி கண்டோன்
முநதைழுறை தன்னான் முருகேசா—வுநதும்
இறைநாககும் வையக மெல்லா மவனை
முறைநாககு முட்டாச் செயின். (௫௫)

கொடுங்கோன்மை

வேர்த்திடுக்கண் செய்து விளிர்தான் சுருநாடன்
மூர்த்திபான் மேனான் முருகேசா—கூர் ததுணரின்
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை ய லெதின் றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. (௫௬)

வேருவந்த ரெம்பாமை

காத்தகபி லற்கிடும்பை செய்து கண்ணழிந்தான்
மூத்தோன் மழுலான் முருகேசா—வேததும்
ஜுறைகடிய நென்றுரைக்கு மின்னஞ்சொல் வேந்த
ஐறை கடுகி யொல்லாக கெடும்.

(நிள்)

கண்ணோட்டம்

ஓவிலுழ வன்வேண்ட வுக்கிரனா ரிந் கிரன்மகான்
மூவைவிடு வித்தார் முருகேசா - தாவலிலாக
கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லலிதிலா
ருண்மை நிலககுப் பொறை.

(நிஅ)

ஒற்றிடல்

பின்னோகரம் வீடியபின் பேதற்றான் சூரனெற்றை
முன்னினிதா ளாமன் முருகேசா—அன்னைஞல்
ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரிபா மன்னவன்
கொற்றவ கொள்ககிடந்த தில்.

(நிக)

ஊங்குழடைமை

நான்கனொடு கோளியக்கு நற்பதவி யைத்துருவன்
மூள்கருத்தாற் பெற்றான் முருகேசா—நீள்பெருக்கின்
வெள்ளத் தணைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
மூள்ளத் தணைய துயாவு.

(சு0)

மடியின்மை

அம்புவிமுற் றம்புரந்தா ணண்மைரகு மாற்றலரை
மொய்ம்பதனால் வென்றே முருகேசா—விம்பர்
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியனந்தான்
அடிய தெல்லா மொருங்கு.

(சுக)

ஜன்வினையுடைமை

ஜன்வினையான் மிக்கதவ மாற்றிச் சுவேதமன்னன்
 ஜன்வினையற் றுய்ந்தான் முருகேசா—கோளவினையாம்
 ஊழையு முப்பககந ஈண்ப ரூலவின்னித்
 தாழா துளுறு பவர். (௭௨)

இடுக்கணடியாமை

சேற்றச் சுயோதனன்செய் தீங்கையின்பிற் றேர்தருமன்
 முற்றமின்பந துய்ததான் முருகேசா—பற்றிவரும்
 இன்னுமை யினப மெனக்கொளி னுருநதன்
 னொனார் விழையுஞ் சிறப்பு. (௭௩)

அமைச்சு

சேக்கிழார் சென்னிகுருத் தொண்டர் சிறப்புணர்த்தி
 மோககநெறி தந்தார் முருகேசா—ஆக்கி
 அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
 யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். (௭௪)

தொல்வன்மை

வாதவூ ராளிசெண்டால் வாங்கலினோ வண்மையென
 மோதயிறைக் கீந்தா முருகேசா—தீ திலதாச
 சொல்லு சொல்லப் பிறிதோசொ லச்சொலலை
 வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிநது. (௭௫)

வினேத்தூய்மை

வேள்வியிற்கோ ளுணுகர்ந்தம் வேடரிற்றூழ்ந் தேழ்மறையோர்
 ழுள்விதன முற்றார் முருகேசா—நீள்வின்
 இடுக்கட் படினு மினிவந்த செய்யார்
 கடுக்கற்ற காட்சியவர். (௭௬)

வினைத்தீட்டபம்

நீ வசன்சீ ருநிருந்தே தெவ்வையழிந் தான்முடிவின்
மூவுலகும் போற்று முருகேசா—யாவும்
கடைக்கொட்கச் செய்துக்க தாண்மை யிடைக்கொட்டு
னெற்றா வீழும் தரும்.

(57)

வினைநெயர்வரை

யாண்டுளா ராயணனென் றேற்றிரணி யனமகன்பான்
மூண்டிசின மாண்டான் முருகேசா—வேண்டின்
முடிவு மிடைபூறு முற்றியாவ கெய்தும்
படுபயனும் பாரததுச் செயல்.

(58)

• தூது

சூரனெதிர் தக்கவுரை சொற்றிறுமாந் துற்றகன்றான்
மூரிமிகும வாகு முருகேசா—ஒரின்
விடுமாற்றம் வேந்தாக் குரைப்பான் விடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.

(59)

மன்னரைச்சேரிந்நோடிக்

மன்னையி ராதுமெல்ல மல்குவித்தார் கைவநெறி
முன்னுவச வேசர் முருகேசா—இன்னதஞல்
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுததபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(60)

துறிப்பறிதல்

இந்தனக்கே லாமரமென் றுன்றருமன் வீமனெண்ண
முந்தவையிற் றேர்ந்தே முருகேசா—மைந்தருள்ளுழ்
மியப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(61)

அவையறிதல்

சோற்றவிடைக் காடர்கவி தோற்றதுதென் னன்சபையின்
முற்றசுவை யுற்றும் முருகேசா—உற்றலுசா
அங்கணத்து னூக்க வமிழ்கற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கொட்டி கொளல். (எஉ)

அவையூத்தமை

தாதையைவெல் வங்கிமுனி தன்னையட்ட வக்கிரன்றன்
முதுணர்வால் வென்றான் முருகேசா—கேதமிலா
ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. (எஉ)

நாடு

எச்சிறப்பேய்ந் தென்னிலங்கை வீந்ததர சீனத்தான்
முச்சகமு மேத்து முருகேசா—மெச்சவே
ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
பேந்தமை வில்லாத நாடு. (எச)

அரண்

நம்மரனார் செய்புன் னகையில்வெந்த வேயசுரர்
மும்மதிலு மேனாண் முருகேசா—அம்ம
எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண். (எஊ)

பொருள் செயல்வகை

மன்னுகிழி பெற்றகுல பூடணனான் மல்கினவே
முன்னுமற மெல்லா முருகேசா—துன்னியதோர்
குன்றேறி யானைப்போர், கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
துண்டாகச் செய்வான் வினை. (எக)

படைமாட்சி

பற்றுநிரை மீட்டெதிர்த்த பார்த்தனாற் புண்பட்டார்
முற்றினவர் யாரும் முருகேசா—சுற்றி
ஒலித்தக்கா லென்ன முவரி யெலப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(எஎ)

பாடச் செருங்கு

மடலுறுத்தி வீடுமன்பான் மாண்டளவே கற்கபாநதார்
மோலிபுனை மன்னர் முருகேசா—சாலப்
புரந்தாரகண் ணீரமல்கச் சாகற்பிற் சாகநா
டிநதுகோட் டக்க துடைத்து.

(எஅ)

நட்பு

மேவ விதூ மெனா விண்ணிழங்கும் மண்ணடைந்தார்
மூவாகல் வஞ்சி முருகேசா—தாவில்
அழிவி னவைநீக்கி யாறுயத் தமிழின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(எக)

நட்பாறாப்தல்

வஞ்சகவா னைதனட்பாற் சூரியசன் மாவானா
முஞ்சுமிடர் பெற்றான் முருகேசா—நெஞ்சதனில்
ஆபந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும்.

(அ௦)

பழமை

நம்பனமர்க் கேன்றவா ணற்புரங்கான் றென்மைபுன்னி
மொய்ப்புதொலை யாமன் முருகேசா—அம்புவியில்
பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்னுணர்க
நேதக்க நட்பார் செயின்.

(அக)

தீநட்பு

இன்னலே பங்குநம்பா வென்று விபீடணன்றன்
முன்னவனை நீததான் முருகேசா—துன்னிப்
பருகுவார் போலிலும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது.

(அஉ)

காடாநட்பு

நேசன்போற் காடுபட்டி நேரியன்றென் னற்றமுவி
மோசமே செய்தான் முருகேசா—மாசின்
மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் நேற்றப்பாற் றன்று.

(அங)

பேதைமை

வேதசன்மா பல்கலையின் மிக்குமுனி வர்ப்பழிப்பான்
மூதாக்க னான முருகேசா—காதலினால்
ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(அச)

புல்லறிவாண்மை

ஓகையினால் வேதா வுரையையுமென் ளிச்சுதன்மன்
மூகையனாப்ச சோந்தான் முருகேசா—வாகை
அருமறை சோரு மறிவினான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(அரு)

இகல்

ஆதியையும் வெல்வான் சலந்தான்சென் றாழியெஃக
மோதமுடி வற்றான் முருகேசா—ஒதில்
இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(அசு)

பகைமாட்சி

நந்தியெதிர் செம்மாந்தே நாகாரி யெஞ்சலிலா
முந்தைவலி தோற்றான் முருகேசா—உந்தும்
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(அஎ)

பகைநீறிந்தேநிலல்

வூர்த்தொரன்பர் புத்தநந்தி யைச்செருக்தார் சம்பந்த
மூர்த்திதிரு வாககான் முருகேசா—சீர்த்திமிசு
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளந்
சொல்லே ருழவர் பகை.

(அஅ)

உட்பகை

சுத்திமுத னூற்றுவர்மாய்ந் தார்விசுவா மித்திரனுண்
மொய்த்தபகை யாலே முருகேசா—வைத்த
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(அக)

பெரியாரைப் பிழையாமை

தேற்றியுதங் கற்கமிழ்தீ யானுவஞ்சித் திருநிரன்சீர்
முற்றுமிழந் தெய்த்தான் முருகேசா—உற்றுணரின்
எந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க௦)

பெண்வழிச்சேறல்

நாசரதி யுஞ்சீதை தன்வழிப்பட் டோர்மானான்
மோசம்போய்ச் சோர்ந்தான் முருகேசா—பேசுங்கால்
எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான் றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யிவ்.

(கக)

வரைவீன்மகளிர்

மாழ்கிவரை வின்மகளிர் வஞ்சனையிற் பாட்களன்றான்
 மூழ்கியல்லாப் புற்றான் முருகேசா—வீழ்கும்
 பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
 ளாயு மறிவி னவர். (கஉ)

கள்ளுண்ணுமை

தூய்பல பத்திரன்றான் குதனைமாய்த தல்லலுற்றான்
 மூயமது மாலான் முருகேசா—ஆயுங்கால்
 துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
 நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். (கக)

குது

வேஞ்சுதாற் றந்தை வெறுக்கக் குணநிதிதான்
 முஞ்சின னூண் வவவி முருகேசா—துஞ்சும்
 அகடாரா ரல்ல லுழப்பார்கு தென்னு
 முகடியான் மூடப்பட்டார். (கச)

மருந்து

சீலமிலாப் பேய்ச்சமணர் சிந்தைநைந்தார் பாண்டியனோப்
 மூலமறி யாது முருகேசா—ஏலவே
 நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
 வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். (ககி)

குடிமை

நித்திரையோர்க் கொன்றவசு வத்தாம னீக்கமுற்றான்
 முத்தமுனி வோரான் முருகேசா—மெய்த்த
 குடிப்பிறந்தார் சண்வினங்குங் குற்றம் விசம்பின்
 மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து, (ககக)

மானம்

நேசருவா னின்னிலைமை தேர்த்துமா னத்திறந்தான்
மூசுபுகழ்ச் சூரன் முருகேசா—நேசமிஞ்ஞ
சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரோ சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(௬௭)

பெருமை

தம்பமுனி யானகுடன் சர்ப்பவென்றே குண்டலியாய்
மொய்ம்பிழந்து வீழ்ந்தான் முருகேசா—உம்பரினும்
மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லர் கீழல் லவர்.

(௬௮)

சான்றண்மை

தோக்கிடும்பை கெனசிகளுற் சூழ்ந்துமரிச் சந்திரன்சொன்
முக்கியமாக் காத்தான் முருகேசா—அக்கணமே
ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

(௬௯)

பண்புடைமை

ஓவாச் சிவசமய மோங்கியதே நால்வரான்
மூவா முதலே முருகேசா—தாவாத
பண்புடையார்ப் பட்டுண் டிலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(௭௦)

நன்றியில்செல்வம்

மாழ்க்கிநிதி நல்காநால் வாணிகர்மாண் டார்கடலுண்
மூழ்கிநிதி யோடு முருகேசா—வாழ்வுமிக
ட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(௭௧)

நானுடைமை

அத்தணற்கீந் தில்லினாநா ணத்தனன் முழ் கத்துணிந்தான்
முந்துபத்தி ராயு முருகேசா—நந்தலிலா
நாண்லேவி கொள்ளாது மனனே வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். (க௦௨)

குடிசேயல்வகை

சத்துருவை மாய்த்தான் பராசரன்றன் சந்ததியை
முத்திபதத் துய்த்தே முருகேசா—மெத்தில்
கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில். (க௦௩)

உழவு

இன்னலொற்கத் தும்முழுவை யேற்றலினீ சற்கமுது
முன்னமைத்தார் மாறா முருகேசா—உன்னில்
இரவா நிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய் தூண் மாலை யவர். (க௦௪)

நல்குரவு

ஆலவா யண்ணருமும் பைத்தருமி நீங்கவொற்க
மூலமாத் தோந்தான் முருகேசா—ஞாலமிசை
இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். (க௦௫)

இரவு

ஒக்கலைவிட் டிக்களத்தை யோகையினி யற்பகையார்
முக்கணனுக் கீந்தார் முருகேசா—மிககுவரும்
இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
தன்பு முறாஅ வரின். (க௦௬)

இரவச்சம்

துன்பகல்வோ மென்று துநபதன் பா லேற்றயர்க்தான்
முன்பு துரோணன் முருகேசா—வின்பங்க
இன்மையிடும்பை யிரந்துதோ வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில.

(க௦௭)

கயலம்

வஞ்சகலன் வாமதே வற்குதவான் வாசிமைச்சேய்
முஞ்சியபின் னீர்கான் முருகேசா—எஞ்சலின்றிச்
சொல்லப் பயன்படுவர் சானீரார் கருமபுபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(க௦௮)

ந. காமத்துப்பால்

தகையணங்குறுத்தல்

ஐகையினு ருக்குமணி யொண்ணை மகண்டு ரூர்கொலென
மோகமிக்கான் கண்ணன் முருகேசா—வாகின்
ஆணங்குகொ லாய்மயில் கொலலோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

(க௦௯)

குறிப்பறிதல்

ஐற்றயினி யும்மருந்து வ காசிபுனூர்ந் தான்மாயை
முற்றுழிககண் ணோககின் முருகேசா—பற்றும
இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
கோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

(க௧௦)

புணர்ச்சி மசிழ்தல்

பூரினமை யேற்றுவெறாப் போகநனி துய்த்துவந்தான்
மூரி யயாதி முருகேசா—ஓரின்
அறிதோ றறியாமை கண்டற்றூற் காமஞ்
செறிதோ றுஞ் சேயிழை மாட்டு.

(க௧௧)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

கீந்தமிரு வாலேநலத் தைத்துவவா லன்வியந்து
முந்திமண நோந்தான் முருகேசா—கந்த
முறிமேனி முத்த முறவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண வேயத்தோ ளவட்கு (ககஉ)

காதற் சிறப்புரைத்தல்

தேர்ச்சியய னிந்துமதிச் சேர்ந்துழிவாழ்ந் தேமடிவின்
முர்ச்சித்து மாய்ந்தான் முருகேசா—நேர்ச்சிமிக
வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. (ககங)

நாணுத்துறவுரைத்தல்

கோளொடுநா ணீத்தகலி கைக்கயர்ந்தான் கோமகவான்
முளுறுகா மத்தான் முருகேசா—வாளுறுமக்
காமக கடும்புண லய்க்குமே நாடுனோடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. (ககச)

அலாறிவுறுத்தல்

மேயருக்கு மாங்கதனை வெல்கியொரு நாண்முகுந்தை
மூயபழி பூண்டான் முருகேசா—நேயமிக்க
கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. (ககடு)

பரிவாரிற்றமை

அற்றதணி யோடுதம யந்திபுன லார்த்துநளன்
முற்றழியுஞ் சோர்த்தான் முருகேசா—பற்றி
அளித்தஞ்ச லென்றவர் கீப்பிற், அறளித்தசொற்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு. (ககசு)

படர் மெலிந்திரங்கல்

லுக்கமெலிந் தான்சீதை வான்மீகி யாதரித்து
மோகமொடு நாணுன் முருகேசா—வேகமிரும்
காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூ வுதுமென்
னோடு வுடம்பி னகத்து. (கக௭)

க ஸ்வித்யப்பழிதல்

ஒல்லையிற்கண் ணன்வருங்கொ லென்றபரந்தா ருத்தவன்பால்
முல்லைமட மாசர் முருகேசா—புல்லஹற்ப்
பேணுது பெட்டா ரு ளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணு தமைவில் கண். (கக௮)

பசப்புநபநுவால்

சீவகனீங் கப்பசந்து சேடிழந்தெய்த் தாள்பதுமை
மூவல்லிளா தோங்கு முருகேசா—ஒவல்லிளாச்
சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாரு
நோயும் பசலையுந் தந்து. (கக௯)

தனிப்படர்மிதுதி

பற்றி னுருப்பசியைப் பார்த்தன் வெஃகான் சிற்சபையின்
முற்றம்ப மேவு முருகேசா—உற்ற
ஒருதலையா னின்னுது காமங்காப் போல
விருதலை யானு யினிது. (க௨௦)

நீனைந்தவர்புலம்பல்

சீத்தமுள வல்லமன்சின் துப்பனோ வென்றுலந்தான்
முத்தநகை மாயை முருகேசா—மத்தமுறும்
யாமு முளளங்கொ லவநெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோலு வுளரே யவர். (க௨௧)

கனவுநிலையுரைத்தல்

காதலனை நாளுங் கனவனைந்தே ராரதைதான்
முதுவகை யுற்றான் முருகேசா—தீகின்
நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

ஆந்திப் பொழுதின்மணிச் சூடனினை வாலயர்ந்தான்
முத்துமணி வல்லி முருகேசா—சிறதைசெயிற்
காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

(கஉஉ)

உறுப்புநலனழிதல்

நுன்பமுற்றார் தாருவனத் தோகையெரம் மானைவெல்கி
மீன்புவளை தோற்றே முருகேசா—வன்பிற்
பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய சோள்.

(கஉச)

நெஞ்சோடு சிளந்தல்

மேய்த்ததவ லீடுமனை வேண்டியலைந் தேவெறுத்தான்
மொய்த்தகுழ லம்பை முருகேசா—உய்த்துணரிற்
காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் றெஞ்சு.

(கஉ௫)

நிறையழிதல்

போகமுவர்த் தேதவன்விண் போதல்கண்டுங் கௌசிகியின்
மோகமிகச் சென்றான் முருகேசா—வாகையினாற்
செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமனோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

(கஉ௬)

அவர்வயிர்விதும்பல்

காதலனெந் நாள்வருங்கொ லென்று தத்தக கவவையமிக்காண்
மூ துணர்வாற் றேர்ந்தும் முருகேசா — தீ தின்
ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. (கஉஎ)

தறிபறிவுறுத்தல்

தங்கைக் குணர்த்தித் தவன்குறிப்பைக் காந்திமிதி
முத்தியுடன் சென்றாண் முருகேசா—வங்கில்
பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. (கஉஅ)

புணர்ச்சி விதும்பல்

நேற்ற மிகுபரவை வன்றொண்டா சென்றவழி
முற்றவறைக் காணாண் முருகேசா—வற்றவரைக்
காணுகாற் காணென் றவறைய காணக்காற்
காணென் றவறல் லவை. (கஉக)

நெஞ்சொடு புலத்தல்

பேவாக் கணவனைமுன் வெஃகி நளாயனிதான்
மூவாத்துன் புற்றாண் முருகேசா—ஒவாமற்
கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சே
பெட்டாங்கு கவர்பின் செலல். (கஉ௦)

புலவி

நீளாயின்பாற் செல்கெனமா னெஞ்சயர மாபூடி
மூளஞர்கோட் பட்டாண் முருகேசா—கோளகலும்
உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா லீள வீடல். (கஉச)

புலவி நுணுக்கம்

சூன்பி நெழுமைமுநீங் கேனைன்னக் காந்திமதி
முன்பு புலங்காண் முருகேசா—வன்பதனால்
இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேறாக்
கண்ணிறை நீர்கொண்டனள்.

(கந.உ)

ஊடலுவகை

காதுருண மாலைபிணக் கைத்தவிர்த்துச் சீவகன்றான்
மோதமிக்கான் கூடி முருகேசா—ஆதலினால்
ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(கந.க)

முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா

முற்றுப்பெற்றது.

முருகேசர் முததெறி வென்பாவின் செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		இ		க	
அண்டமுதல்	3	ராண்டுவசேவசா	9	கருநெறியா	1
அகதலையீமப்பலி	10	எண்ணுதச	2	உற்றுமபயனில்	5
அந்தணற்கீம்	22	உ		கா	
அந்திப்பொழுதின்	23				
அடபுவிமுற	13	உற்றபினிபுந்	23	காண்டலிளநி	12
அற்றதுணியோடு	24	உற்றபுறவும	9	காதலனாநாள்	27
அற்றயினநி	2	எ		காதலனாநாளுங்	26
அன்பரிடா	2			காதலகுண	28
ஆ		எச்சிறப்பேய்ந்	16	காதகசுபிலந்	13
ஆகமெலிந்தாள்	25	எத்தனையோ	6	காமுதமுன்	6
ஆகியையும	18	எய்ததுமக	12	கி	
ஆர்த்தப்பொரு	5	இ		கின்னரமோ	8
ஆர்த்ததாரன்பர்	19	ஒக்கலைவீட்	23	கு	
ஆலவாயண்ண	22	ஒல்லையிற்கண்ண	25	கும்பமுனிபான	21
ஆள்வினையான்	14	ஓ		கோ	
இ		ஒகையினால்	18	கோடிடாதன்	12
இந்தனக்கேகலா	15	ஒகையினுருத்த	23	கோதிலசுதரிசன	2
இன்பினெழுமை	28	ஒங்குதருக்கம்	4	கோனோடுநா	24
இன்னலைபல்கு	18	ஒவாச்சிவசமய	21	ச	
இன்னலொற்க	22	ஒவினுவன்	13	சத்திமுத	19

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
சத்தருவை	22	நா		நம்பனமர்	17
சந்தமிகுவாலே	24	காசரசியுஞ்	19	நம்மாஞ்செய்	16
சந்நியாசம்	7	தாதையைவெல்	16	நா	
சி		தீ		நாகவசுக்கள்	7
சித்தமுளவல்ல	25	திதெனுமிராக்கத	11	நாரதனும்	10
சித்தராமன்	7	திதையுன்னி	10	நாள்களொடு	13
சிந்துபதி	11	து		நி	
சி		துஞ்சுமன	5	நித்திரையோர்	20
சீலமிலாப்	20	துற்றநா	3	நீ	
சீவகமீன்க	25	தன்பகல்வோ	23	நீதியிற்பாஞ்சாலி	4
சீவகன்சீரு	15	துன்பமுற்றார்	26	நீளையின்பாற்	27
		துன்னுவனத்	3	நே	
சூ		தூ		நேசன்போற்	18
சூரனெதிரா	15	தூயபலபத்திரன்	20	ப	
சே		நே		பற்றறுத்து	9
செம்மைப்பொரு	8	தெய்வநிதி	10	பற்றிலனந்	7
செற்றமிகுபரவை	27	தெற்றியுதங்	19	பற்றினுருப்பசி	25
செற்றுச்சுயோத	14	நே		பற்றுநிரை	17
சென்னியனீ	11	தேசமலி	1	பா	
சே		தேசருவா	21	பார்க்கவனார்	4
சேக்கிழார்	14	தேர்ச்சியய	24	பாண்டவாசெல்வ	11
சொ		தேவரையுஞ்	1	பாவமெனா	5
சொற்றவிடை	16	நோ		பி	
ந		தொக்கிடும்பை	21	பின்னைகரம்	13
தக்கன்மதர்	8	தொண்டருக்கேற்	6	பூ	
தத்திநடந்	8	ந		பூரிளமையேற்று	23
தந்தைக்குணர்த்தி	27	நந்தியெதிர்	19		
தன்னைவதை	8				

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
பொ		மே		வா	
பொன்னகர்	6	மெய்த்தமிழ்	2	வாக்நரசர்	10
பொ		மெய்தசுரும	3	வாதபூராளி	14
போகமுவர்த்	26	மெய்த்ததவ	26	வாரிசுதை	11
ம		மே		வாழ்கணங்க	6
மன்னையிராது	15	மேக்குவளை	8	வி	
மன்னாவனாற்	4	மேயருகரு	24	விஞ்சகங்கை	9
மன்னியின்பந்	9	மேவவிதூமனெடு	17	வெ	
மன்னுகிழி	16	மேவாககணவனை	27	வெஞ்சூதாம்	20
மா		மை		வே	
மாண்டுக	5	மைந்தனுய்நதான்	12	வேதசன்மா	18
மாஹுத்தி	17	யாண்டுக	15	வேதநெறி	4
மாழ்கித்தரும	7	வா		வோதநெடுக்கண்	12
மாழ்கிபிதி	21	வஞ்சகலன்	23	வேள்வியிற்	14
மாழ்கிவரைலின்	20	வஞ்சகவானந்த	17		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

ச த க த் திரட்டு

[முதல் பாகா விலை அணு 9]

இதிலடங்கிய 7 சதகங்களின் பெயர்

1. அறப்பவீசர சதகம்.	5. கோவிந்த சதகம்.
2. சூமரேச சதகம்.	6. எம்பிரான் சதகம்.
3. திருவேங்கட சதகம்.	7. சுவசங்கர சதகம்.
4. தண்டலையார் சதகம்.	

[2-ம் பாகம் : விலை ரூபா 1]

இதிலடங்கிய 10 சதகங்களின் பெயர்:

1. கைலாசநாதா சதகம்.	6. அண்ணாமலைச சதகம்.
2. மஜயங்கொண்டரா சதகம்.	7. வடவேங்கடநாராயணசதகம்.
3. குருநாக சதகம்.	8. தொண்டைமண்டல சதகம்.
4. அனையாமபிகை சதகம்.	9. கோகுல சதகம்.
5. அருணாசல சதகம்.	10. 'திருத்தொண்டா சதகம்'.

கட்டளைப் பிரபத்தம்

விலை அணு 8

இதிலடங்கிய 14 கட்டளைகளின் பெயர்:

[வேதாந்தக் கட்டளைகள்]	8. உபதேச உண்மைக்கட்டளை.
1. நானாஜீவவாதக கட்டளை.	9. பிரமோபதேசக் கட்டளை.
2. ஞானக் கட்டளை	[சித்தாந்தக் கட்டளைகள்]
3. தத் தவாமிர்தக் கட்டளை	10. சிவப்பிரகாசக் கட்டளை.
4. வேதாந்த தத்துவக்கட்டளை.	11. திருவாலவாய்க் கட்டளை.
5. வேதாந்த தசாவத்கைக்கட்டளை	12. சித்தாந்தக் கட்டளை.
6. வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை	13. சித்தாந்த சாதனக்கட்டளை.
7. உபதேச சித்தாந்தக்கட்டளை.	14. சித்தாந்த தசகாரியக்கட்டளை

நீதி நூற்றிரட்டு

விலை அணு 8

ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை, வாக்குண்டாம்,
நல்லழி, நன்னெறி, நீதிநெறிவினக்கம் : இவை மூலமும்
இவ்வீஷ் ஷொழிபெயர்ப்பும் : [ஒரே கட்டடம்]

